Eläköön Neuvostotasavaltain liitto! Laajentukoon proletariaatin diktatuuri!

"Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!" — Marx

VAPAUS

Järjestymättömien järjestäminen on tärkein tehtävämme

No. 241 — 1928 | Federated Pressin jäsen | Perjantaina, marraskuun 2 p:nä—Fri., Nov. 2 | Member The Federated Press | XII Vuosik. — Vol. XII

Britannia haluaa tappaa kahdeksan tunnin työpäivän

MUITAKIN KANSAINLIITON TYÖTOIMISTON SÄÄNNÖKSIÄ OLISI "TARKISTETTAVA"

TORONTO, marrask. 2. — Kansainliiton työtoimiston hallitsevan elimen Warsovassa pidetystä kokouksesta palannut ja siellä Canadan ammattijärjestön varapuheenjohtajana maan työväestön edustajana ollut James Simpson on kertonut, että useiden kapitalististen maiden taholta esitetään vaatimuksia erinäisten mainitun työtoimiston konferenseissa hyväksyttyjen kansainvälisten sopimusten "tarkistamisesta." Niinpä Suurbritannian taholta vaaditaan huononnettavaksi kahdeksantunnin työpäivää koskevaa sopimusta, vaikka sitä ei ole vielä monissa maissa kuten esimerkiksi Canadassa, saatettu edes voimaankaan.

Vaikka Neuvostoliitto ei olekaan mukana tässä Kansainliiton hankkeessa, minkä tarkotuksena on pettää työläisiä kauniilla lupauksilla työläisiä koskevasta lainsäädännöstä, niin on proletaarien maassa voimassa yleinen kahdeksantunnin työpäivä ja monilla aloilla seitsemän ja kuudentunnin työpäivä. Mutta se johtuu siitä, että työläisten tasavallan taloudellinen asema on lujempi kuin esimerkiksi maailmansodan seurauksista pahasti kärsivän Suurbritannian. Kun maan teollisuus ei kykene kunnollisesti kilpailemaan maailman markkinoille, niin etsii se siihen pelastusta työläisten työpäivän pidentämisen kautta.

Noin 40 prosenttia aavikkomaakuntien pinta-alasta metsää

MONTREAL, marrask. 2. — Vaikka aavikkomaakunnat ovat tunnettuja etupäässä vilja-alueistaan, niin on niiden yhteisestä pinta-alasta noin 40 prosenttia luokiteltu C.P.R:n toimittamien laskelmien mukaan metsämaiksi, mitkä sijaitsevat suurimmalta osaltaan maakuntien pohjoisosissa.

Manitobassa ilmotetaan olevan 137,600 neliömailia metsämaita edustaen 59 prosenttia maakunnan pinta-alasta; Saskatchewanissa 49,776 neliömailia, eli 24 prosenttia; ja Albertassa 86,950 neliömailia, eli 39 prosenttia.

Suurin osa metsistä on havupuita, joista kuusipuut edustavat yli 75 prosenttia.

Saksan kanta sotakorvauskysymyksissä

Asiantuntijakomissionin olisi tutkittava Saksan maksukykyä

BERLIN, marrask. 1. — Dawesin sotakorvaussopimuksen muuttamista koskevassa asiassa on Saksan taholta valmistettu nootti, joka on lähetetty Saksan edustajalle Pariisissa, Lontoossa, Brysselissä, Roomassa ja Tokiossa jätettäväksi sikäläisille hallituksille. Nootissa selitetään, että Saksa haluaa omana käsityksenä määritellä muodostettavan asiantuntijakomissionin tehtäväksi Saksan maksukyvyn tutkimista sotakorvausten suuruuden uudelleen määräämistä varten. Täällä toivotaan, että asiantuntijakomissionin asettamisen yhteydessä tulisi Ranska poistamaan miehitysjoukot Reinin toisesta miehitysvyöhykkeestä. Liittovaltioiden vastauksia Saksan tarjouksiin odotetaan saapuvan tämän viikon loppuun mennessä.

Ranskan hallitus ratkaissut sisäisen kriisinsä

PARIISI, marrask. 1. — Poincaren hallitus, joka oli jakautunut kahtia kahdessa budgettiin sisältyvässä kysymyksessä, on kuulemma päässyt sovintoon, ja hallituspula siten saatu vältetyksi. Kysymykset koskivat kirkkokunnille myönnettäviä maita, rakennuksia ja muuta omaisuutta sekä uskonnollisten lähetysopistojen perustamista. Taantumuksellisen hallituksen eri puolueryhmät liberaaleja myöten ovat siis yhtyneet antamaan vanhoillisille uskontokunnille niitä etuja, jotka niiltä oli aikaisemmin riistetty. Kirkkojen etuoikeuksia vastustavat laajat kansankerrokset tulevat nostamaan ankaran taistelun taantumuksellisen hallituksen suunnittelemia toimenpiteitä vastaan.

Mielivalta työväen vaalitoimintaa vastaan Oklahomassa

WORKERSPUOLUE KARKOITETTU VAALILIPUSTA TAANTUMUKSELLISTEN TOIMESTA

GUTHRIE, Okla., lokak. 31. — Oklahomassa on kommunistiset ehdokkaat poistettu valtion vaalilipusta. Työväen viholliset olivat lähettäneet valtion vaalilautakunnalle anomuksen, vaatien valheellisilla verukkeilla Workerspuolueen listan hylkäämistä. Nebraskan valtiossa tapahtuneista vastaavista laittomuuksista rohkaistuna, vaati vaalilautakunnan sihteeri viime tingassa 1,000 uutta allekirjoitusta vähintäin 10:stä eri kunnasta kommunistisiin vaalipapereihin, vaikka paperit olivat täysin laillisessa kunnossa, ja varustettuina jo yli 5,000:lla nimikirjoituksella. Puolue kehoittaa äänestäjiä vaaleissa kirjoittamaan kommunististen ehdokkaiden nimet äänestyslippuun.

Wyomingin kaivostyöläiset hylkäävät kuristussopimuksen

Työläisten enemmistö äänestänyt Lewisin sakin ja kapitalistien yhteistä "sopimusta" vastaan

ROCK SPRING, Wyo., lokak. 31. — Kaivostyöläisten enemmistö on hylännyt Lewisin sakkiin kuuluvain piirijohtajain ja kaivosherrain laatiman "sopimus"-tarjouksen. Äänestyksessä annettiin 2,000 ääntä sopimusta vastaan ja 1,500 sen puolesta, mutta todellisuudessa oli sopimuksen vastustajain luku paljon suurempi.

Kuvaavana piirteenä Lewisin koplan menettelytavoista mainitaan, että Union Pacific Coal Companyn virkailijat ajoivat ympäri kaivoskylää yhtiön autoissa, pakoittaen työläisiä menemään äänestyspaikalle äänestämään palkanalennussopimuksen puolesta.

Hiihtomestari loukannut jalkansa

Kolmen viikon kuluessa on samalla kämpällä loukkaantunut viisi miestä

GOGAMA, ONT., marrask. 2. — Canadan suomalaisten työläisten urheiluliiton hiihtomestari E. Frantsi on tapaturmaisesti lyönyt kirveellä jalkaansa säären ja jalkaterän yhtymäpaikkaan ja makaa täkäläisessä "sairaalassa" parantumassa. Kestänee kuukausia ennenkuin jalka paranee.

Samalla kämpällä missä Frantsi on työskennellyt on tapahtunut kolmen viikon kuluessa kaikkiaan viisi tapaturmaa.

Lentäjä kuollut koneen pudotessa

Toinen matkassa ollut vaikeasti loukkaantunut

CAMP BORDEN, ONT., marrask. 2. — Kun lentokone putosi 200 jalan korkeudesta alas täällä, niin surmaantui heti lentoupseeri A. E. Reynolds ja koneessa ollut majuri W. H. Currie loukkaantui vaarallisesti. Kone tuhoutui täydellisesti.

Lentoon oli noustu harjottelutarkotuksessa ja kun kone oli ollut muutaman minuutin ilmassa, niin putosi se yht'äkkiä alas pää edellä.

T. & N. O. RAUTATIE KANNATTAA HYVIN

Toronto, marrask. 2. — Maakunnan tilivuoden päättyessä keskiviikkona oli rahaministerin viimeisenä toimenpiteenä tallettaa 1,300,000 dollarin suuruinen Temiskaming & Northern Ontario rautatien shekki, mikä edustaa mainitun rautatien vuoden voittoa.

Maakunnan rahatalouden arvellaan osottavan kuluneelta tilikaudelta noin 225 dollarin suuruista ylijäämää.

SUURI PAPERI- JA VOIMATRUSTI

Montreal, marrask. 2. — Äskettäin julkaistun International Paper and Power Companyn väliaikaisen tilipäätöksen mukaan ovat mainitun trustin omaisuudet 583,419,075 dollaria. Valtava osa sen omaisuuksista sijaitsee Canadassa ja Newfoundlandissa, joissa sen alaisina, samoinkuin Yhdysvalloissakin, on useita kymmeniä alayhtiöitä.

Eräs maailmanhistoriallinen asiakirja

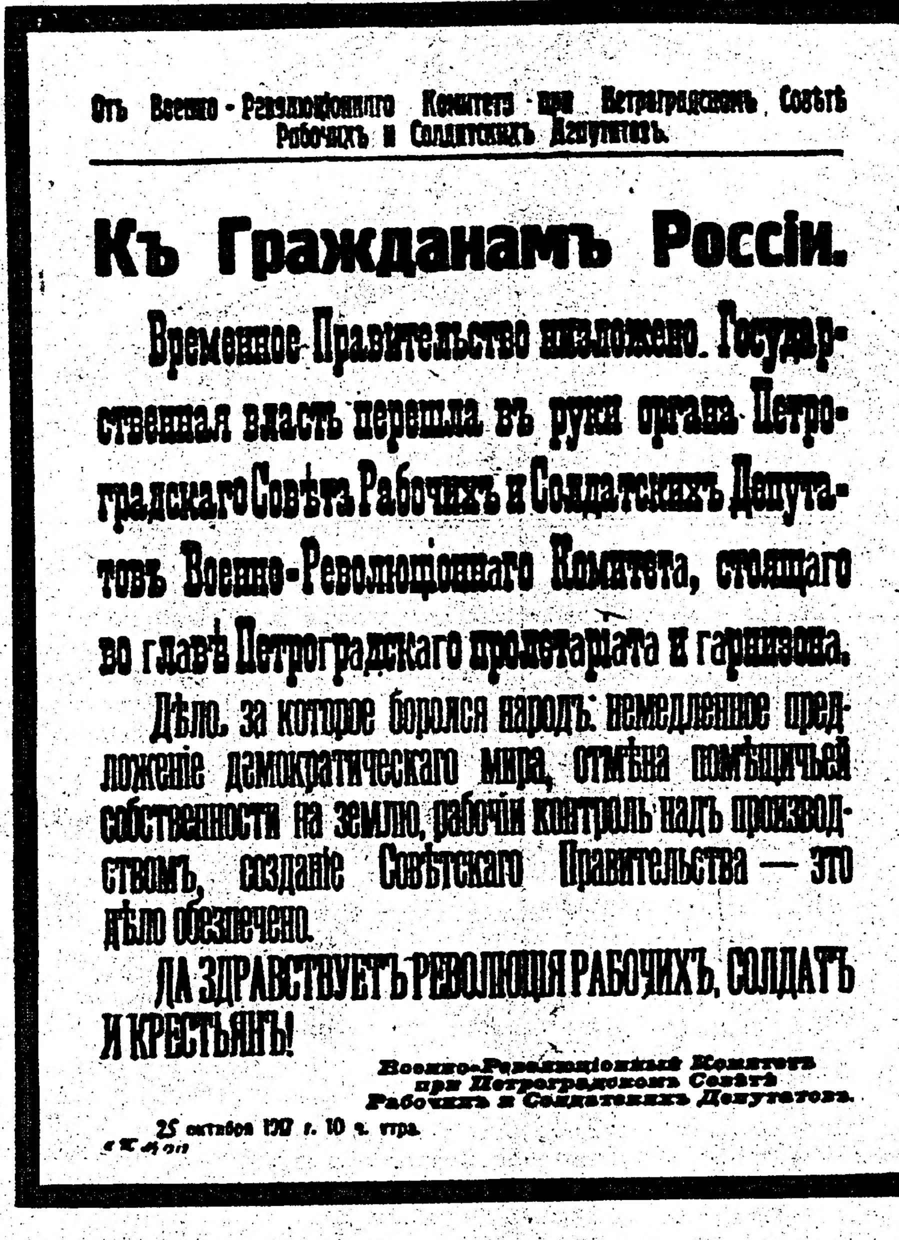

Отъ Военно-Революціоннаго Комитета при Петроградскомъ Совѣтѣ Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ.

Къ Гражданамъ Россіи.

Временное Правительство низложено. Государственная власть перешла въ руки органа Петроградскаго Совѣта Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ Военно-Революціоннаго Комитета, стоящаго во главѣ Петроградскаго пролетаріата и гарнизона.

Дѣло, за которое боролся народъ: немедленное предложеніе демократическаго мира, отмѣна помѣщичьей собственности на землю, рабочій контроль надъ производствомъ, созданіе Совѣтскаго Правительства — это дѣло обезпечено.

ДА ЗДРАВСТВУЕТЪ РЕВОЛЮЦІЯ РАБОЧИХЪ, СОЛДАТЪ И КРЕСТЬЯНЪ!

Военно-Революціонный Комитетъ при Петроградскомъ Совѣтѣ Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ.

25 октября 1917 г. 10 ч. утра.

(SUOMENNOS)

KAIKILLE VENÄJÄN KANSALAISILLE!

Väliaikainen hallitus on kukistettu. Valtiovalta on siirtynyt Petrogradin työläisten ja sotilaiden edustajain neuvostolle, sen sota- ja vallankumouskomitealle, mikä on johdossa Petrogradin proletariaatin ja varusväen puolesta.

Pyrkimykset, joiden puolesta kansa on taistellut: Pikaisen demokraattisen rauhan aikaansaaminen, kartanoherrain maan omistusoikeuden kumoaminen, tuotanto työväen kontrolliin, neuvostohallituksen muodostaminen — ovat nyt saavutetut.

ELÄKÖÖN TYÖLÄISTEN, SOTILAIDEN JA TALONPOIKAIN VALLANKUMOUS!

Petrogradin työläisten ja sotilaiden edustajain neuvoston sota- ja vallankumouskomitea.

Lokakuun 25 päivä 1917, kello 10 ap.

Komintern ajaa Amerikan neekerien vapauttamista

JULKISUUTEEN ANNETTU JULISTUS, JOSSA KEHOITETAAN KOMMUNISTIPUOLUEITA ASETTUMAAN NEEKERIEN VAPAUSLIIKKEEN JOHTOON

MOSKOVA, 31. — United Pressin tietämän mukaan, on Kommunistinen Internationale eilen illalla antanut julkisuuteen julistuksen, jossa käsitellään m.m. Yhdysvaltain neekerikysymystä. Siinä selitetään, että agraarikysymystä Yhdysvalloissa on käytettävä perusteena kansallisen vallankumouksellisen neekeriliikkeen järjestämiseksi Yhdysvaltain etelävaltioissa.

Julistuksessa sanotaan, että neekeriproletariaatin tulee kommunistipuolueen johdolla astua Amerikan neekerien vapaustaistelun etunenään. Taistelun kautta olisi pyrittävä saavuttamaan täydellinen poliittinen, yhteiskunnallinen ja rodullinen tasaarvoisuus, parannuksia taloudellisissa oloissa, neekerien hyväksyminen valko-ihoisten ammattiunioihin ja neekerien itsenäisen poliittisen ja ammatillisen järjestäytymisen vapaus.

Sitä seikkaa erikoisesti painostetaan, että kommunistien vaikutus neekerien vapausliikkeessä kautta koko maailman riippuu suureksi osaksi siitä, kyetäänkö järjestämään voimakas vallankumouksellinen liike Amerikan neekerien keskuuteen.

Viitatessaan Etelä-Afrikan neekereihin, moititaan julistuksessa sikäläisen kommunistipuolueen laimeata yleistä ohjelmaa, ja osoitetaan, että puolueen agraariohjelmaa on käytettävä perusteena taistelussa itsenäisen Afrikan neekeritasavallan puolesta, joka myöhemmin tulisi muutettavaksi työläisten ja talonpoikain neuvostovaltioksi.

Moskovan taiteellinen teatteri

Neuvostoliiton työläiset juhlivat teatterin 30 vuotispäivää

MOSKOVA, lokak. 31. — "Olemme tehneet enemmän, kuin katsoneet pinnalta. Me olemme koettaneet tunkeutua vallankumouksen sieluun", huomautti Stanislavsky tunnerikkaaseen juhlaan kokoontuneelle yleisölle Moskovan taiteellisen teatterin 30-vuotisjuhlan muistoksi.

Taiteen edustajia kaikista osista Eurooppaa, Moskovan työläiset ja Neuvostoliiton muista osista saapuneet edustajat olivat kokoontuneet antamaan tunnustuksensa Stanislavskylle ja Danchenkolle heidän suuresta ja hedelmällisestä työstään näyttämöllä.

Näyttämö oli järjestetty klassillisen amfiteatterin muotoon, ja kultaiset portaat johtivat taustalta. Pitkä valkotukkainen Stanislavsky sekä parrakas hyväansuopa Danchenko kävelivät alas näitä portaita yleisön eläköönhuutojen ja suosionosoitusten raikuessa.

Suudellen kirjailija Tshehovin vaimoa, jolle on annettu korkeastikunnioitettu "kansan taiteilijan" arvonimi, yleisön melkein itkien liikutuksesta, lausui Stanislavsky: "Se oli Lenin, joka aikojen ollessa melkein sekasortoiset julisti: 'Meidän tulee säilyttää kulttuurikeskuksemme', ja määräsi apurahan Moskovan taiteelliselle teatterille, joka auttoi sitä elämään ja vaurastumaan."

KAIKKI SENSUROIDAAN TARKASTI QUEBECISSA

Quebec, marrask. 2. — Maakuntahallitus on nimittänyt erikoisen lautakunnan minkä tehtävänä tulee olemaan elävänkuvain ilmotusplakaattien tarkastaminen ja hyväksyminen ennen niiden käytäntöön saattamista. Lautakuntaan tulee todennäköisesti kuulumaan viisi jäsentä ja poistetaan sen nimittämisen kautta käytännöstä aikaisemmin toimineet samanlaatuiset kunnalliset lautakunnat täällä ja Montrealissa.

Ministeri lähtee sotkemaan Waynen kaivostyölakkoa

EPÄONNISTUI AIKAISEMMASSA ENSIMÄISESSÄ YRITYKSESSÄÄN

OTTAWA, marrask. 2. — Canadan kaivostyöläisten liiton presidentti Frank Wheatley on täällä neuvotellut liittohallituksen työministerin Peter Heenanin kanssa Waynen hiilenkaivajain lakon johdosta. Neuvotteluissa on työministerille paljastunut niin paljon uusia näkökohtia tässä palkkariidassa, että hän on niiden perusteella mieskohtaisesti päättänyt lähteä tutkimaan riitaisuuksia hiiliparoonien ja hiilenkaivajain välillä. Työläisiä ilmottaa ministeri olevan lakossa Waynessa ja Drumhellerissä, Albertan hiilikaivosalueella.

Ministeri ei ole vielä päättänyt lähtöään lopullisesti, sillä se riippuu muiden tärkeiden asiain ratkeamisesta. Jokatapauksessa ilmottaa ministeri olevansa halukas yrittämään vielä kerran kompromissia työnantajain ja työläisten välillä.

Joku aika takaperin yritti Heenan saada työläiset palaamaan töihin käyttäen houkutuskeinonaan sitä, että työläiset saisivat sen kautta vaikkapa väliaikaisesti tutustua uuteen työnantajain tarjoamaan palkkausperusteeseen ja jos havaitsevat sen epäedulliseksi ryhtyä jälleen lakkoon. Mutta tuosta syötistä ei ollut apua, kun työläiset jyrkästi torjuivat heidän taistelurintamaansa vastaan tähdätyn hajotusyrityksen.

Kaikissa työtaisteluiden sovittamista koskevissa teoissaan on työministeri tähän mennessä ollut avoimesti työnantajain puolella, sillä hänen tarkotuksenaan on ollut hinnalla millä tahansa lopettaa lakko ja saada työläiset palaamaan työhön ja odottamaan käytävien neuvottelujen tuloksia, mitkä ovat aina osottautuneet työläisille epäedullisiksi ja tappioksi.

Riistoherrain röyhkeydellä ei ole rajoja Saksassa

SYÖSSEET 225,000 METALLITYÖLÄISTÄ SULKUUN REINILLÄ JA WESTPHALIASSA

ESSEN, Saksa, marrask. 1. — Reininmaan ja Westphalian metalliherrat julistivat yleisen sulun rauta- ja terästehtaissa eilen, kieltäytyen hyväksymästä työministeriön, työriitain sovittelulain nojalla antamaa päätöstä palkkojen korottamisesta. Röyhkeässä niskottelussaan ovat metallikapitalistit tänään syösseet 225,000 työläistä sulkuun. Eilen annettiin työläisten enemmistölle loppupuli ja ilmoitettiin, ettei tarvitse tulla työhön tänään. Hallituksella ei ole muuta mahdollisuutta, kuin joko peruuttaa työministerin päätös, tai ryhtyä pakkokeinoihin työnantajia vastaan työriitalain rikkomisen johdosta. Työläiset ovat myöskin varustautuneet vastalakkoon etujen turvaamiseksi.

Neekerien pomomies estetty puhumasta ja karkotetaan maasta

Vangittu Montrealissa saavuttuaan Englannista

MONTREAL, marrask. 2. — Täällä on vangittu siirtolaisviranomaisten toimesta ja Ottawasta tulleen määräyksen johdosta neekerien Universal Negro Improvement Associationin päämies ja johtaja Marcus Garvey. Hänet on ehkäisty puhumasta täällä ja Torontossa suunnitelluissa kokouksissa ja kielletty lausumasta ajatuksiaan sanomalehtimiehille ja tulee tämän kuun 7 päivänä karkotettavaksi Jamaican saarelle, mikä on hänen kotipaikkansa.

Saatujen tietojen mukaan olisi vangitsemiseen vaikuttanut hänen osallisuutensa Yhdysvaltain presidentinvaaleissa harjotettavaan propagandaan, jossa häntä käytetään aseena etelävaltioiden neekerien saamiseksi demokraattien presidenttiehdokkaan Smithin kannattajiksi. Kaikessa tapauksessa lienee Garvey myöskin siirtolaisasetusten mukaan kelvoton saapumaan Canadaan, sillä hänet on aikanaan tuomittu viiden vuoden vankeuteen Yhdysvalloissa, Afrikan neekerien tasavallan perustamista ja rahastamista koskevan keräyksen yhteydessä.

Imperialistisen Japanin valtiomenot lisääntyvät

TOKIO, marrask. 1. — Hallituksen vahvistama valtion talousarvio osoittaa menoja olevan yhteensä 1,752,000,000 jeniä (876,000,000), ollen lisäystä 22,000,000 jeniä verrattuna vuoden 1927 talousarvioon. Hallituksen kerrotaan lisänneen finanssikomitean ehdotuksia 11,000,000:lla jenillä. Suuri osa valtion menoista käytetään Japanin imperialistisen politiikan ajamiseen, voimakkaan armeijan, laivaston ja ilmailuvoimain ylläpitämiseen ja lisäämiseen.

"Graf Zeppelinillä" oli suurenmoinen vastaanotto

FRIEDRICHSHAFEN, Saksa, marrask. 1. — Maailman suurimman ilmalaivan "Graf Zeppelinin" saapuessa tänne tänään Yhdysvaltoihin tekemältään matkalta, otettiin se vastaan suurenmoisesti. Monet sadat autot olivat tuoneet katsojia kaukaisilta paikkakunniltakin. Kaikki kadut olivat täynnä kansaa. Tuhannet eivät löytäneet mitään majapaikkaa, kun kaikki hotellit ja majatalot olivat täynnä vieraita. Koko lentokenttä oli kansan miehittämä.

Ilmalaivan saapuessa perille kello 10.50 itäistä standardiaikaa, oli se kulkenut matkan Lakehurstista New Jerseystä 69:ssä tunnissa. Matkan pituus oli 4,003 mailia, verrattuna n. 6,000:n mailin matkaan, jonka se oli lentänyt menomatkalla huonon sään aiheuttamien poikkeuksien tähden.

Imperialistivaltiot voivat helposti käyttää zeppelinmallisia ilmalaivoja sotatarkoituksiin tulevissa sodissa.

Osuustukkukauppa ryhtyy toimimaan Saskatchewanissa

VALMIINA ILMOITETAAN OLEVAN JO YLI 200 OSUUSKAUPPAA JA JAKELUYHTYMÄÄ

SASKATOON, SASK., marrask. 2. — United Farmers of Canadan Saskatchewanin jaoston kauppaosasto tulee ennen tammikuun 1 päivää siirrettäväksi perustettuun Saskatchewanin osuustukkukaupan haltuun, sillä mainittuna päivänä ilmotetaan osuustukkukaupan alottavan toimintansa. Sen presidentiksi on valittu äskettäin pidetyn väliaikaisen hallinnon kokouksessa W. H. Beesley Moose Jaw'sta; W. Laird Handelista varapresidentiksi; Frank Eliason Wynyardista sihteeri-rahastonhoitajaksi; ja neljänneksi hallinnon jäseneksi H. W. Ketcheson Davidsonista.

Maakunnassa ilmotetaan jo olevan yli 200 jakeluyhtymää tai osuuskauppaa, mitkä ovat valmiit ryhtymään kaupankäyntiin perustettavan osuustukkukaupan kanssa heti kun se alottaa toimintansa. Yli tuhannen U. F. of C:n paikallista osastoa on harjottanut kauppaa mainitun järjestön kauppaosaston kanssa ja otaksutaan, että ne muodostuvat jakeluyhtymiksi mahdollisimman pian osuustukkukaupan avaamisen jälkeen.

Suunitelmaan sisältyy, että mikä ryhmä ja missä osassa maakuntaa tahansa, saattaa muodostua jakeluyhtymäksi liittyä osuustukkukauppaan ja ostaa jäsenilleen jakamansa tavarat siltä. Nyt jo toimivat ja tulevaisuudessa perustettavat jakeluyhtymät saattavat muodostua osuuskaupoiksi. Jakeluyhtymä ilmotetaan voitavan perustaa ilman mitään osuuskaupalle tarpeellisia varoja. Eikä sen jäsenien tarvitse kuulua farmarien järjestöön, vaikkakin siihen otetaan jäseneksi muitakin kuin maanviljelijöitä.

Kaikesta päättäen yrittävät U.F. of C:n johtajat saada aikaan maakuntaan voimakkaimman kuluttajain järjestön Canadassa, minkä he avomielisesti myöntävät tarkotuksekseen.

Osuustukkukaupan päämaja tulee sijaitsemaan Saskatoonissa ja tullaan ensimäinen vuotuinen edustajakokous pitämään täällä tulevan helmikuun aikana.

Neuvostoliiton öljyalueiden tuotanto kasvanut

Grosnyn alueesta saatu 3,400,000 tonnia viime vuonna

MOSKOVA, lokak. 31. — Viime vuonna saatiin yli 3,400,000 tonnia öljyä Grosnyn alueelta. Tämä on ennätys tämän seudun öljyntuotannossa.

Vuonna 1917, jota on pidetty parhaana vuotena Grosnyn öljytuotannon historiassa, saatiin vain puolet yllämainitusta määrästä.

Öljyteollisuudessa käytettävien sähkökoneiden luku on suuresti lisääntynyt. Vuonna 1925—26 oli niitä ainoastaan 76, mutta viime toimivuonna 370. Merkittävä saavutus on myöskin siinä, että kaasu, joka ennen päästettiin menemään hukkaan on nyt otettu talteen, ja tänä vuonna on kaasusta voitu valmistaa 17,000 tonnia bensiiniä.

C. P. R. ryhtynee kilpailemaan C. N. R:n kanssa pohjoisessa

Tunkeutunee Saskatchewanin ja Manitoban mineraalialueille

THE PAS, Man., marrask. 2. — Täällä pidetään varmana asiana Canadian Pacific rautatien tunkeutumista Saskatchewanin ja Manitoban pohjoisille mineraalialueille kilpaillakseen siten liikenteestä Canadian National järjestelmän kanssa.

Viimeisimpien tietojen mukaan tulee C. P. R. rakennuttamaan rautatien Nipawinista Saskatchewanista Laclaronge alueelle saman maakunnan pohjoisosassa ja sieltä todennäköisesti edelleen Sherrit-Gordonin alueelle pohjois-Manitobassa. Myöhemmin saattaa C. P. R. rakennuttaa yhteyden Hudsonlahden rautatiehen tai vallan oman päätepaikan lahden rannalle.

C. P. R:n kontrolloiman Consolidated Mining and Smelting Companyn kerrotaan hankkineen käsiinsä tärkeitä mineraalivaltauksia kummankin maakunnan pohjoisosassa.

Sosialistinen rakennustyö proletariaatin diktatuurin alaisena

Meillekin canadalaisille työläisille, jotka elämme tuhansien mailien päässä Neuvostoliitosta, missä proletariaatti on ollut hallitsevana luokkana jo kokonaista yksitoista vuotta, herää toisille useammin, toisille harvemmin monenlaisia kysymyksiä, monenlaisia mietelmiä Neuvostoliiton sosialistisen rakennustyön mahdollisuuksiin nähden. Näihin kysymyksiin ei tahdo aina olla päteviä vastauksia saatavissa, sillä sosialistisen rakennustyön ja edistymisen käsittely on suurisuuntainen asia. Siitä on verrattain vaikea saada tosiperäistä kuvaa muista kuin kommunistisista sanomalehdistä ja kirjoista.

Tämä artikkeli käsittää kolme eri kohtaa toveri Vargan raportista, minkä hän esitti taannoin pidetyille Kommunistisen kansainvälisen kuudennelle kongressille ja missä hän käsitteli Neuvostoliiton nykyistä tilannetta. Nämä kohdat ovat: 1) Neuvostoliiton saavutukset taloudellisen rakennustyön alalla viimeisten vuosien aikana; 2) Sosialistisen kehityksen ainekset neuvostoyhteiskunnassa; 3) Analyysi Neuvostoliiton luokkasuhteista. Ken hyvään tutustuu näihin toveri Vargan esittämiin, virallisiin numerotietoihin perustuviin seikkoihin, niin hän huomaa, että sosialistinen rakennustyö edistyy Neuvostoliitossa nopeammin kuin mitä itse toveri Lenin oli saattanut arvioida. Esim. tuotannonvälineiden tuotanto ylittää suuresti kulutustavarain tuotannon. Trotskilaisten ynnä muiden samassa vanavedessä kulkevain epäilijäin epäilykset siitä, että sosialismin rakentaminen yhdessä maassa on mahdotonta, tulevat perinpohjin kumotuiksi toveri Vargan esittämillä tilastotiedoilla.

Toveri Vargan selostus kuuluu:

Toveri Varga selostaa Neuvostoliiton nykyistä tilannetta

1. Neuvostoliiton saavutukset taloudellisen rakennustyön alalla viime vuosien aikana

Minä alotan muutamien viimeisimpien vuosien saavutuksista. Ne osottavat, vastoin porvariston ja sosialidemokratian väitettä, että proletariaatti kykenee ottamaan kontrolliinsa kapitalismin luomat tuotannolliset voimat ja kykenee kehittämään niitä edelleen. Neuvostoliiton kehitys osottaa, että kapitalistit ovat tarpeettomia ja tosiasiassa haitallisia, ihmiskunnan edelleen kehittämisessä. Neuvostoliiton kehitys osottaa, että kapitalismi on ainoastaan ohimenevä historiallinen vaiheaste. Tämä ei ole tullut todistetuksi ainoastaan opillisesti vaan myöskin käytännössä sillä suuremmoisella rakennustyöllä, mikä on suoritettu muutamina viime vuosina.

Vuonna 1921 Lenin arvioi, että suurten teollisuuksien uudelleen elvyttäminen "tulee kestämään ainakin kymmenen vuotta, ehkäpä kauemminkin, sillä valtiomme on niin rutiköyhä." Tämä oli yksi niitä harvoja tapauksia, joissa Lenin erehtyi. Suurten teollisuuksien uudelleen elvyttäminen ei kestänytkään kymmentä vuotta, vaan huomattavasti lyhemmän ajan. Tänään voimme sanoa, että teollisuuden entiselleen elvyttäminen on täydelleen suoritettu Neuvostoliitossa ja että me olemme astuneet koko taloudellisen järjestelmämme täydelliseen uudelleen rakentamisen vaiheeseen sekä ennen sotaa vallinnut taso on jo ylitetty. Viimeisen kymmenen vuoden kuluessa on tuotannon lisääntyminen saavuttanut suunnattomat mittasuhteet. Sallikaa minun esittää teille joitakin numeroita siitä.

Vuonna 1925 oli maanviljelystuotannon arvo, ennen sotaa vallinneiksi arvoiksi muunnettuna, 10,300 miljoonaa ruplaa; 1925—26 nousi se 12,300 miljoonaan ruplaan; 1926—27 oli se 12,800 miljoonaa ruplaa; ja kulumassa olevana vuonna 1928—29 arvioidaan se 13,200 miljoonaksi ruplaksi.

Teollisuustuotannon arvo 1924—25 5,000 miljoonaa ruplaa; 1925—26 6,900 miljoonaa ruplaa; 1926—27 7,600 miljoonaa ruplaa; 1927—28 8,900 miljoonaa ruplaa (ennen sotaa vallinneissa arvoissa laskettuna). Maanviljelystuotannon arvo lisääntyi vuodesta vuoteen mainitussa järjestyksessä 19, 4; ja 3 prosentilla. Teollisuudessa järjestyksessä vuosittain 39; 14; ja 13.4 prosenttia.

Te huomaatte tuotannon lisääntymisen määrässä laskua vuosi vuodelta. Se onkin erittäin luonnollista, sillä, syystä, että meillä ei ole enempää kapitalistien jättämiä tuotannon välineitä käytäntöön pantavaksi ja meidän täytyy nyt itse valmistaa ja tuottaa tuotantovälineemme.

Seuraava seikka, mihin haluan kiinnittää huomiotanne on se, että taloudellisen kehityksen nousu on Neuvostoliitossa ollut paljon joutuisampi, kuin se on ollut missään kapitalistisessa maassa sitten vuoden 1921. Otan vuoden 1921 lähtökohdaksi, koska se on vuosi, jolloin teollisuus oli vajonnut alhaisimmalle asteelleen Neuvostoliitossa ja on samalla myös kapitalistisissa maiden vaikeiden sodanjälkeisten pulakausien aika. Lukien tämän vuoden tuotannon vertauskohtana, saatamme tehdä tuotannon nähden nykyään seuraavat vertailut: Vehnäntuotanto Neuvostoliitossa 365; Yhdysvalloissa luvun ollessa 107; Englannissa 76; ja Saksassa 112. Sama pitää paikkansa kivihiilen tuotantoon. Tehdastuotteiden tuotantoon nähden on erotus vieläkin suurempi.

Saatetaan väittää, että minä esitän venäläisestä lähteestä saatuja numeroita. Toverit! Samanlaisia numeroita julkaistaan kapitalistisissa maissa. Joka vuosi julkaisee Kansainliitto hirveän määrän tilastoja tuotannon ja kaupan tilasta. Niistä me löydämme seuraavat numerot raaka-aineiden ja kulutustarpeiden tuotannosta erinäisillä tärkeillä alueilla. Niissä lasketaan 1913 [illegible] sadaksi ja laskumenetelmät ovat samat, joita olen edellä käyttänyt. Arvot ilmoitetaan ennen sotaa vallinneissa kullan hinnoissa ja saamamme numerot ovat seuraavanlaiset:

Europassa, Neuvostoliittoa mukaan laskematta, oli tuotannon suhdeluku 1926 määritelty 95, mikä merkitsee 5 prosentin laskua vuoteen 1913 verrattuna. Koko Europassa, Neuvostoliitto mukaan laskettuna, oli tuotannon suhdeluku 100. Siten, kun Neuvostoliittokin otetaan mukaan tuotantotilastoihin, saadaan koko Europan suhdeluku nousemaan 5 prosentilla. Tä- [illegible] ennen sotaa vallinneen tason, niin me olemme yhtä paljon sen yläpuolella ja vieläpä Kansainliiton numeroiden mukaan, sillä kun Neuvostoliitto otetaan lukuun, niin nousee koko Europan suhdeluku 95:stä sataan saakka.

Meidän tulee, toverit, korostaa, että Neuvostoliiton edistyminen on saavutettu yksinomaan sen omilla voimilla ja keinoilla, kun taasen Saksan, Puolan, Italian ja monien muiden edistyminen on saavutettu Amerikasta saadun suurenmoisen luoton avulla ja varassa. Kuten tiedätte on Neuvostoliitolle [illegible] merkityksetön muutama satamiljoonaa ruplaa esimerkiksi Saksalle lainattuja 10,000 miljoonaa markkaa vastaan, minkä maan väkiluku on ainoastaan puolet Neuvostoliiton asujamistosta. Neuvostoliiton proletariaatti on onnistunut uudelleen elvyttämään teollisuutensa ja saattamaan sen ennen sotaa vallinneen tason ja muun Europan tason yläpuolelle, kuten Kansainliiton numerotkin osottavat, eikä ole tehnyt sitä kapitalistivaltojen avulla, vaan taistellen näiden valtojen kanssa maailmanmarkkinoilla. Tämä on, toverit, mitä tärkein seikka tässä suhteessa.

Minä olen osottanut, toverit, että nykyään on tuotannon lisääntyminen määrässä havaittavissa laskua, koska me olemme käyttäneet entisiltä kapitalisteilta ottamamme tuotannon välikappaleiden tuotantokyvyn mahdollisimman tarkkaan, [illegible] tuottaa ja valmistaa omat tuotannon välikappaleemme. Se tietää, toverit, että neuvostomaassa pitää kerätä suurenmoiset pääomat. Kun Neuvostoliitto oli ensimäisissä proletariaatin diktatuurin vuosina vallankumouksen edellisiltä ajoilta [illegible] 1924—25 saakka [illegible] todellisuudessa [illegible] muutamina viime vuosina on tapahtunut suurenmoinen kasaantuminen. Minä haluan palauttaa muistiinne Leninin neljännessä kongressissa pitämän puheen, missä hän ylpeästi viittasi siihen tosiasiaan, että teollisuutemme oli ensi kerran tuottanut 20 miljoonan ruplan voiton, mikä voidaan sijottaa jälleen teollisuuden edelleen kehittämiseen. Toverit, mutta niiden vuoden aikana, mitkä ovat kuluneet sitten neljännen kongressin, ovat valtion teollisuusyritykset, tuotannon välikappaleiden tuotannon teollisuuden sosialistinen osa, tuottanut 9,500 miljoonan ruplan voiton; ja raaka-aine sekä valmisteollisuudet 3,500 miljoonaa ruplaa, tehden yhteensä n. 13,000 miljoonaa ruplaa. Viimeisen neljän vuoden kuluessa on siis tullut kerätyksi pyöreissä luvuissa 13,000 miljoonaa ruplaa. Tästä näette miten ne Leninin neljännessä kongressissa ylistämät 20 miljoonaa ruplaa ovat kasvaneet. Näihin kasaantumisiin ei sisälly talonpoikaiston ja yksityisen teollisuuden kasaamat rikkaudet.

Nämä suuret kasaantumiset ovat saattaneet neuvostoteollisuuden kykeneväksi tekemään suuria uusia sijoituksia teollisuuteen. Haluan muistuttaa teille, toverit, suuresta menestyksestä sähköistämisessä, suuresta Dnieper suunnitelmasta, Siperian-Turkestanian rautatiestä, Volga-Don kanavasuunnitelmasta y.m. jne.

Samaan aikaan me havaitsemme kaikkien työläisten tulojen lisääntymisen. Kun työläisten keskimääräinen tulo oli 507 ruplaa 1924, niin on se tähän mennessä noussut 669 ruplaan. Kaupunkityöläisen vuositulo on noussut 572 ruplasta 843. Hintataso on viimeisen neljän vuoden kuluessa hiukan vaihtunut. Talousarvioindeksi, s.o. vähittäismyyntihintain indeksiluku oli neljä vuotta takaperin 1.86 ja on nykyään 1.93. Yhteiset kansallistulot ovat nousseet 15,600 ruplasta 24,000 ruplaan, s.o. yli 50 prosentin nousu neljässä vuodessa.

Me saatamme tehdä myös vertailuja sodan edellisten aikojen ja nykyiseen kasaantumiseen. Ennen sotaa joutui 22 prosenttia, enemmän kuin viidennes, 2,700 miljoonaan kultaruplaan nousevista kansallistuloista hallitsevalle luokalle. Suunnilleen noin puolet siitä kasaantui. Todellinen kasaantuminen — kun vähennetään kuvitellut pääomat — nousi 800—1,000 miljoonaan ruplaan. Täten havaitsemme, että nykyinen kasaantumisen määrä on noin kaksi kertaa suurempi kuin sodan edellinen kasaantuminen.

Vaurauden yleinen lisääntyminen kuvastuu suurten väestökerroksien yhteiskunnallisen aseman paranemisesta. Kaikkein ensimäiseksi haluan osottaa suurenmoiseen väestön lisääntymiseen. Viimeisten neljän vuoden kuluessa on väkiluku lisääntynyt yli kolmella miljoonalla hengellä, sillä **syntyväisyys Neuvostoliitossa on korkein maailmassa** — 45 syntymää kutakin tuhatta asukasta kohden — huolimatta siitä tosiseikasta, että Venäjällä ei ole synnytyksen kontrolloimista ehkäisevää lakia, huolimatta siitä, että jokainen nainen saa itse päättää haluaako hän synnyttää tai ei, ja kun nainen ei halua synnyttää lasta, niin on hänen käytettävänään kaikki mahdollisuudet synnytyksen ehkäisemiseen mitä terveydellisimpien olosuhteiden alaisena. Kaikesta tästä huolimatta on meillä havaittavissa suurenmoinen syntyväisyyden lisääntyminen, minkä yhteydessä ilmenee huomattava kuolevaisuuden väheneminen, josta kaikesta johtuu suuri, yli kolmenmiljoonan hengen suuruinen välikuvun lisääntyminen. **Vuosina 1911—13 oli kuolevaisuus Venäjällä 29 tuhatta asukasta kohden; 1926 oli se ainoastaan 21.4 tuhatta kohden. Tämä on yksi neuvostohygienian ja koko neuvostovaltion suurimmista saavutuksista.**

Taudit, mitkä olivat tsaarin aikuisella Venäjällä kroonillisia, kuten esimerkiksi koleera, ovat nyt täydellisesti kadonneet ja muut taudit, kuten lavantauti ja keuhkotauti, ovat vähentyneet huomattavasti.

Edessäni on toveri Semashkon kirjottama artikkeli yleisen terveydenhoidon komissariaatin kymmenennen vuosipäivän johdosta, missä hän selostaa lukuisia tilastoja osottaen suurta edistymistä yleisessä terveydessä. Esimerkiksi lasten kuolevaisuus, mikä 1913 oli 26 prosenttia, korkein Europassa, on 1926 mennessä laskenut 18.7 prosenttiin. Kustakin sadasta syntyneestä lapsesta kuolee nyt yhdeksän vähemmän ensimäisellä ikävuodellaan, kuin tsaarivallan aikana. Samanmoinen suuri edistys on tapahtunut väestön yleisen kulttuuritason kohottamisessa edistämällä yleistä lukutaitoa ja erikoisesti, kohottamalla entisten sorrettujen ja vainottujen kansallisuuksien kulttuuria. Kaikki tämä on todistuksena siitä suuresta edistyksestä, mikä on tapahtunut maassa muutamien viimeisten vuosien kuluessa.

2. Sosialistisen kehityksen ainèkset neuvostoyhteiskunnassa

Tulen nyt puheeni toiseen jaksoon. Olkoonpa kulturellinen ja aineellinen edistys niin tervetullutta kuin se ollakin saattaa, tulee meidän silti selvästi kysyä, johtaako tämä kehitys sosialistiseen päämäärään vaiko ei, sillä esim. Amerikassa on huomattavissa aineellista edistystä ja muissakin kapitalistisissa maissa on myös havaittavissa eräänlaista kohoamista kulttuurin alalla. Näin ollen minä tahdon nyt käsitellä kysymystä, missä määrin neuvostovallan edistyminen on sosialistista edistymistä. Kaikkein ensimäiseksi on minun osotettava, että Neuvostoliiton rakennusprosessissa on kaksi osaa: sosialistinen osa ja yksityisomistusoikeudelle perustuva osa. Neuvostotalouden yhtenä huomattavana piirteenä on se, että yksityiselle omistusoikeudelle perustuva osa joutuu yhä enemmän ja enemmän sosialistisen osan vaikutusvallan alaiseksi. Olkoonpa tuon asiain laita miten hyvänsä, niin kuitenkin kaikki todistukset osottavat, että viimeisen neljän vuoden kuluessa on neuvostotalouden sosialistinen osa monessa suhteessa voimistunut harppa-askelin. Todetakseni väitteeni, esitän muutamia kaikkein tärkeimpiä numerollisia tietoja.

1924 oli Neuvostoliiton palkkatyöläisistä 80 prosenttia talouden sosialistisen osan palveluksessa; nykyään on vastaava prosenttimäärä 81. 1924 oli maan kokonaistuotannosta (siihen sisältyen myös maanviljelys) 30 prosenttia sosialistista tuotantoa; tällä haavaa nouse sosialistinen tuotanto 40 prosenttiin. 1924—25 oli uusista pääomasijoituksista 44 prosenttia sosialistista sijotusta; nykyään on uusista pääomasijotuksista 65 prosenttia sosialistisia sijotuksia. Absoluuttisissa, ehdottomissa luvuissa esittäen me saamme seuraavanlaiset suhdeluvut: vuosina 1924—25 koitui tuotannon sosialistisen osan teollisuuden ja maanviljelyksen aloilta yhteensä 4,200 miljoonaa ruplaa, kun sitävastoin yksityisomistuksen pohjalla toimivasta osasta karttui 11,000 miljoonaa ruplaa. Vuosina 1927—28 sosialistinen osa jo kuitenkin tuotti 8,200 miljoonaa ruplaa, siis noin sataa prosenttia enemmän; sitävastoin tuotti yksityisomistuksen pohjalla toimiva osa vain 13.-800 miljoonaa ruplaa, mikä edustaa vain 20 prosentin lisäystä. Neuvostoyhteiskunnan yleistuotanto lisääntyy verrattain nopeaan, mutta sen sosialistinen osa lisääntyy paljoa nopeammin kuin yleistuotanto.

Kaupan alalla on havaittavissa sama seikka. Muutamain viimeisten vuosien kuluessa on yksityiskauppa suuresti vähentynyt, mikä johtuu osuuskauppain nopeasta kehityksestä. Vuosina 1921—22 meillä oli 20,000 osuuskauppaa; tällä haavaa niitä on 78,000. Osuusliikkeiden jäsenmäärä on kohonnut seitsemästämiljoonasta lähes kahdeksaantoistamiljoonaan. Tämän osuuskauppain ripeän edistymisen kera on yksityiskauppa syrjäytetty samassa määrin tavaravaihdon alalta.

Tämän prosessin toisena tekijänä on maan teollistuttaminen. Otaksun että on miltei tarpeetonta korostaa tässä sitä seikkaa, että proletariaatin diktatuurin perustana on suurteollisuuden kehittäminen. Viimeisen neljän vuoden kuluessa on tässä suhteessa tapahtunut suurenmoinen edistys. Se onkin ehdottomasti välttämätöntä Neuvostoliitolle, ettei sen tarvitsisi muodostua kapitalistisen maailman eräänlaiseksi agraari-liitteeksi ja ettei sen puolustusvoima tulisi heikennetyksi. Te, toverit, tiedätte, että sotatekniikan nykyisen kehitysvaiheen aikana on teollisuuden kehitys sodan puhjetessa mitä tärkein puolustustekijä. Mikä hyvään agraarimaa, millä ei ole teollisuutta, on itse asiassa aseistamaton sodan aikana. Täten siis suurteollisuuden kehittäminen on teknillisesti, yhtä hyvin kuin luokkakannalta katsoenkin, yhteentörmäyksessä mikä meitä uhkaa kapitalistisen maailman taholta, yksi perussyitä suurteollisuuden kehityksen välttämättömyydelle. En tahdo esittää numeroita osottaakseni minkäverran tässä suhteessa on edistytty.

Teollisuuden ja maanviljelyksen suhteellinen tärkeys on vaihtunut seuraavasti: 1924—25 maanviljelys käsitti Neuvostoliiton kokonaistaloudesta 67.6 prosenttia ja teollisuus vain 32.4 prosenttia; 1927—28 maanviljelys oli laskenut 59.8 prosenttiin ja teollisuus kohonnut 40.2 prosenttiin. Itsensä teollisuuden alalla on tuotannonvälineiden tuottaminen kehittynyt nopeammin kuin teollisuuden kokonaistuotanto. Tuotannonvälineiden tuotannon ja kulutustavarain tuotannon välinen suhde saatetaan ilmaista seuraavilla luvuilla: 1926—27 sijotettiin tuotannonvälineiden tuotantoon 887 miljoonaa ruplaa ja kulutustavarain teollisuuteen vain 278 miljoonaa ruplaa. Täten siis nykyisen talousvuoden aikana on tuotannonvälineiden tuottamiseen sijotettuna neljä kertaa niin paljo pääomaa kuin mitä on sijotettu kulutustavarain tuotantoon.

Seuraavat numerot antavat vielä lisävalaistusta puheena olevien teollisuudenhaarain väliselle suhteelle. 1924—25 kohosi tuotettujen tuotannonvälineiden arvo 41.6 prosenttiin teollisuuden kokonaistuotannosta ja kulutustavarain 58.4 prosenttiin, kulutustavarain tuotanto ollen siis melkoisesti suurempi. 1927—28, siis nykyisenä talousvuotena, tulee tuotannonvälineiden tuotanto nousemaan noin 55 prosenttiin, ja kulutustavarain vain 45 prosenttiin tuotannon kokonaismäärästä. Näin ollen me siis havaitsemme, että neuvostoyhteiskunnan kehityssuunta kulkee kohti sosialismia, kohti teollisoitumista, siihen että Neuvostoliitto muuttuu agraarimaasta agraari- ja teollisuusmaaksi. Minuń täytyy vielä lisätä, että neuvostomaan teollisuuden kehitys, myös tuotannonvälinen tuottaminen lukuunotettuna, kulkee nopeammassa tahdissa kuin kapitalistisissa maissa.

3. Analyysi Neuvostoliiton luokkasuhteista

Toverit, te tiedätte että analysoidessaan luokkasuhteita Neuvostoliitossa toveri Lenin havaitsi viisi eri tyyppiä. Ne ovat: sosialismi, valtiokapitalismi, yksityiskapitalismi, tavaratuotanto pienessä mittakaavassa (käsiteollisuus, kotiteollisuus, ja talonpoikaisto) ja sukutalous (joka järjestelmä on vieläkin vallalla Neuvostoliiton takaperoisten joukkojen keskuudessa). Muutamien viimeisien vuosien aikana ei tässä yleisessä rakenteessa ole tapahtunut mitään muutoksia, mutta eräiden taloudellis-yhteiskunnallisten ryhmien tärkeys on menhyt huomattavien muutosten läpi. Sosialistiset ainekset ovat kasvaneet huimaavasti; valtiokapitalismi sitävastoin on varsin vähäpätöinen tekijä. Se "toivo", että valtiokapitalismi kasvaisi huomattavasti ulkovaltojen saamain konsessionien kautta, ei ole täyttynyt. Neuvostotalouden nykyisellä asteella ollen esittävät konsessionit hyvin vähäpätöistä osaa. Samoin sukutalousjärjestelmä on hyvin vähäinen, joten nykyään on olemassa ainoastaan kolme huomattavampaa muotoa: sosialismi, pientuotanto, yksityiskapitalismi. Ja näitä vastaavina kolme luokkaa: proletariaatti; talonpoikaisto, ja käsityöläiset sekä kaupunkipaikkain pikkuporvaristo ja kapitalistiluokka.

Näin ollen herää kysymys: Mitenkä proletaariaatin diktatuurin talouspolitiikka vaikuttaa näiden kolmen tärkeimmän luokan katsantokantaan? Ensiksi on osotettava kapitalististen valtioiden talouspolitiikan ja proletariaatin diktatuurin talouspolitiikan välinen eroavaisuus. Kapitalististen valtioiden talouspolitiikka kohdistuu kapitalistisen tuotantomuodon ylläpitämiseksi. Kapitalismin talouspoliikka on suunnattu porvariston diktatuurin luokkaperusteiden lujittamiseksi. Neuvostovaltion talouspolitiikka sitävastoin on suunnattu lujittamaan proletaariaatin diktatuurin luokkaperusteita. Kapitalismin vallitessa pyritään tukemaan varakkaita talonpoikia, sensijaan että Neuvostoliitossa autetaan köyhiä talonpoikia, tuetaan keskivarakkaita ja taistellaan rikkaita talonpoikia vastaan. Kapitalistisessa maailmassa yritetään kynsin hampain hankkia mahdollisimman suuria voittoja kapitalisteille. Neuvostoliitossa tuotantoa ylläpidetään kaikkien työtätekeväin hyödyttämiseksi. Kapitalistisissa maissa itsenäiset tuottajat ovat kapitalisteista riippuvaisia. Sensijaan Neuvostoliitossa tulevat itsenäiset pientuottajat, kollektivisoinnin kautta, johdettua sosialistiseen tuotantomuotoon.

Mitä keinoja voi proletariaatin diktatuuri käyttää talouspolitiikkansa toteuttamiseksi? Tässä suhteessa tilanne Neuvostoliitossa eroaa suuresti kapitalistisen maailman tilanteesta. Määrätynlaiset metodit ovat kylläkin molemmille ominaisia, kuten esim. verottaminen ja tullit. Mutta työväenluokan diktatuurilla, jolla on tärkeät taloudelliset asemat hallussaan, on muita keinoja, millä se voi vaikuttaa yksilöiden kontrollissa olevaan talouteen. Ensiksin valtion kontrolloimat pankit ja luottolaitokset määrittelevät hinnat y.m. Näiden keinojen käyttämiseen nähden on tietenkin olemassa määrätyt rajat, ja nämä rajat tulevat pysymään voimassa niin kauan kuin yksilöllinen talouskin vallitsee. Mutta nämä menetelmät ovat hyvin tehoisia ja saatetaan niitä menestyksellisesti käyttää, mutta kuinka pitkälle? Niiden rajotuksena on välttämätön yhteistoiminta laajojen talonpoikaisjoukkojen kanssa. Ellei tätä rajotusta oteta huomioon, on siitä väistämättömänä seurauksena eristäytyminen talonpoikaistosta, joka Neuvostoliitossa vallitsevien erikoistilanteiden tähden voi uhata proletariaatin diktatuurin olemassaoloa.

a) Proletariaatti

Kun tarkastamme itsekunkin eri luokan olosuhteita proletariaatin diktatuurin alaisena, niin havaitsemme seuraavaa:

Proletariaatin olosuhteet ovat suuresti parantuneet viime vuosina. Teollisuustyöläisten todelliset palkat ovat 134 prosenttia ennen sotaa vallinneista palkoista, (laskuun lukeutuen myös kaikki yhteiskuntahyödyllisen työn tekijät), ja ovat paljon korkeammalla kuin voimakkaimpien kapitalististen maiden työläisten todelliset palkat, kuten seuraavat numerotiedot osottavat: — Neuvostoliitossa 134 prosenttia; Yhdysvalloissa 130 prosenttia; Englannissa 103 prosenttia; Saksassa, ammattitaitoisten työläisten palkat 103 prosenttia ja ammattitaidottomien 93 prosenttia ennen sotaa vallinneista palkoista. On lisättävä, että kapitalistisia maita koskevat numerot ovat virallisia tietoja, ja sen vuoksi on ne käsitettävä mahdollisimman suotuisiksi. Todellisuudessa Neuvostoliiton ja kapitalististen maiden eroavaisuudet ovat paljoa suuremmat kuin mitä tässä on esitetty.

Työpäivän pituus. Jo vuonna 1926, ennenkuin 7-tuntinen työpäivä astui voimaan, oli keskinkertainen työpäivä Neuvostoliitossa 7½ tuntia, ennen sotaa vallinneen 9½-tuntisen työpäivän asemasta. Te tiedätte toverit että tällä kertaa suuri määrä tehtaita on ottaneet käytäntöön 7 tunnin työpäivän tai ovat juuri toteuttamassa sitä. Kaivosteollisuudessa ollaan sitäpaitsi siirtymässä 6-tuntiseen työpäivään. Lisäksi, jokainen työläinen saa vähintäin 2 viikon loman vuosittain. Yli puoli miljoonaa työläistä lähetetään vuosittain lepokoteihin. Täten näette, että työläisten olot ovat suuresti parantuneet.

Tämä ei merkitse sitä, etteikö Venäjällä olisi riistoa. Sitä on olemassa, emmekä me saa jättää sitä huomioon ottamatta. Ensiksikin meillä on olemassa peitetty riistomuoto kotiteollisuuksissa, niin kutsutut "kustarsit." Kapitalistit muodostavat noita "kustareita" suuren määrän ja todellisuudessa pitävät niitä palveluksessaan itsenäisinä tuottajina. Sellaisina ne eivät ole työväen suojeluslakien alaisia, eivätkä kelvollisia ammattiyhdistysten jäsenyyteen. Noin 100,000 työläistä työskentelee tällä tavoin.

Tämän lisäksi rikkaat talonpojat riistävät maanviljelystyöläisiä, mitä riistoa on hyvin vaikea kontrolloida. Neuvostoliitossa on suunnilleen noin 2 miljoonaa maanviljelystyöläistä, ja teitä saattaa hämmästyttää se, että heistä on vain 600,000 järjestäytynyt ammattijärjestöihin. Mutta, toverit, te ette saa unohtaa sitä laajaa aluetta, joka kuuluu Neuvostoliittoon. Teidän ei tule mitata Neuvostoliiton maanviljelystyöläisten järjestämistyötä länsieuropalaisilla mittapuilla. Muistakaa, että pikajunalla kulkiessa Puolan rajalta Vladivostokiin kuluu 10 päivää; että Neuvostoliiton aluetta on Pohjoisnavalta Intian rajoille; ja että tällä alueella olevat maanviljelystyöläiset ovat hajaantuneet 800,000 kylään, joista useat ovat 1,000 kilometrin päässä lähimmältä rautatieasemalta. Ammattiyhdistykset ja työväenhallitus saavat tosiaan paljon ponnistella, ennenkuin kaikki nämä rikkaiden kulakki-talonpoikain riistämät työläiset voidaan täydellisesti järjestää.

b) Talonpoikaisto

Nyt ryhdyn käsittelemään talonpoikain asemaa proletariaatin diktatuurin alaisena. Tässä tahdon mainita kaksi teoriaa. Porvarilliset ajattelijat esittävät seuraavanlaisen teorian: Neuvostoliitossa teollisuustyöläiset elävät kuin loiskasvi talonpojista; proletariaatti riistää talonpoikaisluokkaa. Toverit, minulla on laajasti ainehistoa valtion suunnittelukomissionilta, joka osottaa mitä talonpojat ovat saavuttaneet vallankumouksesta, ja kuinka maaseudun ja kaupunkien suhteet ovat muuttuneet. Luen teille tärkeimmät näistä numeroista.

Talonpojat saivat suurilta tilanherroilta 75 miljoonaa hehtaaria maata, ja rikkailta talonpojilta 65 miljoonaa hehtaaria, yhteensä 140 miljoonaa hehtaaria. Laskettuna ennen sotaa käytännössä olleissa ruplissa olisi tämän maan arvo 20,000 miljoonaa ruplaa. Suunnilleen sanoen, ennen sotaa olivat tulot tältä maalta 1,000 miljoonaa kultaruplaa. Se seikka, että talonpojat saivat 20,000 miljoonan ruplan arvosta maata, laski pohjan työläisten ja talonpoikain väliselle sotaliitolle aikana, jolloin oli sodittava imperialistien hyökkäyksiä vastaan.

Mutta, toverit, tuo työläisten ja talonpoikain välisen liiton perustan merkitys pienentyy. Talonpojissa on herännyt tunne, että he omistavat maansa, ja senpätähden tämän liiton ylläpitämisen täytyy perustua jollekin uudelle pohjalle. Ilmeisesti tämä liitto ei voisi kestää hetkeäkään, jos proletariaatti sortaisi talonpoikia. Tarkastakaamme kansallistulojen jakoa, nähdäksemme sortaako proletariaatti talonpoikia vaiko ei. Ottakaamme joku kapitalistinen maa vertauksen vuoksi: Mitä antavat kapitalistisen maan talonpojat kaupungeille ilman korvausta? Ne antavat verot, vuokrat, kiinnityslainojen ja muiden velkojen korot. Tämän lisäksi hallitus kulut, kuten käräjöimiskulut, sakot ja virkailijain lahjonta, joka tsaarinaikaisella Venäjällä oli huomattavana seikkana. Talonpoikaiston oli kannettava nämä rasitukset ennen sotaa olleina aikoina.

Mikä on verojen suhde nykyään? Ennen sotaa talonpojat maksoivat n. 500 miljoonaa kultaruplaa vuosittain — ensin vähennettyään sen mikä oli heille valtiolta tulevaa erinäisistä palveluksista. Tänä päivänä — jos ne summat jotka neuvostohallitukset myöntävät talonpojille taloudellisen kehityksen avustamiseksi — talonpoikien vuotuiset verot nousevat 236 miljoonaan ennen sotaa käytännössä olleeseen ruplaan. Ennen vallankumousta nousivat talonpoikien maksamat verot 25 miljoonalta desjatiinalta, verojen ollessa keskimäärin 14 ruplaa desjatiinalta, vuosittain 314 kultaruplaan. Kiinnityslainojen korot, jotka talonpoikien oli maksettava, nousivat 100 miljoonaan ruplaan vuodessa. On vaikeata arvioida kuinka paljon heidän oli maksettava riitakuluina, sakkoina, lahjuksina, jne., vaan uskon että ne voidaan asettaa 100 miljoonaksi ruplaksi vuodessa. Ottaen kaikki nämä numerot huomioon, tulemme johtopäätökseen, että talonpojat nykyään maksavat kaupungille noin 800 miljoonaa ruplaa vähemmän kuin mitä he maksoivat ennen vallankumousta.

Sitten meillä on "saksi"-probleemi, s.t.s. agraarituotannon hinnat ovat alemmat kuin teollisuustuotteiden hinnat, verrattuna ennen sotaa vallinneisiin aikoihin — kuten on laita kaikkialla maailmassa. Voimme laskea tämän eroavaisuuden noin 40 prosentiksi. Nykyään talonpojat myyvät tuotteitaan kaupunkeihin 2,500 miljoonan ruplan arvosta. Neljäkymmentä prosenttia tästä olisi 1,000 miljoonaa ruplaa; tämä laskettuna ennen sotaa käytännössä olleiksi rupliksi tekisi noin puolet tästä summasta. Täten, ylimalkainen lasku osottaa, että riistoa ei ole olemassa tässä ymmärryksessä ollenkaan. Todellisuudessa talonpojat maksavat kaupungeille useita satojamiljoonia vähemmän kuin ennen vallankumousta.

Tämä ei tietenkään merkitse, että talonpoikain tuloista ei käytettäisi mitään sosialistisen teollisuuden rakentamiseen. Talonpoikain on ehdottomasti suoritettava osansa tässä työssä vielä useita vuosia. Meidän on näet kartutettava pääomaamme teollisuuksiemme rakentamiseksi itsensä työtätekevien tuloista, sillä emme saa ulkomaisia lainoja emmekä riistä siirtomaita, ja 60 miljoonan työtätekevän talonpojan on autettava tässä. Heidän osuutensa tulee otettavaksi niin kutsuttujen "saksien" kautta niin kauan, kunnes olemme päässeet kapitalististen maiden tasolle.

Mutta merkitseekö tämä, että talonpoikia riistetään? Eipä tietenkään. Talonpoikien suorittamaa osuutta ei hallitseva luokka tuhlaa, kuten ennen sotaa. Mitä tapahtui silloin? Tilanherrat ottivat satoja vaunulasteja viljaa veroina ja lähettivät sen ulkomaille, sekä saamillaan tuloilla kävivät huvimatkoilla Pariisissa. Mikä on tilanne tänä päivänä? Kaikki se, minkä talonpojat antavat kaupungille, käytetään sosialistisen teollisuuden kehittämiseksi, ja sitä mukaa kuin teollisuus kehittyy niin tarvikkeiden hinnat alenevat talonpoikain eduksi. Tällä tavoin talonpojat saavat takaisin kaiken sen mitä he antavatkin.

Venäjän vallankumouksen mullistukset koulun ja kasvatuksen alalla

Tavattomia edistysaskeleita kansanvalistuksessa v. 1917 jälkeen — Lukutaidottomuus häviää ja kansan henkinen taso kohoaa

Vallankumouksesta puhuttaessa pyrkii ajatus lähinnä luomaan kuvan tämän valtavan tapahtuman ulkonaisista puitteista: hallitusluokan väkivaltaisesta kukistamisesta, kansalaissodasta ja uuden valtakomennon pystyttämisestä, mutta kumouksen sisäinen olemus, sen yhteiskunnalliset seuraukset, jäävät useinkin huomaamattomiksi.

Venäjän vallankumouksessa oli kuitenkin juuri noilla "sisäisillä" mullistuksilla yhteiskunnallisesti tärkein merkitys. Kysymyksessähän oli maailman perinpohjaisin kumous. Vanhan valtajärjestelmän mukana murskautui koko yhteiskunta- ja valtiokoneisto. Mikään vanhasta järjestyksestä ei kelvannut perustaksi uudelle järjestykselle.

Vanha koulujärjestelmä kelpaamatomana kumottiin

Suurimpia mullistuksia tapahtui vallankumouksen yhteydessä ja sen jälkeen kansankasvatuksen alalla. Tämä on hyvin luonnollista, sillä kunkin aikakauden koulu ei ainoastaan edusta aikansa tietoa ja yleissivistystä, vaan opetus tapahtuu vallassaolevan luokan hengessä. Kasvatusmenetelmät heijastavat määräävän luokan ajatustapaa, ja on ne kehitetty nimenomaan vallitsevan järjestelmän tarpeita ja jatkuvaisuutta silmälläpitäen. Sentähden ei tsaarinaikuisessa koululaitoksessa oikeastaan ollut mitään sellaista, joka olisi kelvannut kommunismin pyrkiville uudelle yhteiskunnalle. Opetusmetoodit oli perinpohjin uusittava. Opettajisto oli suureksi osaksi kelpaamatonta ja sekin, mitä kyettiin pitämään, oli koulutettava uudella tavalla tehtäväänsä. Vasta uusi, neuvostoyhteiskunnan hengessä kasvanut opettajapolvi kykenee täyttämään ne vaatimukset, mitä kokonaan uusille urille suuntautuva kansankasvatus sille asettaa. Koulukirjat oli tietenkin uudelleen kirjoitettava, sillä porvarilliset tekstikirjat olivat arvottomat.

Kansa koetettiin pitää lukutaidottomana

Vanhan Venäjän koululaitos oli sangen puutteellinen. Vain pieni osa köyhemmästä väestöstä oli tilaisuudessa käymään edes alempaa koulua. Tsaarihallituksen kasvatuspolitiikan tarkoituksena oli pitää varsinainen kansa lukutaidottomana. Pikkuporvariston nuorisoa varten oli olemassa "keskikoulut", joissa kasvatettiin järjestelmälle uskollista pikkuvirkamiehistöä j.n.e. Porvariston keskikoulut jakautuivat n.k. klassillisiin kymnaaseihin, joissa valmistettiin oppilaita yliopistoja varten, ja "realikouluihin", jonka opetusmenetelmät olivat niinikään akateemisen kaavamaiset. Edelkäen huomattavimmat oppiaineet olivat latina ja kreikka sekä tsaarien historia.

Maa-aatelin ja rikkaiden nuoriso kouluutettiin yksityiskymnaaseissa, lakikouluissa, lyseoissa ja sota-akatemioissa.

Uskonto pääoppiaineena tsaarin aikaisissa alemmissa kouluissa

Mitä alempiin kouluihin tulee, olivat ne tarkan valvonnan alla ja opettajatkin alituisen epäluulon alaisia. Uskonnonopetus ja rukoukset täyttivät suuren osan koulujaista. Elämän tosiasioiden opettaminen oli kielletty. Luonnontieteidenkin opetusta katsottiin ylemmältä taholta karsain silmällä. Kaikkeen koulutoimeen nähden harjoitettiin painostusta ja sortoa. Kouluja suljettiin, jos niissä vähänkin mentiin asetettujen rajojen ulkopuolelle. Yleiset kirjastot olivat erikoisen sensuurin alla. Tolstoin, Nekrasovin, Gorkijn y.m. kirjailijain teokset olivat niissä kielletyt.

Uskonnon ja pappien karkoittaminen kouluista oli vallankumouksen ensimmäisiä saavutuksia

Kansankomisaarien neuvoston ensimmäisiä asetuksia olivat asetukset, joilla erotettiin koulut kirkosta ja poistettiin papisto koulunhallinnosta. Samalla kiellettiin uskonnonopetus kouluissa. Kirkon ja uskonnon hengessä kirjoitetut koulukirjat oli poistettava. Ne kävivät entistä tarpeettomammiksi lukutaidon oppainakin varsinkin sen jälkeen, kun toteutettiin uusi yksinkertaistutettu tavaamisjärjestelmä. Koulukirjain uudistaminen oli niin suuressa maassa tietenkin jättiläistyö. Mutta se ja monet muut uudistukset suoritettiin menestyksellä ilman sanottavaa vastarintaa väestön taholta.

Pienet kansallisuudet saivat vapauden omankieliseen kansanvalistuksen harjoittamiseen

Lokakuussa 1918 annettiin dekreetti, jossa kehoitettiin vähemmistökansallisuuksia perustamaan omankielisiä kouluja. Tämä antoi suunnattoman sysäyksen vähemmistökansallisuuksien sivistyksen kehittymiselle. Esim. Kasanissa oli ennen vallankumousta vain 39 koulua tatarilaisille lapsille, ja opetus tapahtui venäjänkielellä. Krimillä oli ainoastaan 11 sellaista koulua. Sensijaan Neuvostovallan aikana on tapahtunut niin suuri muutos, että n. vuosi takaperin oli tatarilaisilla 1,500 koulua, Kasanissa ja Krimillä 350 koulua, joissa opetetaan heidän omalla kielellä. Karjalaisilla, jotka tsaarin aikana kerran lähettivät lähetystön pyytämään maaherralta lupaa saada perustaa karjalankielistä koulua sillä seurauksella, että lähetystö vangittiin kapinallisena, oli vuosi takaperin 450 karjalankielistä koulua, 71 lukutupaa ja 227 lukurengasta. Nämä numerot sisältyvät Leninin vaimon, N. Krupskajan, kirjoitukseen, jossa käsitellään Neuvostoliiton koulujen kehitystä.

Työläisten ja köyhäin talonpoikain lapsilla etuoikeus kouluihin pääsyssä

Vuonna 1918 aloitettiin myöskin sovelluttaa uutta työkoulujärjestelmää, joka käsittävät kaksi luokkaa, 8—17 vuosien välillä. Etuoikeus niihin pääsyssä on toistaiseksi työläisten ja köyhäin talonpoikain lapsilla, sillä kouluja on vielä niin vähän, ettei kaikkea tarvetta voida vielä tyydyttää. Sama periaate vallitsee myöskin korkeimpiin oppilaitoksiin pääsyn suhteen.

Pienten lasten huolto kuuluu Neuvostoliiton kasvatusjärjestelmään

Krupskaja kertoo, että jo joulukuussa 1917 tunnusti kansanvalistuksen komisariaatti periaatteen, että koulun edellisen ajan kasvatuksen tulee kuulua koulujärjestelmään. Tämä työ on läheisesti yhteydessä yleisen terveydenhoidon kanssa, ja esiintyy m.m. äitien ja lasten suojeluksena, lasten huoltolaina ja neuvontatoimistojen perustamisena, joissa äideille annetaan ohjeita lastenhoidossa. Tsaari-Venäjällä kuoli puolet lapsista ennen viidettä ikävuottaan. Vieläpä sellaisissa kaupungeissa, kuin Moskovassa ja Pietarissa, oli lasten kuolevaisuus vuonna 1913 aina 26 prosenttia. Vuosi sitten oli lasten kuolevaisuus Leningradissa 13.8 ja Moskovassa 13.3 prosenttia.

Lastenhuollon suuresta edistymisestä voidaan mainita että v. 1923 oli vielä ainoastaan 475 lastenseimiä, mutta v. 1926 oli niiden luku jo lisääntynyt 4,101:teen, jonka lisäksi oli 10,000 sellaista lastenseimiä maaseudulla, joissa äiti ja lapsi saivat suojaa. Koulun edellisen ajan huoltoon kuuluvat myöskin lasten kesäkodit, joita v. 1926 oli jo 3,000.

Lukutaidottomuutta poistetaan

Vanhempain opetuksesta on myöskin pidetty huolta. Kansanvalistuskomisariaatin yhteyteen on perustettu erikoinen poliittisen kasvatuksen osasto, jonka alijaostot työskentelevät koko maassa lukutaidottomuuden poistamiseksi. Yli viisimiljoonaa vanhempaa ihmistä on suorittanut näiden jaostojen kurssit. Näiden lisäksi on olemassa lukuisia kouluja lukutaidottomille ja lukutaitoisille vanhemmille.

Valistuksellisten harrastusten suunnattomasta lisääntymisestä kuvaa se, että miltei koko väestö ottaa aktiivisesti osaa lukutupain ja kirjastojen toimintaan, yhä kasvavassa määrässä sanomalehtiin, aikakauslehtiin, radioita jne.

Punainen armeija valistuksen levittäjänä

Punainen armeija on osoittautunut niinikään huomattavaksi kulttuurin levittäjänä ja välikappaleeksi. Puhtaasti sotilaallisen kasvatuksen lisäksi annetaan armeijaan meneville hyvä yleiskoulutus. Armeijassa on 1,509 kirjastoa, 719 kulbia ja 47,000 lukupiiriä. Kun punasotilas jättää armeijan, on hän siinä määrin valistunut, että pystyy levittämään valistusharrastuksia ympäristöönsä.

Koulujen opetus kulkee materialistisen elämän käsityksen hengessä

Koulujen tehtävänä on juuruuttaa oppilaihin varma materialistinen elämän käsitys. Runkona opetukselle on ihmiskunnan tuotannollinen toiminta historiallisena läpileikkauksena. Edelleen luonnonopilla on huomattava sija kouluohjelmassa. Sen kautta valaistaan pohja ihmisten tuotannolliseen, ja osoitetaan, miten taloudellisen elämän muodot eri aikoina ja paikoissa määräävät yhteiskunnallisen elämän ja sen muodot, valaisten täten politiikan ja talousopin väliset suhteet.

Lapsia opetetaan käytännöllistä elämää varten

Neuvostoliiton koulujen erikoisuus on vielä siinä, että niissä yhdistetään käytäntö ja teoria, annetaan lapsille opetusta niissä käytännöllisissä asioissa ja tehtävissä, jotka kiinnostavat heitä paikallisten olojen ja tarpeiden mukaan, sekä että opetuksen yhteyteen on koetettu järjestää käytännöllistä harjoitusta ja työtä. Huomiota kiinnitetään oppilaiden omakohtaisen alotekyvyn kehittämiseen. Koululapset auttavat nuorempien opetuksessa, opettavat vanhemmat lukutaidottomat lukemaan, ylläpitävät koulukasvitarhoja, levittivät tietoa uudenaikaisemmista viljelystavoista, karjanhoidosta, muodostavat kouluosuuskuntia jne.

Koulujen kurista huolehtivat oppilaat itse. Heidät siihen kasvatetaan. Ruumiillinen kuritus opettajan taholta on kielletty. Koulut ovat edelleen kiinteässä kosketuksessa väestön kanssa, jota ne palvelevat, ja sen vuoksi kansa ja joukkojärjestöt osoittavatkin yleistä mielenkiintoa koulukysymyksiä kohtaan.

Lokakuun vallankumous on siis saanut aikaan ja pannut alulle suunnattomia muutoksia henkisessä suhteessa. Se on muodostunut henkiseksikin vallankumoukseksi, jonka vaikutukset ovat käänteentekeviä miljoonien ihmisten sielunelämälle. Neuvostoliiton suuripiirteiset uudistukset kansanvalistuksen alalla ovat loistavana esimerkkinä siitä, että työläisten ja talonpoikain valtio seisoo vahvalla ja terveellä perustalla. — B. A. T.

Uudistuksia Neuvostoliitossa

Lokakuun vallankumouksen kymmenvuotispäivän johdosta, siis tasan vuosi sitten, annettiin m.m. julistus, jonka mukaan 7 tunnin työpäivä oli pantava lähivuosina vähitellen käytäntöön. Sitä toteuttamaan asetettiin komissio, jota johtaa kansankomissari ja jonka jäsenten joukossa on myös työväenliittojen edustajia. Komission tuli tehdä yksityiskohtainen suunnitelma teollisuustyöpaikkojen siirtymisestä 7 tunnin työpäivään. Tämä suunnitelma valmistui ja jätettiin elokuulla 1928 hallituksen vahvistettavaksi.

Talven kuluessa on 7 tunnin työaikaa sovellutettu käytäntöön tekstiliteollisuudessa. 5 prosentilla kaikista kansantalousneuvoston alaisista työläisistä on se jo käytännössä. Tämä on ensimmäistä kokeilua, jota suorittamassa on noin 116,000 työläistä.

Edellytetään, että tulevana talousvuotena tullaan panemaan 7 tunnin työpäivä käytäntöön suunnitelman mukaisesti. Työväenliittojen keskusneuvoston puhemiehistö on käsitellyt kokouksessaan sitä ja päättänyt, että talousvuotena 1928—29 olisi 7 tunnin työpäivä pantava niin laajasti käytäntöön, että se tulisi, sitä jo nauttivat työläiset lukuunotettuina 20 prosentille kaikista kansantalouden keskusneuvoston alaisissa työpaikoissa työskentelevistä työläisistä. Tähän arvioon ei ole otettu uusia työpaikkoja, joissa työ aletaan vasta. Uusissa tehtaissa ja verstaissa otetaan 7 tuntia heti käytäntöön.

Teollisuuden tarkastusnumeroita ei ole vielä käsitelty riittävästi tulevaa talousvuotta varten. Kun se työ on suoritettu, laitetaan luettelo työpaikoista, joissa 7 tuntia tulee v. 1928—29 käytäntöön.

Koko maailman valveutunut työväestö odottaa tietoja tämän uudistuksen toteuttamisesta ja vaikutuksesta.

Palkkatariffien uudistus

Venäjällä oli ennen yhteinen palkkatariffi kaikille palkkaa saaville. Siinä oli 17 palkkaluokkaa. Liitot ovat uudistaneet kuluvana vuotena kollektiivisopimuksia ja toteuttaneet palkkatariffien uudistuksen.

Nyt on käytännössä erilaisia tariffiasteita, jotka koskevat eri tuotantohaaroja. Sen ohella on kunkin tuotantoalan puitteissa laitettu tariffeja oppilaille, työläisille, virkamiehille sekä hallinto- ja teknillisissä tehtävissä oleville. Palkkausjärjestelmää on yksinkertaistutettu samalla niin, että tariffin mukainen ansio on vallitseva tuloissa.

Tariffiuudistuksen vaikutuksesta on koottu aineksia 10 teollisuusliiton alalta. Ne koskevat 1,897,000 työläistä.

Näiden mukaan on palkkaluokkia vähennetty. Nykyään on suurimmassa osassa teollisuutta 8 palkkaluokkaa. Alimman ja korkeamman palkkaluokan suhde oli ennen 1:4, mutta metallityöläisillä on vastaava nyt 1:2,8, naftateollisuudessa 1:2,8, kirjapainoissa 1:2,9 ja räätäleillä 1:2,5.

Tariffipalkkojen välistä eroa on siis vähennetty melkoisesti.

Alimman luokan palkkamääriä on lisätty vahvasti.

Kun alin päiväpalkka oli v. 1927 81 kopeekkaa, on se v. 1928 — 1 rupla ja 27 kop. Lisäys oli täten 39.6 %. Vuoteen 1926 verraten oli alimpaan palkkaluokkaan kuuluneiden palkan lisäys 53 pros.

Seuraava taulukko osoittaa I-luokan päiväpalkassa tapahtuneen muutoksen v. 1927—1928.

I-luokan keskimääräinen päiväpalkka oli:

	1927 Rpl.	1928 Rpl.	Korotus %
Metallityöläisillä	0.95	1.42	49.5
Kemiall. „	1.03	1.40	35.9
Tekstiili „	0.75	1.11	48.0
Kaivos „	0.83	1.02	22.9
Nahka „	1.05	1.48	41.0
Puu „	1.03	1.26	22.3
Kirjapaino „	1.50	1.62	8.0
Paperi „	1.08	1.13	4.0
Vaatetus „	1.37	2.08	51.8

I-luokan palkkamäärien erilaiset lisääntymisnumerot on selitetty siten, että tariffireformia ei ole vielä saatu kaikilla noilla aloilla kokonaan, vaan ainoastaan osaksi, toisilla enemmän kuin toisilla, käytäntöön. Se suoritetaan kuitenkin loppuun kuluvan vuoden aikana.

Alimpia palkkoja on ylipäänsä korotettu ja palkkamäärien eroa vähennetty. Liittojen palkkapolitiikka pyrkii vähentämään yhä vastedes sitä eroa.

Käytännöllisen työn järjestely

Neuvostoliitossa on suuria työkeskuksia ja sen mukaan työläisillä suuria työpaikkaosastoja. Tehtaiden työläisten osastoissa on esim. yli 1,000 jäsentä. Tehdaskomiteat eivät ole voineet täyttää kaikkia sellaisten osastojen tehtäviä, vaikka ovat toimineet uutterasti. Osastoissa on ollut jonkun aikaa tehdaskomiteain asiamiehiä täydentämässä sitä työtä. Kun työpaikat ovat isonneet ja siis myös työläisten määrät kasvaneet niissä, ei tuokaan järjestely ole ollut riittävä, vaan on merkitsevimmille osastoille valittu osastojen toimistoja eli "byroita". Näitä on nykyään kaikissa isommissa työpaikoissa. Ne toimivat tehdaskomiteoiden apueliminä. Osastojen yleiset kokoukset valitsevat ne samaan aikaan kuin tehdaskomiteat. Osastojen toimistoilla on koko joukko erikoiskomissioita, työväen suojelukomissio, tarkastuskomissio jne. Nämä ovat vastaavien tehdaskomiteoiden yhteydessä olevien komissioiden alikomissioita.

Osaston toimisto yhdistää kaiken järjestötyön osastossa ja suorittaa asianomaisten työläisten tarvitsemat palvelukset. Toimisto ei voi neuvotella suoraan työlaitoksen johdon kanssa, vaan on tehdaskomitean alainen ja saa siltä ohjeita, mutta voi kuitenkin ratkaista pienempiä selkkauksia, joita on työpaikan hallinnon ja työläisten välillä, jota vastoin yleisemmät, koko työlaitosta koskevat selkkaukset joutuvat tehtaan kontrollikomitean käsiteltäviksi.

Osastojen toimistoista on saatu kokemuksia, että niiden avulla on voitu parantaa järjestötyötä, avustaa nopeammin ja paremmin työläisiä, suoriutua nopeammin syntyneistä selkkauksista jne.

Liitot valvovat, että noin järjestetty työ pysyy yhtenäisen suunnitelman mukaisena.

"Viljatehtaita" perustetaan.

Neuvostoliiton maa-asiain kansankomisariaatti jakaa 3½ miljoonaa hehtaaria peltomaata Pohjois-Kaukasiassa, Bashkirien Aut. Tasavallassa, Sipeeriassa, Uraalin alueella, keski- ja ala-Volgan seuduilla y.m. alueilla viljaa tuottavien neuvostotalouksien — "viljatehtaiden" järjestämiseksi.

Tällaisten neuvostotalouksien järjestämiseen tarvittavat varat nousevat maa-asiain kansankomisariaatin laskelmien mukaan 335,000,000 ruplaan. Kaikkiaan perustetaan 125 suurtaloutta. Jatkuvasti tulee näissä talouksissa työskentelemään 80,000 henkeä, joista 2½ tuhatta insinööriä, agronoomia jne. "Viljatehtaiden" järjestämissuunnitelma on laadittu 4 vuodeksi eteenpäin. Tänä vuonna järjestetään ensimmäiset 13 viljaa tuottavat neuvostotaloudet Pohjois-Kaukasiassa.

Ensi vuonna antavat jo tänä vuonna perustetut neuvostotaloudet 100,000—115,000 tonnia markkinaviljaa. Kaikkien näiden 125 neuvostotalouden markkinatuotannon arvioidaan v. 1932 nousevan 2 milj. puutaan.

Kaikki neuvostotaloudet tullaan mekanisoimaan. Niille aiotaan hankkia 10,000 traktoria, 10,000 traktoriauraa, 70,000 äestä, 17,000 kylvökonetta, 1,500 uusiaikaisinta puimakonetta jne.

Oppositsioni esitti väitteen, että meidän on kohotettava teollisuustuotteiden hintaa saadaksemme mahdollisimman suuren osuuden talonpoikain tuloista sosialistisen teollisen kehityksen hyväksi. Olen jo aikaisemmin sanonut, että vaikka proletaarisen valtion valta on laaja, niin se ei ole rajaton paremmin taloudelliseksi kuin poliittisestikaan. Tämän vallan taloudelliset rajoitukset ovat seuraavat: talonpoikaisto voi tulla toimeen ilman teollisuustuotteita pitkän aikaa, jos sitä ryhdytään kovin painostamaan. Talonpoika voi kutoa oman kankaansa ja sokerin sijaiseksi hän voi itse tehdä siirappia. Jos talonpoika huomaa, että valtion teollisuustuotteiden hinnat ovat liian korkeat, niin hän voi vetäytyä omaan itsenäiseen talouteensa takaisin ja julistaa kauppalakon (kieltäytyä ostamasta ja myymästä), kuten todellisuudessa kävi vuonna 1923. Sitäpaitsi, meillä on Neuvostoliitossa yksityisteollisuudet: käsiteollisuus, yksilöllinen kapitalistinen teollisuus, kotiteollisuudet, y.m. Jos me asetamme liian korkean hinnan valtion tehdastuotteille, niin me annamme näille takaperoisemmille teollisuusmuodoille tilaisuuden kehittyä valtion kontroleeraaman teollisuuden kustannuksella. Toisin sanoen, jos talonpoika voi saada käsityöläisiltä kenkiä, vaatteita, y.m. alemmalla hinnalla kuin valtion teollisuudesta, niin hän luonnollisesti ostaa edelliseltä. "Saksien" edelleenkin avaaminen näin ollen johtaisi Neuvostoliiton kehityksen nykyisestä päinvastaiseen suuntaan; maanviljelystuotannon rajottaminen markkinoita varten ja taantumuksellisten ja vihamielisten ainesten edistymisen teollisuudessa. Sitäpaitsi sellainen politiikka olisi turmiollinen poliittisestikin, sillä se rikkoisi työtätekevän talonpoikaiston ja kaupunkilaistyöläisten välisen yhteistoiminnan.

Otto Bauerin esittämä teoria on yhtä virheellinen, nimittäin, että Neuvostoliitossa vallalla oleva diktatuuri ei todellisuudessa olisikaan proletariaatin diktatuuria, vaan talonpoikain diktatuuria. Tämä teoria, jota sosialidemokraatit ovat laajalti levittäneet, on täydellisesti väärä, jonka todistaa tähänastiset työläiset ja talonpoikain väliset suhteet.

Kumpikaan näistä teorioista ei pidä kutiaan. Talonpojat eivät vallitse, eikä heitä riistetä. Tällä hetkellä on välttämätöntä ottaa määrätty osa talonpoikain tuotannosta teollisuutemme kehittämiseksi, sillä meillä ei ole keinoja saadaksemme ulkoapäin apua tähän tarkotukseen. Tämä osuus voidaan ottaa siten, että se ei hävitä eikä aseta vaaranalaiseksi talonpoikain ja työläisten välistä liittoa, jos oikeata politiikkaa seurataan. Talonpoikien on avustettava ainoastaan niin kauan, kunnes teollisuutemme ovat täydellisesti kehittyneet.

c) Erilaistumisprosessi maaseudulla — Kulakit

Toverit, nyt käsittelen talonpoikien keskuudessa tapahtunutta erilaistumisprosessia, erityisemmin sitä joka tapahtui Neuvostoliiton taloudessa uuden talouspolitiikan aikana. Lenin osotti uuden talouspolitiikan voimaan astumisen aikana, että vapaakaupan ja pikkutalouden perustalla tulisi ilmenemään kapitalistinen kehitys ja että neuvostovaltion, proletariaatin diktatuurin tehtävä on pitää tämä kehittyvä kapitalismi kohtuullisten rajojen sisällä, rajottaa sitä, ja poistaa nämä kapitalistiset ainekset tuotannosta niin pian kuin neuvostotalous on toipunut uuden talouspolitiikan avulla. Lenin ei koskaan katsonut sitä ainoastaan peräläntymiseksi, vaan peräläntymiseksi myöhemmällä toimeenpantavan hyökkäyksen valmistelemistarkoituksissa, sosialismiin siirtymiseksi. Mitä on tapahtunut talonpoikaistossa uuden talouspolitiikan voimassaolokautena? Epäilemättäkin on tapahtunut eräänlainen eri ryhmiin jakautuminen. Mutta on hyvin vaikeata punnita tämän erilaistumisen laajuutta. Miksi? Kapitalistisissa maissa, joissa maata voidaan vapaasti myydä, maan keskittyminen on malliona mittapuuna maanviljelysväestön ryhmittymiseen nähden. Neuvostoliitossa maan myyminen on kielletty. Niin ollen on talonpoikaiston kapitalistisen kerroksen mahdotonta kohota maanomistuksen perusteella. Mutta on olemassa muita tunnusmerkkejä: esimerkiksi, talonpojan maatilan suuruus. On olemassa useita mielenkiintoisia tilastollisia tietoja, jotka osottavat kuinka viljelyksen alla oleva alue on muuttunut viime vuosina. Seuraavat numerot ovat Neuvostoliiton keskustilastotoimiston laatimat;

Talonpoikaisperheitä: (Jokaisesta sadasta.)	1922	1926
Maattomia	4.1	4.5
Neljään hehtaariin asti	81.0	67.0
Kahdeksaan heht. asti	13.0	23.0
8—13 hehtaariin	1.4	5.2
Yli 13 hehtaarin	0.2	0.8

Täten, maatilojen suuruuden perusteella talonpoikien jakaantuminen eri ryhmiin voidaan selvästi havaita. Mutta maa-alat eivät ole riittäviä mittapuita, sillä on olemassa lukuisia keinoja tämän erilaistumisen peittämiseksi; talonpojat ovat näet riippuvaisia rikkaista talonpojista, jotka kusia kulakkien kera riistäessä köyhiä talonpoikia.

Vuorosuhteet ovat suunnilleen seuraavanlaiset: Neuvostoliitossa on noin 25 miljoonaa talonpoikaistilaa. Näistä kuuluu noin 8 miljoonaa köyhille talonpojille, noin 16 miljoonaa keskivarakaille, ja noin miljoona kulakeille. Tämän kulakkiaineksen suuruuden suhteen on olemassa useita arvioita. Larinin arvio asettaa sen suuruuden 2 prosenttiin; Molotov esittää sen kolmena tai neljänä prosenttina; Kommunistinen akatemia arvioi sen 5 ja 7 prosentin välille, ja oppositsioni arvioi kulakkeja olevan 10 prosenttia.

Tosiasia kuitenkin on, että mitä laajemmasti tarkastamme köyhiä talonpoikia, sen vähemmän ilmenee eroavaisuutta heidän ja keskivarakkaiden välillä, sillä maakylissä siirtyminen yhdestä luokasta toiseen tapahtuu asteettaisin: se ei ole niinkuin kaupungeissa, joissa voi tarkalleen sanoa, että sinä olet kapitalisti, sinä olet käsityöläinen, sinä olet työläinen. Maaseutujen väestö on jatkuvasti vaihtelevaa: köyhät talonpojat tulevat köyhemmiksi keskivarakkaiksi talonpojiksi, keskivarakkaat talonpojat tulevat rikkaimmiksi keskivarakkaiksi, suuret talonpojat tulevat rikkaiksi talonpojiksi jne. Jos käytämme termiä kulakki liian laajassa merkityksessä, niin katoaa se tyypillinen riistävä ominaisuus, joka on kulakin erikoispiirre. Senpätähden minä olen sitä mieltä, että meidän on hyväksyttävä Larinin arvio, jonka mukaan kulakkeja on n. 2 prosenttia, jos katsomme että kulakki on riistäjä, jonka tulot tulevat pääasiallisesti muiden työstä.

Missä muodoissa tapahtuu tämä riisto? Teidän on muistettava, että maanviljelystuotannossa on kolme tekijää, maa, työvoima ja tuotantovälineet. Nykyisen tilanteen vallitessa tuotantovälineiden omistaminen määrittelee tilanteen. Miksi? Vallankumous antoi maata maattomille talonpojille, mutta ei tarpeellisia tuotantovälineitä, samalla kertaa kuin jotkut köyhät talonpojat menettivät tuotantovälineensä huonojen satojen vuoksi. Sen johdosta meillä on seuraavanlainen tilanne maakylissä: köyhä talonpoika omistaa maakappaleensa ja yksilöllisen työvoimansa, mutta hänellä ei ole karjaa eikä maanviljelykoneita maan viljelemiseksi. Tälle perustalle kehittyy kulakkien harjottama köyhien talonpoikain riistäminen. Tämä tapahtuu useissa eri muodoissa, esimerkiksi, kulakki vuokraa köyhän talonpojan maan, jonka on autettava tämän maan viljelemisessä, saaden ainoastaan pienen osan sadosta, suurimman osan mennessä rikkaalle talonpojalle. Sellaisissa paikoissa, missä verotus tekee vuokraamisen epämieluiseksi kulakille, käytetään vastakkaista menetelmää: köyhä talonpoika pyytää kulakkia tulemaan hevosensa kanssa muokkaamaan maansa. Näennäisestikin köyhä talonpoika on työnantaja, riistäjä, jolle kulakki tekee työtä. Todellisuudessa tämä muoto peittää köyhien talonpoikain mitä armottomimman riiston, sillä kulakki vie suurimman osuuden sadosta. Tai, kulakki käyttää hevostaan ja maanviljelyskoneitaan köyhän talonpojan maan viljelemiseen, josta korvauksena tämän on tehtävä työtä pitkän aikaa kulakille. Erilaistuminen maakylissä ilmenee siis peitetyssä muodossa maan yhteiskunnallistuttamisen tähden, jonka vuoksi sitä ei voida myydä, kuin myös aineksen raskaan verotuksen takia. Kuten on luonnollista, suojelee proletariaatin diktatuuri köyhiä talonpoikia kaikin keinoin rikkaita talonpoikia vastaan, antamalla köyhille siemenviljaa, myymällä heille maanviljelykoneita luotolla, muokkaamalla heidän maansa neuvostomaatilojen traktoreilla, järjestämällä heitä yhteistalouksiin, jne. Siitä huolimatta proletariaatin diktatuuri ei ole vielä ratkaissut tätä probleemia, sillä sitä valkeuttaa sosialistisen osan todellinen köyhyys. Se on totta, että Neuvostoliitto on luonnonrikkauksiin nähden yksi maailman rikkaimmista maista, ellei kaikkein rikkain. Neuvostoliitossa on vieläkin miljoonia hehtaareita viljelemättömiä maita. On olemassa jättiläismäisiä metsiä, monin kerroin laajempia kuin koko Saksa. Mutta välttämättömiä tuotantovälineitä, joilla voitaisiin käyttää kaikkia näitä luonnonrikkauksia, ei ole. Koska Neuvostohallitus on vielä kykenemätön hankkimaan tarpeellisia tuotantovälineitä köyhille talonpojille, on meidän vielä jonkun aikaa oltava tilanteessa, missä rikkaat talonpojat riistävät köyhiä talonpoikia, joko vuokraamalla heidän maansa tai auttamalla sen viljelemisessä. Tämä asian tila tulee päättymään heti, kun Neuvostoliiton teollisuus kykenee valmistamaan kylliksi traktoreita, auroja ja koneita auttamaan kaikkia näitä köyhiä talonpoikia, että he voisivat viljellä maansa itse, ja jos mahdollista saada heidät kaikki järjestettyä kollektiivisiin ryhmiin.

Kuinka laaja on näiden rikkaiden kulakkien valta, ja mitä he todellisuudessa omistavat? Esitän joitain kiintoisia numeroita, jotka Larin on laatinut niistä 2 prosentista riistäjätalonpoikia. Hän antaa seuraavan kuvan:

Ottaen talonpojat yhteen laskuun, jakaantuu heille maata 65 desjatiinaa jokaista 100 henkeä kohden. Jos sitävastoin otetaan erikseen rikkaat talonpojat, kaksi prosenttia, on suhdeluku 240 desjatiinaa kutakin 100 henkeä kohden. Heillä on siis keskimäärin neljä kertaa niin paljon maata kuin muilla talonpojilla. Kuitenkin tilastot osottavat, että nämä 2 prosenttia omistavat kaksi kertaa enemmän karjaa, kukin näistä kulakeista riistää keskimäärin 2 palkkatyöläistä, vaikka kaikki muut talonpojat pitävät palkkatyössä keskimäärin vain kaksi sadasosa prosenttia palkkatyöläistä. Täten lähes kaikki riistetyt maanviljelystyöläiset ovat todellisten kulakkien palveluksessa.

d) Kaupunkien porvarisainekset

Yksityiset kapitalistit tuottavat n. 12 prosenttia Neuvostoliiton teollisuuden kokonaistuotannosta. Heille työskentelee noin 17 prosenttia työläisten kokonaislukumäärästä ja Larin arvioi heidän voittonsa 75 miljoonaksi ruplaksi vuosittain. Mielenkiintoinen teoreettinen seikka tässä yhteydessä on se, että tällä kapitalistisella kerrostumalla on oma ideologiansa ja taloudellinen politiikkansa. Tämä talouspolitiikka pyrkii muodostaman yhdistyneen, yksityisen tuotanto- ja tarvikkeiden jakojärjestelmän sosialistisen järjestelmän rinnalle, josta se haluaa pysyä erossa. Kuinka tämä tapahtuu, toverit? Yksityinen kapitalisti ostaa raaka-aineensa suoraan kulakeilta. Hän jakaa nämä raaka-aineet pääasiallisesti työläisille kotiteollisuuksissa, mikä toimii urakkajärjestelmän kapitalistisella perusteella. Hän edelleenkin jakaa nämä työläisten kotoamaan valmistamat tuotteet yksityisiä kauppateitä myöten, myyden pääasiallisesti talonpojille. On hyvin mielenkiintoista havaita, miten olosuhteisiin mukautuvaa tämä Neuvostoliitossa vasta syntynyt kapitalistinen ryhmä on. Esimerkiksi, me kiellämme yksityisten viljan kuljettamisen rautateillä. Mutta he ryhtyvät työhön ja järjestävät oman yksityisen kuljetuksensa pienillä aluksilla jokireittejä myöten. He ostavat viljan kulakeilta, kuljettavat sen omilla aluksillaan yksityisiin myllyihin, joissa se jauhetaan jauhoksi. He myyvät jauhonsa kaupunkien yksityisille kauppiaille, jotka vuorostaan myyvät sen yksityisille kuluttajille. Tämä on uuden porvariston taloudellinen politiikka. Tämän yhteiskuntakerrostuman voimat ovat vielä luonnollisesti vähäiset, sillä se ei ole mitenkään järjestäytynyt. Tämä on aina pidettävä mielessä. Vaikka porvaristo Neuvostoliitossa muodostaakin taloudellisesti eräänlaisen mahdin, se on luokkana täydellisesti voimaton. Se ei ole järjestäytynyt, ja luokkana se on muserrettuna, sorrettuna, tehty vaikutuksettomaksi, ja siedetään sitä ainoastaan niin kauan kun se vielä suorittaa määrättyä osaa Neuvostoliiton kansallisessa taloudessa.

Miksikä sillä on tämä määrätty tehtävä? Siksi kun sosialistinen osa ei ole vielä kyllin kehittynyt huolehtimaan täydellisesti tarvikkeiden vaihdosta kaupunkien ja maakylien välillä Neuvostoliiton syrjäisemmilläkin seuduilla. Sillä hetkellä kun sosialistinen talous on kyllin voimakas huolehtimaan tästä, porvaristoa ei tulla tarvitsemaan, ja se tullaan poistamaan ilman vähintäkään poliittista hankaluutta. Tässä suhteessa sen suorittama osa on suuresti erilainen kuin keskivarakkaiden talonpoikain osa, joka on suurena poliittisena voimana.

Näistä kolmesta mainitsemastani luokasta proletaariaatti on täydellisesti diktatuurin perustana, niinkuin ovat köyhät talonpojatkin. Keskivarakkaat talonpojat ovat liitossa työläisten kanssa, mutta heidän uskollisuutensa horjuu asianhaarojen mukaisesti. Kapitalistinen kerros, kulakit ja yksityiskapitalistit, on vihamielistä proletariaatin diktatuurin neuvostotaloutta kohtaan. Lenin kerran sanoi: "Kulakki tulee vaaralliseksi etenkin silloin kun hän saa keskivarakkaat talonpojat puolelleen." Proletariaatin diktatuurin tehtävä Neuvostoliitossa on juuri ehkäistä kulakit saamasta johtoasemaa keskivarakkaiden talonpoikain keskuudessa; sillä keskivarakkaisiin kuuluu 16 miljoonaa talonpoikaistilaa ja 40 miljoonaa täysikasvuista talonpoikaa. Jos tämä voima kääntyisi työväenluokan diktatuuria vastaan niin se osottautuisi vaaralliseksi voimaksi; se merkitsisi sisällissotaa.

NAISTEN OSASTO

Piiri neljännen naisosastoille

Pohjois-Ontarion piirin naisosastojen hyväksymiä alustuksia neuvottelukokoukselle, joka pidetään 11 pnä marrask, 1928, Kirkland Lakella:

Väkijuomapahe ja sen vaikutus nuorisoon.
Opintokerhotoiminta.
Toverikuri.
Vappu vapaaksi koululapsille.
Toveri-nimen käytöstä.
Toiminnan jaottelu jäsenistömme keskuudessa.
Sota-vastainen työ.
Naisten järjestäytyminen.
Kiertävän nyrkkilehden perustaminen pohj. piiriin.
Puhujakurssien tärkeydestä.
Uskonnon opetuksen poistaminen kouluista.
Velttouden poistaminen järjestötoiminnasta.
Palvelijattarien taloudellisesti järjestäytymisestä.
Kaivosmiesten unioon järjestäytymisen välttämättömyys miestovereidemme keskuudessa.
Voimistelun tarpeellisuudesta työläisnaisten keskuudessa.
Äitiys-suojeluslaki.

Seuraavat naisosastot ovat lähettäneet avustuksia Sanna Kannaston puolustusrahastoon:

Timmins, Ont.	$101.20
Porcupine, Ont.	22.10
Rouyn, Que.	10.60
Larder Lake.	5.00

Lausumme sihteeristön puolesta kiitokset lahjoittajille.

Anni Sipilä
(piirin sihteeri).

Kaija (tulee kotiin koulusta): "Laskuesimerkki, jonka ratkaisit minulle eilen oli kokonaan väärin, sanoi opettaja. Mutta älä ole huolissasi siitä, äiti, sillä kaikki muutkin äidit olivat jokainen erehtyneet.

VAPAUS Canadan suomalaisen työväestön äänenkannattaja, ilmestyy Sudburyssa, Ontario, kaikkina, paitsi sunnuntai- ja määrättyinä juhlapäivinä.

TOIMITTAJAT:
A. VAARA. B. A. TENHUNEN. H. SULA. E. PEHKONEN

Registered at the Post Office Department, Ottawa, as second class matter.

VAPAUS (Liberty)
The only organ of Finnish Workers in Canada. Published daily at Sudbury, Ontario.

TILAUSHINNAT:
1 vk. $4.50, 6 kk. $2.50, 3 kk. $1.75 ja 1 kk. $1.00. — Yhdysvaltoihin ja Suomeen sekä muualle ulkomaille: 1 vk. $6.00, 6 kk. $3.50, 3 kk. $2.00 ja 1 kk. $1.00.

ILMOTUSHINNAT VAPAUDESSA:
[illegible]

Lehteen aiotut ilmotukset pitää olla konttorissa kello 4 ip. ilmestymispäivän edellisenä arkipäivänä.
Vapauden toimitus: Huoneusto 207, Mackey Building, 4 Durham St. Puhelin 536W.
Vapauden konttori: Liberty Building, 35 Lorne St. Puhelin 1038. Postiosoite: Box 69, Sudbury, Ont.

General advertising rates 75c. per col. inch. Minimum charge for single insertion 75c. The Vapaus is the best advertising medium among the Finnish People in Canada.

Jos ette milloin tahansa saa vastausta ensimäiseen kirjeeseenne, kirjoittakaa uudelleen liikkeenhoitajan persoonallisella nimellä: J. V. KANNASTO, liikkeenhoitaja.

Eläköön Neuvostoliitto! Laajentukoon proletariaatin diktatuuri!

Maailmanhistorian suurimmasta tapahtumasta, Bolshevikivallankumouksesta, on kulunut yksitoista vuotta. Neuvostoliitto, työläisten ja vähäväkisten talonpoikain maa, kehittyy ja vaurastuu nopeasti kohti sosialismia, kommunismia. Proletariaatin diktatuuri kontrolloi yhtä kuudettaosaa maailman alueista. Imperialististen ryövärihallitusten täytyy kaikissa suunnitelmissaan ottaa huomioon Neuvostoliitto. Neuvostoliitto siis itse asiassa edustaa puolta nykyisestä maailmasta; se edustaa valtaan nousevaa proletaarista maailmaa. Kaikkien maiden sorretuilla ja riistetyillä on siis syytä iloita ja riemuita nyt, Bolshevikivallankumouksen yhdentenätoista vuosipäivänä.

Mutta Bolshevikivallankumouksen yhdestoista vuosipäivä velvottaa meitä, kapitalististen maitten työläisiä, muuhunkin kuin riemuitsemiseen. Se asettaa meidän vastattavaksemme muutamia kysymyksiä. Mitä on meistä itsekukin tehnyt proletaarisen vallankumouksen toteuttamiseksi "omassa" maassamme? Olemmeko viimeisen yhdentoista vuoden kuluessa tutustuneet proletaarisen vallankumouksen tieteeseen, marxismiin ja leninismiin? Olemmeko pyrkineet sovittamaan sitä jokapäiväiseen elämään?

Me tiedämme, että Venäjän vallankumous syntyi sen kaaostilanteen takia, mihin imperialistinen sota oli saattanut useitten maitten, mutta ennen kaikkea tsaarin Venäjän talouskomennon. Uusi imperialistinen sota saattaa puhjeta jo aivan lähitulevaisuudessa. Viime vuonna kulutti imperialistinen Yhdysvallat sotavarustuksiin 124 prosenttia enemmän kuin 1913; Englanti 65 prosenttia, Ranska 2 prosenttia, Japani 264 prosenttia ja Italia 15 prosenttia enemmän kuin 1913. Yhdysvaltain ja Englannin välisten taloudellisten ristiriitain takia saatamme me täällä Canadassakin joutua katsomaan imperialistisien sotaa silmästä silmään ennemmin kuin osaamme aavistaakaan. Onko Canadan työväestö yleensä, ja erikoisesti sen luokkatietoinen osa, valmentautunut tulevaan imperialistiseen sotaan samalla tavalla kuin Venäjän bolshevikit valmistautuivat 1914 alkaneeseen ihmisteurastukseen?

Vielä viime maailmansodan aikana oli Canadan kuten muittenkin "kansanvaltaisten" maitten luokkataistelukannalla oleva työväestö sotaan nähden pasifistisella kannalla. Kun marraskuun 8 p:nä 1917 toimitettiin yleinen rekisteröinti pakollisen asevelvollisuuden toteuttamiseksi määrätynikäisten mieshenkilöiden keskuudessa, niin melkoinen määrä luokkavalistusta omaavia, asevelvollisuusiässä olevia miehiä pakeni kauaksi metsiin, pois ihmisten ilmoilta. Metsiin pakenemista pidettiin silloin eräänlasena imperialistisen sodan vastustuskeinona. Se oli pasifistista harhaa. Ei käsitetty, kuten todelliset marxilaiset, Venäjän bolshevikit tekivät, että imperialistinen sota voidaan muuttaa luokkasodaksi, vallankumoukseksi.

Canadan työväestölläkin on nyt marxilais-leniniläinen puolue, kommunistinen puolue. Se on vielä nuori ja kokematon. Mutta luokkavastakohtain kärjistyminen huippuunsakehittyneen finanssikapitalismin ja sen palveluksessa olevain, äärimäisyyteen saakka riistettyjen palkkaorjain välillä, ja tästä kärjistymisestä johtuvat lakko- y. m. työväen kamppailut yhdeltä puolen, ja Kommunistisen kansainvälisen tieteellinen ohjaus toiselta, tekevät Canadan kommunistisen puolueen kehittymisen välttämättömäksi ja mahdolliseksi.

Canadan kommunistinen puolue pyrkii mahdollisimman tarkoin oppimaan marxilais-leniniläisen yhteiskuntateorian ja filosofian. Sillä vain niiden avulla saatetaan oikein analysoida ja ymmärtää alati muuntuvaa, keskittyvää finanssikapitalismia ja valmentautua taisteluun sen toimeenpanemia palkkain alennuksia, hiestytystä ja sen ratsionalisoimisesta johtuvaa pysyväistä työttömyyttä vastaan. Vain ympärillään olevain olojen oikein ymmärtämisellä, Leninin ja Marxin oppien tuntemuksen ja seuraamisen avulla saattaa kapitalisten maitten proletariaatin diktatuurin, otetaan vallan ohjakset omiin käsiinsä, kukistaa kapitalismin kaikkine riettauksineen ja panna voimaan proletariaatin diktatuurin, kuten Venäjän työläiset ja talonpojat tekivät yksitoista vuotta sitten.

Eläköön Neuvostoliitto!

Laajentukoon proletariaatin diktatuuri!

Eläköön Kommunistinen kansainvälinen!

Muodostukoon Canadan kommunistinen puolue raudanlujaksi, teräksisen kurin omaksuvaksi proletariaatin etuvartioksi!

Valkoterrori Jugoslaviassa

Eräässä agrebialaisessa sanomalehdessä julkaistiin äskettäin tilasto Jugoslavian valkoterrorin saavutuksista työläisiä ja vallankumouksellisia vastaan. Tilasto on vuoden 1928 ensimäiseltä puoliskolta.

Tällä ajalla Jugoslaviassa vangittiin 1669 ihmistä, joista taloudellisesti riippuvaisia oli 1374. He olivat vankilassa yhteensä 46 vuotta, 2 kuukautta ja 13 päivää. 132 tuomittiin, joista yhdeksän kuolemaan. Näistä viisi on jo teloitettu. Loput 123 tuomittiin yhteensä 371 vuodeksi, 10 kuukaudeksi ja 21 päiväksi vankilaan.

Näiden ohella 27 ihmistä on murhattu poliittisista syistä, 94 on kaatissa ja 203 karkoitettu yhteensä 884 vuodeksi. 71 henkilöä on ollut syömälakossa yhteensä 293 päivää. Ensimäiseltä vuosipuoliskolta jäi vankilaan 31 henkilöä odottamaan kuulustelua.

Heinäkuun 1 päivänä oli 281 poliittista vankia, joiden yhteinen tuomiomäärä oli 1028 vuotta.

Viimeiset kuukaudet ovat tuoneet sanomattoman lisän näihin tilastoihin.

PANKKIIRIT RAHASTAVAT VORWÄRTZIÄ

Saksan "vanhan sos.-dem. puolueen" (Saksin sos.-dem. puolueesta eronnut oikeistosiipi) äänenkannattaja kertoo, että Saksan sos.-dem. puolueen pää-äänenkannattaja "Vorwärtz" on hiljattain saanut pankkiiri Goldzmitdhilta 800 tuh. markan (noin 200 tuh. dollarin) avustuksen. Ehdoista, joilla avustus on annettu, lehti kirjoittaa, että niiden selville saamiseksi riittää seuraa vain "Vorwärtzin" poliittista linjaa.

LENININ PERINTÖ JOKAISEN PROLETAARIN YLETTYVISSÄ

Lenin Instituutin valvonnan alaisina ilmestyvät Leninin teokset kaikilla johtavilla kielillä

Viettäessämme Bolshevikivallankumouksen yhdettätoista vuosipäivää, emme me, poliittisesti valveutuneet työläiset saata sitä tehdä, puhumatta Leninin jälkeensä jättämästä perinnöstä. Yksitoista vuotta sitten toimeenpantu Bolshevikivallankumous, minkä seurauksena työläisten ja talonpoikain kontrolloima Neuvostotasavaltain liitto vuosi vuodelta kasvaa ja vaurastuu, on Venäjän bolshevikipuolueen historiallinen suursaavutus, puolueen, minkä synnyttäjä, kehittäjä ja johtaja toveri Nikolai Lenin oli. Perintönsä, jälkeensä jättämien teoksiensa kautta on toveri Leninin nero vieläkin sinä oppaana, mitä Neuvostoliiton kommunistinen (bolshevistinen) puolue seuraa. Eikä vain Neuvostoliiton, vaan kaikkien maitten kommunistiset puolueet. Siihen niillä onkin nyt tilaisuus. Voitokas Bolshevikivallankumous on näet muiden suursaavutusten ohella kehittänyt laitoksen, Lenin Instituutin, minkä avulla proletaarisen vallankumouksen insinööritaito, Leninin teokset, on kohdakkoin saatavissa maailman kaikilla johtavilla kielillä. Sen toteaa alla oleva, moskovalaisen toveri Robertin kirjotus, minkä olemme suomentanut International Press Correspondence-julkaisusta.

Robertin kirjotus kuuluu:

"Kominternin kuudennen kongressin aikana oli Moskovassa näytteillä Leninin teoksien täydellinen kansainvälinen ja paljosisältävä painos. Ennen sen kustantamiseen ryhtymistä on vuosikausia pidetty yllä propagandaa leninismin puolesta ja on näillä teoksilla mitä suurin käytännöllinen ja teoreettinen merkitys. Katsaus Leninin kirjotusten vieraskielisiin (se on Neuvostoliiton ulkopuolella painettuihin) painoksiin osottaa, että Leninin teoksista on otettu kaikkiaan 451 painosta 24:llä eri kielellä. Niistä on 94 saksankielistä painosta, käsittäen yhteensä 7,401 sivua; 47 ranskankielistä painosta, käsittäen 4,630 sivua; ja 41 englanninkielistä painosta, sisältäen 4,631 sivua.

Erikoinen maailmankartta Moskovan näyttelyssä osotti Leninin kolmen parhaiten tunnetun ja tärkeimmän teoksen leviämistä, nimittäin teoksien "Valtio ja vallankumous", "Imperialismi", ja "Penikkatauti". Muutamissa maissa, kuten esim. Meksikossa, Etelä-Amerikan valtioissa, Vähä-Aasiassa ja Intiassa, ei vielä ole olemassa näiden leninismin perusteoksien erikoisia painoksia.

Näiden ja Leninin muiden alkuperäisten teosten (Saksassa ilmestyi 1925 Leninin kootut teokset 800 sivua käsittävänä nidoksena, mutta se on nyt jo loppuun myyty; Ranskassa, Englannissa, Italiassa, Espanjassa ja Norjassa kustannettiin Leninin valitut teokset neljässä osassa; niinikään on Leninin teoksista otettu painoksia kiinan- ja japaninkielillä sekä artikkeleja ja kirjasia julkaistu kaikilla tärkeimmillä kielillä) ohella on leninismin levittämistarkoituksessa ilmestynyt runsaasti arvokasta kirjallisuutta. "Marxilainen kirjasto", millä tahdotaan laskea perustus kommunistisen liikkeen teoreettiselle työlle, on ilmestynyt saksan-, ranskan- ja kiinankielillä. (Samaan sarjaan on luettava myös Amerikan suomal. kustannusyhtiöiden julkaisema "TIETOKIRJASTO". — A. V.) Parhain teos tässä sarjassa on toveri Stalinin kirjoittama "Lenin ja leninismi".

Tälle jättiläismäiselle pohjalle perustuu Leninin teoksien täydellinen kansainvälinen painos. Niiden kustantamisen tärkeimmille kielille suorittaa kolme kustannusliikettä: "Verlag für Literature und Politik", mikä sijaitsee Berliinissä ja Wienissä, saksankielelle; "Editions Sociales Internationales" Pariisissa ranskaksi; ja "International Publishers" New Yorkissa englanniksi. Julkaisemisvaltuudet näille firmoille on myöntänyt Lenin Instituutti Moskovassa. Leninin teoksien kansainvälinen, kaikkisisältävä painos tulee käsittämään noin 30 nidosta. Tähän mennessä on ilmestynyt: saksaksi nidos 13 ("Materialism and Empiric Criticism", käsittäen 32 lukua, joissa on 486 sivua) ja nidos 20 ("1917 vallankumous, tsaarismin kukistumisesta heinäkuuhun", käsittäen 18 lukua, joissa yhteensä 581 sivua; myöhemmin on ilmestynyt myös tämän nidoksen loppuosa — "Kesä- ja heinäkuun päivät"); ranskaksi nidos 20 ("Venäjän vallankumouksen alkuvaiheet", käsittäen 10 lukua, joissa 756 sivua); englanniksi nidos 13 ("Materialism and Empiric Criticism", käsittäen 24 lukua, joissa on 342 sivua) kahdessa samanaikaisessa painoksessa Englantia ja Yhdysvaltoja varten. Vielä on japaninkielinen painos ilmestynyt Kibokoku-firman kustantamana samanhintaisena ja -mallisena kuin europalaiset ja amerikalaiset painokset.

Erityisellä taulukolla osotettiin Moskovan näyttelyn yhteydessä, miten kustannusohjelma ja käännöstyö edistyy tärkeimmillä kielillä. Tuosta taulukosta saatetaan huomata, että työ edistyy tyydyttävästi, vaikka etenkin käännöstyön teknillisessä puolessa on verraten suuria vaikeuksia voitettavana. Julkaisuohjelmaa toteutetaan tarmokkaasti. Kullakin johtavalla kielellä saataneen julkaistuksi neljästä kuuteen kirjaan vuosittain. Muutaman vuoden kuluttua tulee näin ollen johtavain kapitalististen maiden työläisillä olemaan tilaisuus Leninin kaikkien teosten lukemiseen ja omistamiseen, toisin sanoen, heillä tulee olemaan tilaisuus tutustua kokonaisuudessaan bolshevistisen liikkeen historialliseen kokemukseen.

Leninin teosten puolesta tehtävään propagandaan nähden oli Moskovan näyttelyyn varattu runsaasti aineistoa. "Kansanvaltaisissa" maissa on Leninin teosten toimittajain taistelua hallitusten ja kirjamarkkinoita kontrolloivain monopolististen firmain asettamia suuria esteitä vastaan. Ranskassa esim. on porvarillisen kirjaliikkeen yksi virallinen elin lausunut otaksuman, että se tulisi harjoittamaan ennakkosensuuria Leninin teoksien painoksiin nähden. Muuan toinen järjestö on kieltäytynyt jakamasta Leninin teosten kustannussuunnitelmaa siksi, kun sen asiakkaat saattaisivat luokkaantua moisesta toimenpiteestä. Näistä vaikeuksista huolimatta on Leninin teosten selostusten jakamisessa edistytty hyvin. Parhaimmaksi Ranskassa käytäntöön otetuksi metodiksi on osottautunut erikoistapaus, minkä mukaan Leninin teosten neljä nidosta saatetaan ostaa alennetulla hinnalla ja vähittäismaksulla sekä propagandan ylläpitäminen pienen aikakauslehden, "Bulletin de Diffusion'in" avulla, mikä on erikoisesti omistettu kommunistisen kirjallisuuden levittämiselle.

Erittäin mallikelpoista propagandaa on harjotettu saksalaisen painoksen suhteen. Saksalaisen yrityksen johdonmukaista, järkiperäistä ja tehokasta järjestelmää osottavat kaikki sen painotuotteet, lehtolehtisistä, paperin muodosta ja väristä sekä sitomatyöstä lähtien. Samanlaista systemaattista latua seurataan myös Leninin teosten propagandaan nähden. Vapaakappaleita on jaettu kaikille sanomalehdille — sosialidemokraattisille ja porvarillisille lehdillekin — ehdolla, että ne lausuvat niistä mielipiteensä ja tämä mielipiteiden lausuminen on varsin tarkoin kontrolloitua. Kommunistiset ja niille myötämieliset lehdet ovat — otteiden ja suosionisten mainintain ohella — julkaisseet Leninin teoksista seikkaperäisiä arvosteluita, mitkä kaikki ovat suurena apuna niiden myynnille. Parhaana osotuksena tämmöisen järjestelmällisen propagandan tarkkuudesta ja onnistuneisuudesta on 13 nidoksen etukäteen myynti. Sen propaganda-aineistona jaettiin:

30,000 selostusta, 5,000 tilauslomaketta, 33 sivua sanomalehti-ilmotuksia ja 55 alustavaa tiedonantoa ennen tuon nidoksen ilmestymistä kommunistisen puolueen ja sille sympaattisten järjestöjen keskuudessa;

20,000 selostusta, 5,600 kiertokirjettä ja kirjettä, 36 sivua sanomalehti-ilmotuksia ja 80 alustavaa tiedonantoa porvarillisessa kirjaliikkeessä, ennen kirjan ilmestymistä.

Tämän propagandan tuloksena saatiin 3,000 tilausta ennen kirjan ilmestymistä. Niistä lankesi kommunistisen puolueen osalle 800 ja porvarillisen kirjaliikkeen osalle 2,200 kappaletta.

Muuan Moskovan näyttelyssä näytteillä ollut kartta osottaa, miten huolellisesti kielenkäännöstyötä käsitellään ja kehitetään. Lenin Instituutin venäläisen painoksen alkuperäisestä tekstistä alkaen saattaa sitä seurata käännöstyötä eri vaiheissa olevain erinäisten näytelehtien kautta. Muuan selittävä piirustus osottaa kirjan valmistamisprosessin korjausvedoksista valmiiseen nidokseen saakka ja sitä seuraavien uusien valmistamisen. Käännöstyössä käytettävästä neuvottelumetodista tahdon erikoisesti mainita. Kun mallikelpoista käännöstyön suorittajaa ei ollut, joka olisi täydellisesti tuntenut eri kielet ja ajatussuunnat ja lisäksi omannut vähintäin kolmenkymmenen vuoden kokemuksen bolshevistisen liikkeen teoriassa ja käytännössä, niin täytyi työnjako suorittaa siten, että eri avustajat tarkistivat käännökset eri ajatussuuntien näkökannalta, ja näillä perusteilla suoritettiin lopullinen julkaiseminen. Täten saatiin parhaat tulokset.

Jo pelkkä vilkaisu porvarillisten ja sosialidemokraattisten kustantajain samansuuntaisiin tuotteisiin osottaa, että Leninin teoksien kokoonpano on niihin nähden arvostelun yläpuolella ja teknillisesti sivuuttavat porvarillisen kirjaliikkeen parhaat julkaisut. Hintaan nähden useat esimerkit osottavat, että Leninin teosten julkaisemiskustannukset on voitu rajottaa mahdollisimman alhaisiksi, tehden siten mahdolliseksi niiden kustantamisen kaikkea kilpailua uhmaavalla hinnalla, mikä ei ole muuta kuin puolet — saksalaisen painoksen suhteen vain yksi kolmasosa — hinnasta, minkä sosialidemokraattiset ja porvarilliset yhtymät perivät kustantamistaan, samanlaatuisista teoksista.

Sosialistisen kirjallisuuden historiassa tulee Leninin teoksien täydellinen kansainvälinen painos olemaan ainutlaatuinen ei vain teoreettiseen ja poliittiseen sisältöönsä, vaan myös täydellisyyteensä nähden. Leninin teoksien tieteellinen luonne, mille johtavat porvarillisetkin asiantuntijat ovat antaneet tunnustuksensa, ja niiden harvinaisen halpa hinta, mikä tekee niiden hankkimisen jokaiselle poliittisesti valveutuneelle työläiselle, ovat tekijöitä, joiden täytyy murskata kaikki entiset ennätykset niiden myyntiin nähden.

Yhteenvetona saatan sanoa, että Leninin Instituutti on, yhteistoiminnallaan kaikkien maitten kommunististen puolueitten kanssa, kyennyt toteuttamaan Neuvostoliiton kommunistisen puolueen ja Kommunistisen kansainvälisen päätökset, saattaessaan Leninin perinnön koko maailman proletariaatin ylettyville", lausuu toveri Robert lopuksi.

*

Vähemmistökansallisuuksiin kuuluvat ja johtavia kieliä osaamattomat työläiset — suomea puhuvat esim. — jäävät huonompaan asemaan vallankumouksellisen insinööritaidon oppimiseen nähden, koska Leninin perintöä ei ainakaan aivan lähitulevaisuudessa voida kaikille vähemmistökansallisuuksien kielille kääntää. Mutta Leninin teokset ja opit perustuvat sosialidemokraattien hylkäämille ja väärentämille Marxin ja Engelsin opeille, ovat niiden sovittamista fiinanssikapitalismin, imperialismin ajanjaksoon. Tunnetko sinä lukija ja vallankumouksellisen insinööritaidon opettelija tarkalleen ylempänä mainitussa "Tietokirjastossa löytyvät Marxin ja Engelsin teokset: "Kommunistisen manifestin", "Napoleon III:nnen vallankaappauksen", "Saksan kumoustaistelut 1848" y.m.? Entä suomeksi ilmestyneet Leninin teokset: "Valtio ja vallankumous", "Penikkatauti" ja "Imperialismi"? Ellet tunne näitä teoksia, eikä sinulla ole niitä, niin päätä nyt, Bolshevikivallankumouksen yhdentenätoista vuosipäivänä, että hankit ne itsellesi ensi tilassa ja tutustut niihin yksityisen ja kollektiivisen opiskelun kautta. Ota osasi Marxin ja Leninin perinnöstä!

A. V.

Iskon näkökulmasta

Yksitoista vuotta proletariaatin diktatuuria.

Se on kokolailla pitkä aika, kun tiedetään, että sen kukistumista ovat porvarit ja heidän lakeijansa odottaneet kieli pitkällä sen syntymisestä saakka.

Mutta kulunut yksitoista vuotta proletariaatin diktatuuria Neuvostoliitossa ei ole pitkä aika verrattuna siihen, miten kauan Venäjän työtätekevä kansa sai vaeltaa solmuruoskan vinkuessa heidän selissään porvaridiktatuurin alaisena.

Mutta vieläkin lyhyemmältä tuntuu tuo aika, jos vertaa sitä siihen, että muissa maissa ei olla vielä päästy ollenkaan proletariaatin diktatuuriin. Venäjän työläiset yksitoista vuotta sitten iskivät solmuruoskan, iskivät navakasti, sortajansa verisestä kourasta ja ottivat vallan ohjat omiin käsiinsä.

Me, muiden maiden työläiset emme ole iskeneet piiskurimme kädestä ruoskaa, jolla meitä jokainen hetki lyödään. Emme. Me vain tyynenä katselemme kun työläisveljiämme poltetaan sähkötuolissa, ammutaan kuin koiria, piestään ja kidutetaan mitä julmimmalle tavalla — kaikki vain siksi, että olemme joskus uskaltaneet korottaa vaatimattoman äänemme pyytämään lievennystä porvarilta kurjaan taloudelliseen asemaamme.

Olemme saaneet lyijyä leivän asemasta.

Venäjän työläiset ratkaisevalla hetkellä eivät yrittäneetkään rukoilla armoa piiskureiltaan. Oli kyllä joukossa "työväen miehiä", jotka kuiskuttivat työläisten korvaan, että koeta elää sovinnossa keisarin ja kulakin kanssa, niin ehkäpä ne jotain parannusta sinun oloihisi myöntävät. Venäläinen musikka ei uskonut näiden porvarien kätyrien sireenilauluja. Se oli liiaksikin kauan elänyt rikkaiden pöydiltä tippuneilla murusilla, se halusi, sille kasvoi äkkiä suunnaton, voimakas halu kerrankin ottaa eikä aina pyytää.

Musikka otti vallan porvarilta ja on sitä pitänyt loistavasti käsissään yksitoista vuotta.

Ja toisten maiden työläiset, samaan aikaan kun Neuvostoliiton työläiset juhlivat yhdettätoista proletariaatin diktatuurin perustamisen vuosijuhlaa, huokaavat raskaan sorron alla. Kapitalismin kultamyllyt jauhavat heidän työnsä tuloksista uusia voittomiljooneja, jauhavat kappaleiksi, veriseksi massaksi ihmisruumiita hornamaisissa grottemyllyissään ja syvällä maanalaisissa kaivannoissa. Leskien ja orpojen jonot pitenevät armopalojen jakopaikkojen edustoille, miljoonaisena virtana kulkee työttömien laumat kauppaamassa itseään orjaksi muutamasta leipäpalasta...

Ja niin edelleen, loppumattomiin... loppumattomiin... Joka askeleella tapaa pohjatonta kurjuutta ja toiselta puolen yletöntä rikkautta ja elämän rivoutta... Kulta painaa toiset pohjaliejuihin, toiset nostaa elämän korkeuksiin...

Niin, Neuvostoliiton työläiset juhlivat valtansa yhdettätoista vuosijuhlaa. Yhdymme hengessämme heidän juhlaansa, huudamme heille valtamerienkin takaa tervehdyksemme, nautimme — siksi kun olemme itse kapitalismin rautakoron alla — heidän yksitoista vuotta sitten saavuttamastaan voitosta.

Mutta samalla kun me näin muistamme proletariaatin diktatuurin perustamisen yhdennettätoista vuosipäivää juhlapäivänä, samalla meidän täytyy muistaa, että se on myöskin taistelun päivä — kuten muutkin ajan hetket luokkataistelijalle. Luokkarintamilla ei ole aselepoa juhlinakaan, siellä ei tehdä koskaan välirauhaa, sillä kysymys on ihmiskunnan elämän tärkeimmästä — vapaudesta.

Orjuudessa olemme — me taistelemme vapautuaksemme, taistelemme lopullisesta voitosta, emme joistakin etuisuuksista.

Nyt, Venäjän vallankumouksen yhdentenätoista vuosijuhlana vannokaamme proletaarinen vala, että entistä suuremmalla kiihkolla, väsymättömyydellä taistelemme siksi, kunnes kapinan lippu voidaan viedä voittoon, kunnes proletariaatin diktatuuri on turvaamassa työläisten elämää kaikkialla maailmassa.

Eteenpäin — vapauteen!

Luppovaaran Isko.

Ammatillinen liike

Metsämiesten lakko

Onko metsämiehet ryhtyneet taisteluun saadaksensa vain lakkoilla, vai onko olemassa syitä jotka heidät on siihen pakoittanut?

Lakkotaistelu, joka tällä kerralla on käynnissä pohjois-Ontarion metsätyömailla, vaikka se ei vielä olekaan saavuttanut sitä laajuutta minkä sen odotetaan lähitulevaisuudessa saavuttavan, on alkanut saada runsaasti huomiota osakseen useammalta taholta. Erittäinkin tuntuvat ainekset, jotka hyötyvät siitä, että työläisille maksetaan mitä alhaisempia palkkoja, lainaavan huomiota alkaneelle taistelulle. Heidän tarkoituksensa ei suinkaan ole tehdä lakkoa tunnetuksi työläisille edullisessa valossa, päinvastoin tahtovat he mustata lakkolaisia, sekä saada yleisön siihen käsitykseen, että lakko on kokonaan merkityksetön ja että se on jonkun tai joidenkin yksilöiden aikaan saamaa rettelöintiä, jolla ei ole mitään yhteyttä palkkakysymysten kanssa. Tämän joukon mielipiteitä tukevat vielä ne pimeät veikot työläisistäkin, jotka eivät kurjista oloista huolimatta ole oppineet ymmärtämään mihin luokkaan he kuuluvat ja mitä velvollisuuksia heillä sen luokan jäseninä on, vaan kulkevat nurkumatta riistäjänsä talutusnuorassa. Edellämainittujen lisäksi tapaamme vielä erään ryhmän samaa lakkovastaista agitatsionityötä tekemässä. Tämä ryhmä nimittää itseään teollisuusunionisteiksi, oikeimpa kerskuen kuinka he järjestymällä I. W. W:hen ilman muuta kiepauttavat maailmanjärjestyksen ylösalaisin. Nämä "tevollisuusunionistit" tapaamme nyt työnantajain kanssa yhteisrintamassa metsämiesten lakkoa vastaan. Ettei työläiset, jotka eivät tarkoin tunne sitä asemaa missä metsämiehet ovat, kurjia palkkoja ynnä muita syitä mitkä ovat metsämiehet taisteluun ajaneet, tulisi johdetuksi harhaan, katson tarpeelliseksi hieman selvitellä niitä julkisuudessa.

Ensinnäkin ovat palkat kaiken arvostelun alapuolella

Ottakaamme ensin 4 jalk. roffit, joiden katkaisu pohjoisessa on hyvin yleistä. 4 jalk. korkeasta ja 8 jalk. pitkästä pailista, "koortista" — johon poikkeuksetta vaaditaan vielä useita tuumia ylimittaa joka puolelle, jos meinaa saada sen mitassa edes lähimain riittämään — tarjotaan $2.00—$2.25 ja vain harvoissa tapauksissa $2.50. Lisäksi tulee työn olla ehdottomasti hyvää ja tiet 8—10 jalan levyisiä, puhtaita risuista ja kannoista, muussa tapauksessa saatetaan työstä lyhentää, "kolia", aina puoleenkin saakka, riippuen japparin pirullisuudesta. No niin, moni ehkä luulee, että tuo tarjottu palkka on hyväkin. Katsotaanhan. Parhaissa voimissa oleva tottunut metsämies katkaisee kuukauden 26 työpäivänä, jos ei työaseille eikä itselle satu mitään vahinkoa, keskimäärin 35 koortia läpi katkaisuajan, joka on keskimäärin 3 kk., ansaiden näin $70.00 kk., kun otamme tuon $2.00 taksan. Tästä hän luovuttaa komppanialle palkkioksi ravinnosta $30.00, tupakasta $3.00, vaatteissa hän kuluttaa vähintäin $10.00, työaseissa pienimmän arvion mukaan $3.00, sekä maksaa lääkärille $1.00. Kun nyt poistamme nuo välttämättömät menot, jotka eivät suinkaan ole liioteltuja,

"Ruumisjono kaivoksilta jatkuu katkeamattomana virtana..."

Oletteko työläiset ajatelleet sitä seikkaa, että kapitalistien riistovoitot lisääntyvät päivä päivältä, mutta työläiset elävät kurjuudessa, samaan aikaan kun työnantajien törkeä huolimattomuus aiheuttaa yhä suuremmassa määrässä kaivannoissa, tehtaissa, sahalaitoksilla y.m. työläisten murskaantumisia.

VAPAUS ajaa työläisten olosuhteiden ja palkkojen parantamisen asiaa, se on lämmin, todellinen ystävä raskaan työn raatajalle. VAPAUS valistaa lukijoitaan tuntemaan yhteiskunnalliset ristiriidat ja johtaa heitä eteenpäin sillä tiellä, joka vie parempaan yhteiskuntaan, työn tasavaltaan.

Tilaa VAPAUS ja kehoita myöskin toverisi se tilaamaan. Ellet tapaa asiamiestä, lähetä tilaus suoraan konttoriin.

kokonaistulosta, jää palkaksi kuukauden työstä kokonaista $23.00. Jos nyt mies on aikaansa seuraava, tiedonhaluinen, tilaa ainakin union ja puolueen äänenkannattajan, ostaa jonkun kirjan sekä joitain pikku tarpeita, on hän kk. työskenneltyään metsämiesten kielellä sanottuna "iivenissä". Tilanne 16 jalk. puiden katkaisussa, joka nykyään on yhtä yleistä kuin 4 jalkaistenkin katkaisu, ei suinkaan ole parempi, vaan väittävät metsämiehet jotka ovat niitä katkaisseet sitä vieläkin kurjemmaksi, jos sitä tehdään tarjotulla 4—5 sentin kappalemaksulla.

Ylläolevassa olemme laskeneet mitä parhaassa kunnossa oleva tottunut mies voi ansaita. Ajatelkaa mitä mahdollisuuksia on elää heikommilla, vanhoilla tai ennemmin metsätyöhön tottumattomilla. Japparien tarjoomat palkat kuukausipätöissä eivät suinkaan ole sen parempia, vaan alkavat ne aina $25.00 maksun ollessa miestä myöten. Kun vielä ottaa huomioon vallitsevat kurjat kämppäolot, useissa tapauksissa ala-arvoisen ravinnon, mielivaltaisen kolimisen sekä sen, että metsätöitä ei ole vuoden kaikkina aikoina, vaan joutuu metsämies vähintäin puolen aikaa olemaan joutilaana jos ei satu jotain muuta työtä löytämään, niin eiköhän tuo jo ole tarpeeksi voimakas kannustin ryhtymään vaatimaan parempia elinehtoja.

Ja totuus onkin siinä, että juuri ylläolevat syyt ne ovat olleet ne, jotka ovat pakottaneet metsämiehet liikkeelle. Se on ollut halu elää.

Tuplajuulaisten

likaiset väitteet kuinka muka kaikki on vaan Hautamäen juonia, eikä mitään todellista syytä lakolle ole oletään, samoin kuin ei sen onnistumiselle edellytyksiäkään — voimme täydellä syyllä rinnastaa työnantajain lausuntojen kanssa ja sopivat ne mainiosti yhteen. Pohjois-Ontarion metsämiehet tietävät, että nälkä on heidät ajanut taisteluun. He tietävät myöskin, että he itse omissa kämppä- ja edustajakokouksissaan ovat asettaneet yhteiset vaatimuksensa sekä luoneet taistelusuunnitelmansa ilman kenenkään yksilön määräyksiä. Siksi näkevätkin metsämiehet yhä selvemmin I. W. W:n "tevollisuusunionisteissa" kapitalistin rengit, jotka rääkyvät näiden mielen mukaan.

Jokaiselle metsämiehelle on tultava selväksi

mikä joukko, mitkä järjestöt ovat ne jotka todella seisovat meidän puolellamme, tukevat meitä taisteluissamme ja esiintyvät todellisina taistelutovereina. L. W. I. U. of Canada on osoittautunut järjestöksi joka ei vain periaatteessa mutta myöskin käytännössä on todellinen työläisten taistelujärjestö, jota ei milloinkaan voida tavata rääkymässä riistäjäimme kanssa yhteen ääneen; sitä ei L. W. I. U:n jäsenistö tule koskaan sallimaan.

Jokaisen metsämiehen

tulisi tilata itselleen Canadan suomalaisten työläisten äänenkannattajan "Vapauden", jonka sisällön kontrolloi työläiset itse. "Vapautta" lukemalla, seuraamalla siinä ilmitulevia mielipiteitä selviää ennen pitkää jokaiselle, että "Vapaus" on todellinen syvien rivien lehti ja että puolue, jota "Vapaus" lämpimästi kannattaa, on oikea luokkataistelupuolue.

Nyt on "Vapauden" levitysryntäys käynnissä. Koetetaan me metsämiehetkin vieläkö taskun pohjalla on yhtään tekeviä ja jos niitä löytyy, niin viipymättä tilaus "Vapaudelle". Velvollisuutemmekin on tilata oma lehtemme!

Vain "Vapaus" pystyy palvelemaan tyydyttävästi meitä Ontarion metsämiehiä, ja siksikin tulee se meidän tilata! —

Toivottavasti ei kukaan työläinen tämän jälkeen usko porvarilehtien ja teollisuusunionistien valheisiin pohjois-Ontarion lakosta ja sen aiheuttaneista syistä.

—S—

Toronton uutisia

PIONEERIEN ILTAMAT

Nuoret pioneerit toimeenpanevat iltaman Alhambra-haalissa, 450 Spadina Ave., sunnuntaina, marraskuun 4 päivä, alkaen kello 8 illalla. Ohjelmassa tulee olemaan pioneerien esittämä näytelmä "A Canadian Street Scene", sekä kuvaelma, joukkolaulua, orkesterin soittoa, tansseja, joukkolousuntoa y.m.

Kahdeksan miestä pidätetty vaalivarkaudesta

MONTREAL, marrask. 1. — Täällä on vangittu kaikkiaan kahdeksan miestä syyllisinä äänestäjäin luettelojen varkauteen liberaalien vaalitoimistosta marraskuun 24 päivänä, jolloin toimitettiin täällä täytevaali maakunnan lainlaatijakuntaan.

Tappiolle joutunut liberaalien ehdokas väittää häviönsä johtuneen varastettujen ja tärkeiden luettelojen menettämisestä.

Neljä miestä on jo tunnustanut itsensä syylliseksi ja tulevat piakkoin tuomittavaksi. "Kansanvaltaisissa vaaleissa" käytetään kaikenlaatuisia keinoja voiton saavuttamiseksi. Kun rahalla ei voida ostaa ääniä, niin turvaudutaan varkauteenkin ja muihinkin rikoksiin.

Kysymyksessä olevissa vaaleissa tuli Montrealin pormestari, konservatiivinen Houde valituksi.

OLJISTA RAKENNUSTARPEITA JA POLTTOAINETTA

Regina, Sask., marrask. 1. — Vuosikausia ovat kemistit tutkineet miten voitaisiin edullisimmin käyttää lännen viljavainioiden vehnänoljet.

Nyt ilmotetaan Ranskassa keksityn koneen, minkä avulla oljet voitaisiin muuttaa rakennuspulikoiksi ja polttoaineeksi. Kokeilua varten ilmotetaan maakunnan hallituksen suunnittelevan olkien lähettämistä Ranskaan kokeilua varten, sillä Saskatchewanin hallitus harrastaa läheisesti pulman ratkaisemista.

UUDISTAKAA TILAUKSENNE!

Suomen porvariston ja noskejohtajain yhteisrintama suuressa kommunistijutussa

Motto: — — "välttämätöntä on, että valtiovalta lujin ottein käy nujertamaan viime aikoina yltymään päässyttä maa- ja valtiopetostoimintaa." "Uusi Suomi" No. 225 27.9—28.

"Lujin ottein" valkoinen porvaristo iski taas uudemman kerran marxilaisen luokkataisteluliikkeen etumaisimpaan osaan. Se ei ole voinut sietää marxilaisen luokkataisteluliikkeen "vapaata" kehittymistä maassa, missä porvaristo on kukistanut työväen kumouksen v. 1918 ja valkaissut maan kauhealla terrorilla, jota se on harjoittanut yhtämittaa aina v:sta 1918. Sen terrorin yhtenä ilmauksena on mm. äsken Turun hovioikeudessa annetun 46 työläisen ja työläisnaisen tuomio. Tuomituille tuli vankeutta yhteensä yli 121 vuotta.

Minkä vuoksi valkoinen porvaristo ei voinut sietää marxilaisen luokkataisteluliikkeen kehittymistä ja laajenemista maassa?

Kapitalismin suhteellisen vakaantumisen nousukauden aikana viime vuosina Suomessa saattoivat riistäjät suostua työläisten palkankorotusesityksiin, ilman että niiden johdosta on käyty pitkiä tai sitkeitä taisteluja. Näin saattoi tapahtua semminkin kun työläisten vaatimukset olivat yleensä perin vaatimattomia. Riistäjille oli siis edullisempaa suostua työläisten vaatimuksiin, kuin että antaa palkkariidan tulla ratkaistua lakkotaistelun kautta. Tämän n.s. "rauhallisen" menettelynsä vuoksi palkkariita-asioissa riistäjät joutuivat vasten tahtoaan välillisesti auttamaan myöskin työväen taloudellisen taisteluliikkeen voimistumista. Siitä tosiasia on, että työväen taloudellinen taisteluliike on ollut viimeisinä vuosina nousuunnassa. Myöskin samaa on todettava tapahtuneen marxilaisessa luokkataisteluliikkeessä. Siitä on osotuksena mm. viimeiset parlamenttivaalien tulokset sekä sosialististen lehtien luvun lisääntyminen. Mutta nyt kapitalismin palkkarengit, spetsit ja muut tutkijat ovat todistolla todenneet, että Suomen kapitalismi on saavuttanut kehityksensä käännekohdan ja on laskukauden kynnyksellä. Tästä seikasta ovat pämä riistäjien edustajat useaan otteeseen kirjoittaneet lehdissään. Riistäjät ovat myöskin ryhtyneet tuotantoa esim. puutavaran alalla supistamaan. Tämä on taasen tosiasiassa merkinnyt, myöskin, että valkoisen porvariston jatkuva hyökkäys työväen elintasoa vastaan on nyt kärjistynyt entisestään. Tämä johtuu siitä, että porvaristo pyrkii säilyttämään sekä entiset riistämisvapautensa ja oikeutensa, että hankkimaan myöskin uusia tulolähteitä laskusuunnankin aikana. Tätä tarkotusta palvelee mm. se, että riistäjät vaativat n.s. "teollisuusrauhaa". Mutta ei porvaristo tarvitse "teollisuusrauhaa" ainoastaan sen riistämisvapauksien turvaamiseksi teollisuudessa, vaan se tarvitsee sitä myöskin uuden imperialistisen sodan varustelujen varten. Suomessakin on porvariston keskuudessa ollut eduskunnassa esillä n.s. sotalakiehdotus, ja pakollinen työriitain sovittamista koskeva lakiehdotus, mitkä ovat selvimpiä ilmauksia uuden imperialistisen sodan valmistelusta, johon valkoinen Suomi ottaa osaa — Mutta tosin rengin ominaisuudessa. Mutta osaahan ja pyrkii se renkikin tappelemaan ja hyvinkin isäntänsä puolesta. Tätä rengin ominaisuudessa valmistautumista uutta imperialistista sotaa varten kuvaavat valkoisen Suomen itsepintaiset ponnistukset n.s. finanssiavun hankkimiseksi [illegible] sen ohella on valkoinen Suomi imperialistisen sodan [illegible] vaan myös "uhan" edessä.

Kun valkoisen porvariston hyökkäyksen kärjistyminen nyt, kun kapitalismin suhteellinen vakaantumisen kehitys on saavuttanut huippukohtansa ja on laskusuunnan kynnyksellä, kun uuden imperialistisen sodan vaara yhä kasvaa ja kehdella suunnalla työväkeä vastaan hyökkää sen luokkataistelujärjestöjä. Se tapahtuu sekä työväen taloudellista että sen poliittista luokkataisteluliikettä vastaan. Taloudellisella alalla se kohdistuu taloudellisten järjestöjen toimintavapauksien rajoittamiseksi ja sen yhtenäisyyden hajoittamiseksi. Valkoisen porvariston kärjistyvää hyökkäystä marxilaista luokkataisteluliikettä kohtaan kuvaavat sen otteet, jotka alkoivat sos.dem. hallituksen aikana ja nyt jatkuvat vainoilla ja ajojahdeilla viime syksynä. Siitä alkaen on porvariston hyökkäys yhä jatkunut. Sen räikeimpänä otteena siten syksystä ovat olleet viime hyökkäykset, joissa joutui jälleen 70 työläistä ja työläisnaista.

Porvaristo etsimässä Suomen Komm. puoluetta

Kun valkoisen porvariston ohranamiehet olivat tuon suuren nostamansa vetäneet, niin näytti kuin olisi erässä sen piireissä epäilty sitä, että olisi tullut otetuksi liian suuri pala. Sen taholta pelättiin, että "kulttuuri" ja "demokratisen" vallan maine ja kunnia olisi tullut Länsi-Europan valtioiden silmissä mustatuksi. Sen lehdissä esiintyikin mielipiteitä sellaisia, että etteí saisi uudistua v:n 1923 tapaus. Silloin myöskin ohrana oli "löytänyt" ja sanoi ohranan se muka oli saanut suuren "rikollisen [illegible]gan", jolla oli hirveät suunnitelmat valkoisen vallan kukistamiseksi jne. Kun sitten oikeudenkäynti alkoi, niin ohrana oli pystynyt hankkimaan pääasiassa samoja "omia todistuksia" ja "todistajia", joita sillä oli esitettävänään nyt tässäkin 46 työläistä ja työläisnaista vastaan nostamassaan jutussa. Nyt porvaristo muisti v. 1923 mitättömät "positiiviset" tulokset, kun ohrana taas julisti heti vangitsemisten jälkeen, että on kysymyksessä henkilöiden "rikollisesta toiminnasta, josta on olemassa varmoja todisteita jne."

Yli kaksi kuukautta valkoisen porvariston ohranamiehet tekivät työtä saadakseen vangittujen "rikollisuuden" todistetuksi. Mainittuina kahden kuukauden aikana ohrana etsimällä etsi provokaattorin avullakin kynsiinsä Suomen Kommunistista Puoluetta. Sitä valkoisen porvariston ohranat tosiasiallisesti etsivät kaksi kuukautta, vaikka ohranan päällikkö Riekki selitti, ensimmäisissä tiedonannoissaan vangitsemisten jälkeen, etteí ole kysymys S.K.P:n varsinaisten järjestöjen toiminnasta, vaan yksilöiden "rikollisesta toiminnasta".

Kun sitten kahden kuukauden jälkeen valkoisen porvariston luokkaoikeudessa sen tuomarit esittivät "syytöksensä" vangituita kohtaan, niin heidän ainoa "rikollisuutensa" on ollut se, että he ovat olleet leppymättömän, marxilaisen luokkataisteluliikkeen kannalla olevia taistelijoita.

Heidän joukossaan oli myöskin muutamia SKP:n jäseniä. Mutta SKP:tä ei ohrana 2 kk. vangittujen tutkimisen ankaran etsinnän ja kidutusten jälkeenkään ollut saanut kynsiinsä. Porvariston on täytynyt tämän itsensäkin tunnustaa. Uusi-Suomi kirjoitti näin: "Olisimme kuitenkin aivan liian optimistisia, jos otaksuisimme, että tällä kertaa olisimme voineet mitään ratkaisevaa suoneniskua tehdä".

Kun 46 työläistä olivat saaneet tuomionsa, on porvaristo ilmeisesti vahvistanut "välttämättömäksi" valkosen vallan puolustajana ottaman "lujan otteen" kumouksellisesta liikkeestä. Kun kokoomuspuolueen "Aamulehti" eräässä kirjotuksessaan mainitsi, että tällaiset alituiset ratsiat tasavallan mainetta alentavat mutta eivät sitä suinkaan kohota, niin Uusi-Suomi n:ssa 228(30|9) antaa seuraavan opetuksen:

"että pääasia ei ole se, kuinka paljon kommunistisia vehkeilyjä täällä esiintyy, vaan se, kuinka tehokkaasti poliisimme kykenee paljastamaan nämä vehkeilyt ja oikeusjärjestyksemme yhteiskuntaa suojelemaan. Senpä vuoksi valtiopetosta tavoittelevien kommunistien ankara rankaiseminen epäilemättä pikemmin on omansa lisäämään luottamustamme ja arvonantoamme järjestyneenä valtiona kaikkialla maailmassa yhteiskuntaa säilyttävissä piireissä — ja muitten luottamusta ei meidän kannata tavoitella."

Noskejohtajat tuomittujen "puolustajina".

Suomen noskejohtajain mieleen ei suinkaan ole ollut edelläolevan sitaatin viimeisen lauseen loppuosa. Nehän ovat tuontuostaan valittaneet, että porvaristo ei heidän "järkeviä neuvojaan" ja "ohjeitaan" porvariston suhtautumisesta työväen ja erikoisesti työväenliikkeeseen nähden ole ottanut huomioon. Tässäkin suuressa (46 toverin) jutussa sos.-dem. johtajat ovat suorittaneet likaisimman työn porvariston hyväksi. Ne ovat senkautta koettaneet saada porvariston keskuudessa luottamusta ja myöskin saada porvariston kannattamaan sos.-dem. johtajien "järkevää" politiikkaa. Noskejohtajain rengintöitä porvaristolle kuvaa mm. se, kun viime syksynä sos.-dem. lehdissä tapahtui työläisten ja työläisnaisten joukkopidätyksiä, niin kirjoitti sos.-dem. n:ssa 2 2|1 seuraavasti:

"— — olisi tietysti pitänyt vangita, paitsi näitä päämestareita, ne kymmenet ja sadat niiden etappikommunistien pauloihin joutuneet työläiset, joita on varsinkin Tampereen, Kajaanin ja Kuopion puolessa, missä nämä kiihoittajat ovat työtään harjoittaneet".

Vieläpä sos.-dem. johtajat lehdissään yllyttivät ohranaa käymään vasemmistolehtien kimppuun. Ne selittivät, ohranan tietojen mukaan, että vasemmistolehdet saavat Neuvostoliitosta rahaa, joten niiksi ne ajavat "vieraan vallan asiaa". Mutta noskejohtajilla ei ole ollut "vieraan vallan asiaa" ajamista se, kun Amsterdamin Internationalen vastavallankumoukselliset johtajat ovat antaneet ohjeita ja taloudellista tukea Suomen Ammattijärjestön hajotuskoplalle.

Kun 46 pidätetyn toverin juttu ei tullut noskejohtajain mielestä riittävän lyhyessä ajassa esille, alkoivat ne kohtaloa valittamaan vangittujen oloista ja kirjottivatkin oikeuksia vaatimaan kirjotuksia tov. Väinö Vuoriosta, joka sairastaa jo pitkälle kehittynyttä keuhkotautia. Ne kirjottivat myöskin tuomion jälkeen, että V. Vuoriolle annettu tuomio, 4½ v. kuritushuonetta, merkitsee tosiasiallisesti hänelle kuolemantuomiota. Mistä tämä noskejohtajien koketeeraaminen johtui?

Se ei ole suinkaan johtunut siitä, että noskejohtajien periaatteellinen kanta ja käytännöllinen taistelu marxilaista työväenliikettä vastaan olisi muuttunut. Tämä johtui siitä, että rehelliset sos.-dem. työläiset ammatillisissa järjestöissä ja niiden ulkopuolella olivat valtavissa joukoissa yhtyneet marxilaisella luokkataistelun tiellä kulkevan työväen kanssa vastalauseliikkeeseen porvariston hyökkäystä ja noskejohtajien ilmianto- ja avustuspolitiikkaa vastaan. Se, että rehelliset sos.-dem. työläiset käänsivät selkänsä omille johtajilleen, pakotti noskejohtajat tässäkin kysymyksessä, kuten muissakin ottamaan "kurssin vasemmallepäin", kuten U. S. eräässä kirjotuksessaan karakterisoi nykyisten huplilais-itkoslaista noskejohtojen politiikkaa. Mutta n.s. "kurssin muutos" vangittujenkin asiassa on ollut petospeliä, jonka taakse on ollut kätketty tosiasiallisesti valkoisen valtakomennon puolustaminen ja suojeleminen ja marxilaisen luokkataisteluliikkeen vainoaminen ja parjaaminen. Tämä petospeli paljastuu varsin selvästi senjälkeen kun 46 työläisen tuomio oli tullut julkisuuteen. Jos kumoukselliset työläiset eivät luovu marxilaiselta luokkataistelukannalta s.t.s. leppymättömästä taistelusta valkoista valtaa vastaan ja työväenluokan oikeuksien puolesta, jota taistelua myös SKP käy, niin sos.-dem. lehti n:ssa 263,26|9 osottaa, mitä siitä seuraa: Lehti kirjottaa; että

—"Tämän ohella (tuomioiden johdosta) tahdomme huomauttaa, että juttu antaa työläisille uuden vakavan varoituksen pysyä erillään kaikista maanalaisista hommista."

Sos.-dem. n.s. "opposition" kanta, jota on muka edustanut Viipurissa ilmestyvän "Kansan Työ"-ryhmä on ollut yhtä kurja ja viheliäinen 46 toverin asiassa kuin on ollut Saksan sos.-dem. n.s. "opposition" kanta tunnetussa Saksan noskeministerien panssarilaivain rakentamista koskevassa kysymyksessä. Saksan sos.-dem. n.s. "oppositio" selittivät jyrkissä ja räiskyvissä puheissaan puoluejärjestöjen kokouksissa, että he ovat panssarilaivain rakentamista vastaan. Mutta päätöksissä ne taas lausuivat, "ettei proletariaatin asiaa ajeta sos.dem. puolueesta eroamisella ja yhtymällä kommunistiseen puolueeseen, vaan siten että sos.-dem. lippua kohotetaan entisestään korkeammalle". Kansantyöläiset ynnä huplilais-itkoslaiset ovat puheissaan ja kirjotuksissaan myös puolustaneet vangittuja ja vapauksien myöntämistä marxilaiselle luokkataisteluliikkeelle maassa. Mutta kun nyt 46 työläisen tuomio tuli tunnettua, niin K.T. n:ssa 226, 18.9 johtavassa artikkelissaan asettuu sekä emänoskein että valkosen porvariston kannalle kumouksellisia työläisiä tuomitsemaan. Kun ohrana on "todistuksillaan" osottanut ja valkosen vallan luokkaoikeus vahvistanut, että "valmisteltu valtiopetos on ajateltu toimeenpantavaksi läheisessä tulevaisuudessa — — niin täytyi olettaa, että myös Hovioik. nyt esillä olleessa jutussa on katsonut voivansa asettua tämän aikamääritelmän kannalle." Tämän mukaan siis tuomitut ovat osallistuneet "valtiopetokselliseen toimintaan" ei "periaatteellisen" vallankumouksen katsomuksen omaamisen kannalta, vaan suoranaisen teon kannalta, joka on siis tuomittava nykyisten lakien mukaan. Sos.-dem. "opposition" kanta on ollut tässäkin tapauksessa tosiasiallisesti emänoskein politiikan kannattamista.

Kun Suomen noskejohtajat yhtäällä varottavat työläisiä liittymästä marxilaiseen luokkataisteluliikkeeseen, koska siitä seuraa vaan viimeisen tapauksen uudistumisia, niin ne toisaalta antavat porvaristolle taas uudemman kerran "järkeviä neuvoja" suhtautumisesta kumoukselliseen liikkeeseen ja yhteiskunnallisiin epäkohtiin yleensä. Sos.-dem. No:ssa 263, 26|9 kirjoitti:

"Haluamme vain käsityksenämme lausua uudelleen, että kommunismia ei hävitetä ankaroilla vankeustuomioilla, vaan yhteiskuntaolojen vapaalla kehittämisellä ja yleisellä valistustyöllä."

Kun noskejohtajat olivat hallituksessa, oli heillä tilaisuus järjestää "vapaata" yhteiskunnallisten olojen kehitystä eteenpäin. Mutta käytännössä tapahtui niin, että ne lähensivät uuden imperialistisen sodan vaaraa mm. sillä että sos.dem. hallitus kuletti valkoisen Suomen imperialistirosvojen seuraan, Kansainliiton neutoston jäseneksi. Mutta sos.-dem. hallitus ei solminut hyökkäämättömyyssopimusta N-liiton kanssa, joka olisi tosiallisesti merkinnyt sekä askelta rauhaa kohti, että "vapaata yhteiskunnallisten olojen kehitystä eteenpäin". Ohranaa ja suojeluskuntalaitosta ei sos.-dem. hallitus lakkauttanut, vaan vahvisti päinvastoin niiden kummankin olemassaolon tarpeellisuuden myöntämällä kummankin laitoksen ylläpitämistä varten työtätekevältä kansalta kiskottuja varoja. Näiden molempien järjestöjen lakkauttaminen olisi ollut todellinen hyöty työväelle ja työtätekevälle talonpoikaiskansalle.

Syytekirjelmä II Internatsionalen ja Amsterdamin Internatsionalen julistaja.

Noskejohtajien ja valkoisen porvariston periaatteellisen kannan yhtäläisyys "rauhallisen siirtymisen mahdollisuudesta sosialismiin", käy taas uudemman kerran ilmi syytekirjelmässä. Valkoisen porvariston tuomarit toteavat II ja Amsterdamin Internationalen periaatteiden vastakohdaksi Kommunistisen Internatsionalen periaatteet. Kun ensiksi mainittu tahtoo "periaatteidensa mukaan" rauhallisella tavalla siirtyä sosialismiin, niin "Suomen Kommunistinen puolue, hyläten toisen Internatsionalen käsityksen rauhallisen, vähitellen tapahtuvan sosialismiin siirtymisen mahdollisuudesta oli ottanut ohjeekseen välittömän toiminnan aselliseen taisteluun saakka yllämainitun tarkotusperän saavuttamiseksi".

Tämä kohta syytekirjelmässä on se puntari, jolla valkosen vallan tuomarit punnitsevat sekä jokaisen rehellisen marxilaisella luokkataistelukannalla olevan sosdem työläisenkin että myöskin periaatteellisella kannalla olevan kommunistin sekä SKP:n jäseneksi tunnustaneen työläisen ja työläisnaisen. Se, tai ne, jotka tunnustavat rauhallisen "vapaan kehityksen tien sosialismiin" ja myös käytännössä sen mukaan toimivat, kuten noskejohtajat tekevät, eivät joudu valkoisen vallan tuomarien tuomittavaksi. Ne ovat vapaana ohranan vainoilta ja sen takaa-ajoilta. Mutta se, tai se osa työväkeä, joka kulkee leppymättömällä eli marxilaisen luokkataistelun tiellä, on alituisesti valkoisen vallan ohranain vainoamana ja takaa-ajamana. II ja Amsterdamin Internatsionalen periaatteiden ja sen käytännöllisen toiminnan mukaan on Suomen valkoisen porvariston luokkaoikeus langettanut ohranan "todistuksien" ja provokaattorin ilmiantojen perusteella 46 työläiselle vankeutta, 15 v.—1 v. asti.

Tuomitut hyökänneet valkoista valtaa vastaan ja puolustaneet kommunismin suurta asiaa.

Tuomitut työläiset ja työläisnaiset ovat uljaasti ja rohkeasti luokkataistelurintaman vaikeimmalla paikalla hyökänneet valkoista valtaa vastaan ja puolustaneet kommunismin suurta asiaa. He ovat puheissaan paljastaneet valkoisen porvariston luokkaoikeuden riistäjien luokkaoikeudeksi, joka sortaa työväenluokkaa. He ovat kieltäytyneet selostamasta sellaiselle oikeudelle työstään ja toiminnastaan, ilmoittaen olevansa tilivelvollisia työstään ainoastaan työväen omille järjestöille. Heistä esim. tov. Allan Visanen söi hallussaan olleen kirjelmän, ennenkuin antoi sen valkoisen vallan tuomareille, joille se ei kuulunut. Kuinka porvariston hyökkäys on vaikuttanut kommunistiseen puolueeseen ja kuinka työväenjoukot tulevat hyökkäykseen vastaamaan on oikeudessa tov. Taimi erinomaisen selvästi lausunut. Hän lausui:

"Puolueemme perusjärjestöt ovat vankalla pohjalla. Rintamasta poistuneiden tilalle astuvat uudet toverit. Porvariston iskuun annetaan vastaisku. Jokaiseen vangitsemiseen vastaa puolueemme uusien jäsenten ottamisella — — —".

Tov. Vuorio asetti terävässä vastinepuheessaan vastakkain sosdem. johtajain puolustaman valkoisen yhteiskunnan ja proletariaatin leppymättömän luokkataistelun tulokseksi osottamaan uuden elämän. Hän lausui:

"Tällaisen yhteiskuntajärjestelmän muutos on saavutettavissa vain sorrettujen suorittaman luokkataistelun kautta, koska sortajat eivät vapaaehtoisesti luovu asemastaan ja riistooikeudestaan. — Edustamme kahta eri maailmaa: vanhaa katoavaa ja uutta tulevaa. Tietoisena tästä ja iloiten siitä, että olen edes hiukkasen verran saanut olla mukana viemässä suurta asiaa eteenpäin, minä kaikesta sydämestäni vakuutan, että tulkoonpa minulle minkälainen tuomio tahansa, joka tapauksessa olen tuhatkertaa mieluummin tällä puolen tuomaripöydän".

Tov. Y. Enne erinomaisen terävässä ja selvässä puheessaan paljasti noskejohtajien ilmiantopolitiikkaa ja porvariston ja noskejohtajain yhteisrintamassa käymää taistelua marxilaista luokkataisteluliikettä vastaan.

Työväenjoukot jatkavat taistelua valkoista valtaa vastaan ja työväenluokan oikeuksien puolesta.

Työväen laaja vastalauseliike alkoi heti suurten vangitsemisten jälkeen. Se liike on vyörynyt myöskin syvälti ammatillisen väen keskuuteen. Kaikissa vastalausekokouksissa työväki on ilmituonut täyden myötätuntonsa ja kannatuksensa marxilaisen luokkataistelun tieltä pois revittyjä tovereita kohtaan. Työväki on päättänyt jatkaa taistelua ja täyttää taistelurintamasta poistuneiden toveriensa paikat uusilla taisteluvoimilla. Tämä kaikki osottaa, että Suomen kymmenille tuhansille työläisille on selvinnyt, että sen edessä vasta ovat ratkaisevat taistelut, joita kohti se nyt kulkee. Senvuoksi se ei ole lannistunut eikä pelästynyt viimeisenkään suuren hyökkäyksen johdosta. Se jatkaa horjumatta taisteluaan, välistymättä siltä tieltä suurimpienkaan ja raskaimpien uhrien ja uhrausten menettämisen edessä. Työväen joukkojen kumouksellisen taistelun jatkumisen, levenemisen ja laajenemisen tuntee porvaristokin.

Valkoinen porvaristo ei saanut ohranain ja noskejohtajain kanssa toteuttaman yhteisrintaman avullakaan iskettyä tuhoavasti kumouksellisen liikkeen suonta, vaan liike jatkuu kaikesta huolimatta.

Tov. Lenin kirjoitti v. 1905 vankilassa oleville kumouksellisille kirjeen. Sen lopussa hän mm. lausui:

"Tapaamme vielä, varmasti, ja tappelemme paremmissa oloissa".

Niin, me tervehdimme valkoisen Suomen vankiloihin vuosikausiksi joutuneita tovereita toivolla, että he kestäisivät ja jaksaisivat vaikeimmallakin luokkataistelun rintamalla taistella valkoista lahtarivaltaa vastaan ja puolustaa työväenluokan oikeuksia. Ja Leninin sanoilla, että tapaamme vielä varmasti ja tappelemme paremmissa oloissa silloin, kuten venäläiset toverit tappelivat v. 1917 lokakuussa — voiton.

Silmä

Vapauden joulunumero

Vapauden joulunumero ilmestyy tänä, kuten edellisinäkin vuosina, laajennetussa koossa. Siihen otetaan rajaton määrä sekä yksityisten, että liikemiesten ilmotuksia. Tavallisten onnentoivotusilmotusten hinta on 25 senttiä sekä yksityisen että koko perheen nimeltä ja osotteelta. Isompia ilmotuksia saa maksamalla $1.00 ja aina sitä mukaa miten paljon maksaa. Osuusliikkeitä, kuten kauppoja, poikataloja y.m. erikoisesti kehotetaan antamaan huomattavia ilmotuksia. Siellä missä ei ole Vapauden asiamiestä, voi joku toveri kerätä ilmotuksia ja lähettää ne, raha mukana, Vapauden konttoriin, viimeistään jouluk. 7 p. mennessä taikka vielä parempi jos aikaisemmin. Kaikille kerääjille maksetaan tavallinen 10 prosentin asiamiespalkkio.

Paikkakunta jolta nimet on kerätty ....

Asiamiehen nimi ja osote ....

Nimi ja osote	$	c

Neuvostoliiton kirjallisuus ja teatteri

Niin paljon kuin yleensä Neuvostoliiton yhteiskunnallisesta elämästä puhutaan ja kirjotetaankin, niin kuitenkin suurimmalta osaltaan ulkomaisissa työväenlehdissä unhotetaan mainita Neuvostol. kirjallisuudesta, teatterista, kuvaamataiteesta ja yleensä näitä aloja koskevista seikoista. Suurin syy siihen lienee siinä, että ulkomailla ei ole täysin selvää käsitystä nykyajan venäläisestä kirjallisuudesta enempää kuin taiteestakaan, siitäkin huolimatta, vaikka Neuvostoliiton hallituksen alaisena toimii erikoinen kulturellinen osasto, jonka tehtävänä on olla läheisissä suhteissa ulkomaiden kirjallisuus- ja taidepiirien kanssa.

Tämän kirjotuksen puitteissa ei suinkaan ehdi kovin suuresti syventyä Neuvostoliiton kirjallisuuden enempää kuin teatterien tutkimiseen, tai oikeammin niistä kuvauksen antamiseen, mutta koetamme niistä selvittää sikäli kuin tällaisen lyhyen kirjotuksen puitteissa on mahdollista.

Neuvostoliiton kirjallisuudesta lausuu eräs arvostelija: "Vallankumouksen ensimmäisinä vuosina näytteli neuvostokirjallisuudessa futuristinen suunta huomattavaa osaa. Tällekin suunnalle on löydettävissä ymmärrettävä perustansa ja oikeutuksensa senaikaisissa oloissa. Kun oli taide siirrettävä estetiikkosalongeista toreille kansankokouksiin, puhujalavoille, ei kelvannut sileäntyyliltelty, liian tiukkoihin kangistettu runomitta, vaan se tarvitsi raikastusta, liikuntoa, eloa, iskevää voimaa. Kun elettiin myrskyisää, nopeasti kehittyvää ja sisältörikasta aikakautta, ei silloin kelvannut sisällyksetön, aatteeton kansanelämän kuvaus, vaan täytyi ajankohtaa vastaavaa sisältöä ja dynamisuutta olla myös runoudessa. . ."

Neuvostoliiton kirjallisuudella oli siis alkuaikoina suuresti taipumusta n.s. futurismiin, joka johtui siitä äärimmäisen jännittyneestä ajanjaksosta, jossa uuden Venäjän kirjallisuus syntyi. Silloin oli etualalla ihmisen alkeellisimmat aineelliset tarpeet ja mikäpä silloin oli sen luonnollisempaa kuin juuri aineellisuuden palvonta runoudessakin. Tästä myöskin johtuu, ettei Neuvostoliiton kirjallisuus vielä ole ehtinyt etääntyä erikoisesti n.s. draaman alalle, vaikkakin yrityksiä siihen suuntaan on ollut havaittavissa.

Varsinainen, uusvenäläinen vallankumouksellinen kaunokirjallisuus on enempi eepillistä, romaaneja, kertomuksia sisällissodan ajoilta, joilla aloilla se onkin kohonnut huomattavan korkealle. Erikoisesti pistää porvarillisen roskakirjallisuustulvan keskellä elävän silmään venäläisessä — vallankumouksen jälkeisessä — kirjallisuudessa sen voimakas joukkohenki. Suorasanaisissa runoissa, kertomuksissa, romaaneissa ilmenee tosin samanlainen yksilöhahmottelu kuin — sanokaamme niin — porvarillisessakin kirjallisuudessa, jonka polkua vielä lukuisat toisten maiden kuulutkin työväen kirjailijat pyrkivät kulkemaan, mutta niissä ilmenee voimakkaampana johtolankana joukkohenki. Kuvauksien yksityiset henkilöt toimivat vain joukkohengen mukaisesti.

Mutta siitä huolimatta, vaikka draama ei Neuvostoliitossa olekaan kehittynyt samassa suhteessa kuin suorasanainen, eepillinen runous, on Neuvostoliiton kirjallisuus kuitenkin alkuperäistä, kuten ylempänä mainitsimme. Huomattavampia nykyhetken kirjailijoista siellä ovat Gladkov, jonka "Sementti"-niminen teos on ilmestynyt myöskin suomenkielellä, ja jonka ulkomaalaisetkin työväen kirjallisuusarvostelijat tunnustavat yhdeksi parhaimmaksi alallaan työväen kirjallisuudessa. Varsinkin kotimaassaan suosittuja ja enimmän luettuja kirjailijoita ovat myöskin Ehrenburg, Babel, Sejfulina y.m.

Sama suhde vallitsee myöskin näytelmien alalla. Draama ei ole kehittynyt siinä suhteessa kuin muut, sisällissotaa ja nykypäivien yhteiskunnallisia ilmiöitä kuvaavat näytelmät. Vieläpä teatterien johtajat valittavat suoranaista näytelmien puutettakin. Tämä johtuu etupäässä siitä, että verrattuna aikaa vanhaan Venäjään tsaarin aikaiseen, jolloin tavallisella rahvaalla ei ollut vähintäkään tilaisuutta nauttia enempää näytelmäkuin muustakaan taiteesta, nyt sensijaan on näytelmätaiteen harrastus levinnyt laajoihin piireihin, kaukaisinta maaseutukylää myöten. Puute johtuu siis etupäässä siitä, että luovien taiteilijoiden, kirjailijoiden joukko ei ole jaksanut kasvaa siinä määrin kuin kansan harrastus. Eikä tämä puute suinkaan ole ihmeteltävä, kun ottaa huomioon, että kirjailijat, samoin kuin muutkin taiteilijat, ovat raskaan luokkasodan loimujen keskellä kasvaneet, siitä oppinsa imeneet ja kehittyneet, ollen nykyiset kirjailijat ijältään 25—35 vuot. Tämä seikka osaltaan myöskin selittää sitä, miksi kirjallisuuden suurin osa käsittelee juuri sisällissodan tapahtumia, ja miksi se pääasiassa on suorasanaista.

Venäläinen teatteri on vanhastaan kuulu, mutta vallankumous on antanut sille entistä suuremman toiminta-alan. Samoin kuin uudet aatteet ovat virranneet joka sopukkaan laajan Venäjän alueilla, ovat myöskin uudet ihanteet ja toimintatavat uudistaneet Venäjän teatterin. Kaikki vanha ja kelpaamaton on heitetty armotta syrjään ja tilalle otettu uusia tekijöitä, vallankumouksen luomia. Venäjän teatteri ei nykypäivinä ole ainoastaan taiteellisten näytelmien esittäjä, mutta se ottaa myöskin tarmokkaasti osaa valistus- ja propagandatyöhön. Nämä seikat ovat antaneet teatterille avaramman liikkumistilan ja seurauksena on ollut se, että venäläinen teatteri on tullut uudistetuksi, vallankumouksen hengen mukaiseksi.

Varsinaisia draamoja, kuten ylempänä mainittiin, ovat Neuvostoliiton kirjailijat luoneet verrattain vähän, mutta sen sijaan sisällissotaa ja nykypäiväisiä ilmiöitä kuvaavia näytelmiä on runsaammin. Sellaisina ovat kuuluisampia ja suurta suosiota saavuttaneita sisällissotaa käsittelevä näytelmä "Myrsky", "Huuda, Kiina" y.m. Myöskin ovat teatterit esittäneet vanhempien kirjailijoiden teoksia n.s. uudessa asussa. Uudistaneet ne niin dekorationeihin kuin myöskin tulkintaan nähden. Yhtenä tällaisena Venäjän teatterielämän suurimpana ja kuuluisimpana uudistajana mainitaan Meyerhold. Hänestä ovat ottaneet oppia useat ulkomaidenkin teatterien johtajat, joista onnistunein ja kuuluisin on saksalainen Piscator, joka on saanut kuuluisuutensa "Rasputiini" ja Tollerin "Hei, me elämme"-näytelmien esityksellä.

Venäjän teatterielämän uudistaminen ei kuitenkaan, kuten nähdään, ole siis pelkästään venäläinen ilmiö, vaan varsin uraa-uurtavaa osaa näyttelevä suunta proletaarisessa taiteessa. Sitä osottaa tämän uudistuksen leviäminen ulkomaiden teattereihin, varsinkin niihin, joissa työläisyleisö on enemmistönä. Sivumennen sanoen, vaikka asia ei oikeastaan kuulukaan tämän kirjotuksen puitteisiin, voidaan mainita, että niinkin kuulun teatterimaan kuin Suomen, jossa on satoja pienempiä työväen näyttämöitä ja lukuisa joukko suurempia työväen taidelaitosten nimillä kulkevia teattereita, työväen näyttämöiden palkeille ei ole sanottavammassa määrässä "eksynyt" tämä uusi proletaarinen virtaus. Suomen työväen näyttämöt ja teatterit elävät suurimmalta osaltaan Berliinin ja Wienin hienostoteatterien hengessä, esittäen näiden palkeille vartavasten tuotuja kapakka-operetteja, sekä amerikkalaisia himphamppu-farsseja. Vain harvoissa tapauksissa tuodaan Suomen työväen näyttämöiden palkeille työväen näytelmiin vivahtavia; niitä suorastaan kammoksutaan johtajien taholta. Osotukseksi siitä mainittakoon äskeinenkin tapaus, kun eräiden työväennäyttämöiden ohjelmistoon on otettu venäläisaiheinen, filmistä mukaeltu näytelmä "Huuto Volgalta" ja jätetty huomioonottamatta samasta aiheesta paljon proletaarisempi näytelmä "Volgan venemiehet". Tämä osottaa, että Suomen työväen näyttämöiden johtajat pitävät vain eräänlaisena välttämättömänä pahana esittää työväennäytelmiä ja niitä valitessaan ottavat niistä esittääkseen vähimmän porvariston liikavarpaille astuvat. —

Uutena ja suurta suosiota saavuttaneena ilmiönä Venäjän — sanoisinko — teatterielämän kehityksessä ansaitsee huomiota "Sinipusero"-muoto. Tämä teatterimuoto on syntynyt suorastaan työpajoissa, josta sen nimikin johtuu. Ensin vallankumousvuosien alkuaikoina "Sinipuserot" esittivät yksinkertaisempaa taidettaan puna-armeijalaisten, nuorisoliittolaisten jne. keskuudessa, mutta vähitellen ne kehittyivät varsinaiseksi eräänlaiseksi vallankumoukselliseksi revyksi. Ne esittävät varsin tärkeää osaa agitatsioniselta kannalta katsottuna. Eri lajin taiteellisin keinoin, laulun, tanssin, joukkolausunnan, soiton, voimist. y.m. avulla ne sanovat työl. mitä heidän on tänään tehtävä. Tämä muoto teatteria onkin vallankumoukselle välttämätön, sillä draamalla on toisenlainen tehtävä, "Sinipuseroiden" antaman vaikutuksen suuntautuessa joukkovaikutukseen. Draaman käsitellessä kaikkia yhteentörmäyksiä ja usein päättyessä traagilliseen loppuun, päättyy "Sinipuseroiden" esitykset tavalliseen "kaikki hyvin"-loppuun.

"Sinipuseroiden" saamasta suosiosta esimerkkinä mainittakoon, että niistä on muutamia joukkueita tehneet useita matkoja ulkomaillekin, saaden kaikkialla osakseen mitä lämpimämmän vastaanoton. M.m. parhaillaankin vierailee joukkue sinipuseroja Keski-Europan ja Skandinavian maissa. Muuten näin sivumennen sanoen, allekirjoittanut ei uskoisi aivan mahdotonta olevan jonkinlaisen sinipuseroliikkeen muodostamisen myöskään tämän maan työväenjärjestöjen yhteyteen. Vaikkapa vain pelkästään paikallisinakin. Tämänsuuntaisia yrityksiä on viimeaikoina tehty Suomessa ja näyttää niillä olevan varma tulevaisuus.

Ylläolevassa on luotu pienoiskuva, tosin hajanainen sekin, nykyisen Venäjän taiteeseen, mikäli se koskee kirjallisuutta ja teatteria. Minään tarkkana läpileikkauksena tämä ei pyri olemaan siellä ilmenevistä uudistuksista, enempää kuin arvostelunakaan niiden johdosta, sillä kaukaa seuranneena mainittua kehitystä on siitä sangen vaikea tyhjentävää kuvausta luoda. Kuitenkin, sen voimme varmuudella sanoa, viittaa Venäjän taide-elämän kehitys siihen suuntaan, että se tulee olemaan tulevan proletaarisen taiteen peruskivien asettajana. Meillä ei vielä sanan laajimmassa merkityksessä ole itsenäistä proletaarista taidetta ja niinollen on itsestään selvää, että sille pohjan odotamme synnyttävän juuri työläisvallan maan — Neuvostoliiton taiteen. Sen kirjailijoilla ja taiteilijoilla tulee olemaan uranuurtajan tehtävä tälläkin alalla, niinkuin se on ollut Neuvostoliiton proletariaatin tehtävänä miltei jokaisella vallankumouksellisella rintamalla.

MATTI ULF.

Neuvostovenäläinen, populäärinen teatteri "Sinipuserot" esittämässä imperialismivastaista revytä, jonka kärki on tähdätty etupäässä Neuvostoliiton kukistamiseksi varustautuvaa Englannin imperialismia vastaan. "Sinipuserot" ovat saaneet kaikkialla, myöskin ulkomailla, missä ovat vierailleet, suuren suosion ja lämpimät arvostelut.

Kino Neuvostoliitossa

Liikkuvat, elävät eli elokuvat ovat Neuvostoliitossa tärkeinä sivistysvälineinä. Siellä kuuluu maaseudullakin kinokone jo ihan välttämättömiin klubielämän välineisiin. Kymmenet tuhannet kinoteatterit ovat säännöllisessä toiminnassa. Ne kaikki ovat työväenvallan, kuntien, kaupunkien ja työväenjärjestöjen laitoksia. Ja eroavat ratkaisevasti kapitalisten maiden kinoteattereista, tarjotessaan sosialismia rakentavan työväenvallan asukkaille täysipainoista ohjelmaa. Kinotkin ovat paitsi ensiluokkaisia taidelaitoksia, myöskin sosialismin rakentamisen vipusimia. Kinotaiteella on elävä sisältö. Taide ja vallankumous kulkevat käsikädessä.

Kapitalistisissa maissa on aivan toisin. Kapitalistinen järjestelmä on tehnyt kinosta yhden tärkeimmän riistovälineen. Esim. Pohjois-Amerikan Yhdysvaltain ulkomaankaupassa muodostavat filminauhat yhden tärkeimmän vientitavaroista. Paitsi riistovälineitä, ovat kapitalistimaiden kinot porvariston propagandavälineitä. Työtätekeviä pyritään niiden avulla johtamaan harhaan. Tai tarjotaan niiden avulla roskaa. Kuolevan kapitalismin edustajain porsasteluja ja hummailuja saamme täällä kinoissa katsella. Useat niistä opastaa nuorisoa rikosten ja paheiden teille.

Kapitalistit ovat tehneet kiihkeässä liikekilpailussaan osan parhaista kinonäyttelijöistä — "tähdistä" — liikevoittojensa synnyttäjiksi. Kuuluisa näyttelijä vetää ympäri maailmaa oleviin kinoteattereihin ei vain tuhansia vaan miljooniakin katsojia. Tällaiselle maksaa kinolla keinotteleva kapitalisti sellaisen palkan, että voi pitää asianomaisen palveluksessaan. Kapitalisteille, pääomanomistajille itselleen, jää sittenkin vielä äärettömät liikevoitot. — Mutta jos luullaan kaikkien kapitalistimaiden kinonäyttelijäin ja työntekijäin saavan suuria palkkoja, niin pahasti petytään. "Tähtiä" on vain kourallinen. Kinotyöntekijäin valtavat joukot joutuvat työskentelemään suorastaan kurjilla nälkäpalkoilla. Heitä riistää kapitalismi aivan samoin kuin muitakin työläisiä.

Neuvostoliitossa palvelee kinot ja kinoteollisuus työtätekeviä väestökerroksia. Niitä ei käytetä riistovälineenä. Kinotyöntekijäinkin palkat ovat määritellyt ammattiliittojen tariffeilla kuten muillakin työläisillä. Kaikkien työntekijäin alin palkka on määrätty ja toimeentulo taattu. Kinojen ja teatterien näyttelijät ja muu henkilökunta ovat ammatillisesti järjestyneitä. Filmien yhteiskunnallisen ja taiteellisen sisällön parantamiseksi tehdään siellä tarmokasta työtä. Kinoteattereissa nähdään kyllä vielä huonojakin filmejä. Ne ovat tavallisesti ulkomaalaista alkuperää. Omassa maassa ei vielä ehditä tarpeeksi valmistaa filmejä. Kymmenet tuhannet teatterit kaipaavat joka viikko uutta ohjelmaa. Täytyy siis tuoda filmejä ulkomailta. Niitä kyllä valitaan. Mutta sittenkin ne ovat porvarillista töskää. Tosin Neuvostoliittoon pääsee vain paras osa siitä, mitä työläistenkin on pakko kapitalistimaissa katsella.

Neuvostofilmit esittää elämää työläisten maailmankatsomuksen ja luokkataistelun kannalta. Ja todellista elämää. Mainitsemme tässä muutamia sellaisia filmejä. "Palatsi ja vankila" (Dvorets i krjepostj) on kuvaus Venäjän vallankumouksellisen porvariston ja heräämismerkkejä osoittavan työväenliikkeen taistelusta tsarismia vastaan (Aleksanteri II ja hänen seuraajansa aika). "Humala" (Hmjelj) kuvaa neuvostovallan taistelua valkokenraaleja vastaan. "Taistelu Ultimaattumista" (Borjba za uljtimatun) on seikkailukuvaus, kuten edellinenkin, keskittyen tapahtumat Ultimaattum-tehtaan ympärillä, jonka valkoiset yrittävät räjähdyttää. Nuorisoliittolaisten sankarillista taistelua kansalaissodan rintamilla kuvaa "Myrskyn lapset" (Dieti buri). Siinä esiintyvät useat niistä henkilöistä, jotka todellisuudessa olivat silloin aktiivisesti mukana. "Panssarilaiva Potjomkin" (Bronenosets Potjomkin) kuvaa kapinaa Mustanmeren laivastossa v. 1905. Se on kieltämättä sekä teknilliseen kokoonpanoonsa että taiteelliseen arvoonsa nähden erinomainen neuvostofilmi. Kapitalistitkin ovat sen oivaltaneet. Monessa maassa on sen maahantuonti ja näytteleminen kielletty. Suomessa on kaikkikin neuvostofilmit kiellettyjä.

Filmi "Lokakuu" ylittää kaikki entiset saavutukset. Se kuvaa lokakuun vallankumousta. Se on filmattu ent. Talvipalatsissa, Smolnassa y.m. historialisissa paikoissa. Erikoista on vielä se, että Leniniä näyttelee teknikko Nikandrov, joka ilman maskeeraustakin valokuvattuna näyttää ihan Leniniltä. Kun hän nyt on sitten opetellut Leninin liikkeet sekä ilmeet ja ollen puettu Leninin tapaan, niin yhdennäköisyys on filmissä miltei täydellinen. Samoin esittää Kerenskiä näyttelijä, joka myös luonnostaan on esikuvansa näköinen. Tätä filmiä esim. Moskovassa näytteli Neuvostoliiton 10-vuotisjuhlien aikana kymmenet suurimmat kinot monia päiviä täysille huoneille. Sen jälkeen sen kiertokulku on jatkunut kautta Neuvostoliiton.

"Lokakuun" ja monen muun filmin esitys tekee kasojiin valtavan vaikutuksen. Leninin esiintyminen ja monet muut kohdat ottaa yleisö vastaan raikuvin kättentaputuksin. Ja sattuu, että orkesterin soittaessa Internationalea, minkä soittaminen liittyy filmin sisältöön, yleisö ponnahtaa seisomaan. Neuvostofilmeihin liittyy aina hyvä musiikki. Se on sovellettu ohjelman kulun mukaiseksi. Moskovassa esim. on kinoteattereita, missä joka ilta soittaa 50-henkiset orkesterit.

Nykyisin on hyvien neuvostofilmien luku jo monissa kymmenissä. Osa niistä on arvostelevia, neuvostokoneiston epäkohtia paljastavia. Osa tuo elävästi katsojan eteen ne huonot jätteet, mitä työväenvalta on kapitalismilta perinnyt ja osoittaa keinot, millä ja miten niistä vapaudutaan. Huumoria ja päivän kuvia esitetään myös. Vahinko, että elämme maassa, missä ei saa lainkaan tutustua työväenvallan maan suuriin kinosaavutuksiinkaan. Ei edes Maxim Gorkin kertomuksen perusteella filmattuna "Äitiä" saada katsella.

Nopeasti Neuvostoliitossa mennään filmiteollisuuden alalla eteenpäin. Taiteellisesti neuvostofilmit ovat varmasti ulkomaalaisten edellä. Jo ennen maailmansotaa olivat venäläiset Hadshjonkov-filmit tunnettuja korkeasta taiteellisesta taostaan. Neuvostofilmi on jatkunut ja kehittänyt edeltäjänsä saavutuksia aivan tavattomasti. On tullut uusi sisältö ja uudet, taiteellisestikin korkeammat ilmenemismuodot. Neuvostokinolla on uusi merkitys myöskin kasvatusvälineenä. Kun ryhdytään filmiä suuremmassa määrässä käyttämään opetusvälineenä, niin työkouluissa, klubeissa y.m. voidaan havainnollisesti esittää monia sellaisia luonnontieteellisiä seikkoja, joitten havainnollistuttaminen on muuten vaikeata ja epätäydellistä (esim. eläinten elämä luonnossa, mitenkä painetaan sanomalehteä, kuinka kaivoksessa työskennellään jne.). Sillä kaikkialla ei ole tilaisuutta tehdä opintomatkoja. Suuriksi neuvostofilmin saavutuksiksi voimme laskea terveydenhoitoa koskevat filmit. Niissä selvitetään kansantajuisesti eri tautien synnyt, hoitotavat, puhtauden merkitys jne. Osoitetaan mitenkä on välttämätöntä turvautua lääkäriin ja jättää poppamuijien y.m.s. "apu" käyttämättä. Niissä annetaan muitakin terveysopillisia neuvoja.

Sangen mielenkiintoinen on leningradilaisten tiedemiesten johdolla valmistettu filmi (Povedenis tsheloveka), joka todistaa Pavlovin refleksi eli heijastusteorian paikkansapitäväisyyden. Pari filmissä esitettyä esimerkkiä. Koiran suuhun oli tehty laite jonka avulla sylkineste valui suupielessä olevaan lasiputkeen. Kun koiralle asetettiin syötäväksi erilaisia ruokia, niin mitä enemmän ruoka miellytti, kuten esim. liha, niin sitä enemmän valui sylkeä. Toistena kokeiluvälineenä oli apina. Aina kun sille näytettiin punaista valoa, niin annettiin myös ruokaa. Toisinaan näytettiin sille vihreästä valoa, mutta ei annettu mitään. Apina tottui seuraamaan punaista valoa kuin ruualle kutsua. Kun sitten oli apinan aivoista poistettu tämän aistimuksen keskus, niin punainen tai mikään muukaan valo ei sille merkinnyt enään mitään. — Nämät esimerkit vat osoitukseksi, mitenkä laaja merkitys filmillä on ja tulee olemaan tieteellisenä havaintovälineenä maassa, jossa sitä käytetään muuhun eikä keinotteluvälineeksi.

Epäilemättä tulee filmi neuvostovallassa saamaan ent. tärkeämmän merkityksen. Neuvostofilmin kehitys on riippuvainen sosialistisen rakennustyön menestymisestä ja edistää sitä. Se on taidetta. Mutta myös osa sosialistista rakennustyötä ja samalla sen vipusin.

Sanomalehdistö vallankumouksen palveluksessa

Sanomalehdistö on erittäin voimakas ase minkä tahansa asian palveluksessa. Voisi melkoisella varmuudella tehdä väitöksen, että jos jonakin päivänä tapahtuisi sellainen ihme, että Canadan ja Yhdysvaltain sanomalehdistö kokonaan antautuisi ajamaan vallankumouksen asiaa niin tulisi vallankumous hyvin lyhyessä ajassa, tietystikin sillä edellytyksellä, että sille olisi muitakin sitä kannustavia tekijöitä olemassa. Samalla tavalla voi sanomalehdistö, asetuttuaan vallankumousta vastaan, tehdä sille erittäin voimakasta vastusta. Vanha sosialidemokratinen, hyvin paljon käytetty lause oli: "Vallankumouksia ei tehdä, ne tulevat itsestään." Tämä tietystikin käsitettiin siten, että kun taloudelliset ja sivistykselliset olot jossakin maassa ovat kehittyneet tarpeeksi pitkälle, niin silloin tulee vallankumous aivan kuin luonnon lain välttämättömyydellä.

Jos tuo sosialidemokratinen väite, joka muuten on koko sosialidemokratisen ajattelun perus ja pohja, pitäisi paikkansa, niin silloin ei tietystikään esim. sanomalehdistö olisi vallankumouksen tekemisessä juuri ollenkaan tärkeä väline. Mutta tässä sosialidemokratisessa perusväitteessä on erittäin paha virhe. Ei tarvitse muuta kuin viitata esim. Saksan tapahtumiin maailmansodan jälkeisenä aikana, jonka kaikki edellytykset olivat vallankumouksen puolella. Vallankumousta ei kuitenkaan tullut. Minkätähden? Sentähden, että se sanomalehdistö ja ne muut yleiseen mielipiteeseen vaikuttavat välineet, joiden luultiin edustavan työväestön vallankumouksellista tahtoa, tärkeällä hetkellä perääntyivät. Saksan työväen sanomalehdistö johdonmukaisesti ja pelkurimaisesti noudatti sitä harhaluuloa, että jos olosuhteet ovat suotuisat, tulee vallankumous, tahdoimmepa me sitä taikka ei ja jos ne eivät ole suotuisat, ei vallankumous tule teimmepä me mitä tahansa. Kun tähän vielä lisätään se, että vallankumouksen tielle antautuminen on monessa suhteessa vaarallista ja hengenpäälle käypää toimintaa ja että pysyä ulkona vallankumouksen käytännöllisistä tehtävistä ja odottaa vaan, että vallankumous tulee itsestään, on paljon persoonallisesti miellyttävämpää, niin käsitetään miksi esim. Saksan työväenliikettä johtava sosialidemokratia asettui vallankumouksen ollessa ovella sitä vastustamaan ja laski otollisen ajan käsistään. Tässä tärkeässä ajanjaksossa näytteli sanomalehdistö kieltämättä hyvin tärkeää osaa.

Venäjällä, jossa ei tärkeänä historiallisena ajankohtana päästetty tilaisuutta luisumaan käsistä, vaan tehtiin vallankumous, köyhälistön vallankumous, on silloin bolshevikinen sanomalehdistö, vaikkakin muuten heikko, ollut vallankumouksen kysymyksessä tinkimätön ja siksi sen vaikutus vallankumouksen onnistumiseen on kieltämättä sangen tärkeä. Jos Venäjän bolshevikinen sanomalehdistö ja yleensä tuon puolueen ajatustoiminta v. 1917 olisi omaksunut käsityksen, että "vallankumouksia ei tehdä, vaan ne tulevat itsestään" niin varmasti ei Venäjällä olisi nykyään työväestö vallassa.

Mutta sanomalehdistö ei ole tärkeä ainoastaan vallankumouksen tekemisessä, vaan myöskin sen saavutuksien jatkuvassa turvaamisessa. Etenkin tällä viimemainitulla alueella on Venäjän nykyinen sanomalehdistö tehnyt niin suurimerkityksellisen työn, että sitä tuskin jaksetaan edes arvioida ennenkuin vasta tulevaisuudessa. Venäjän nykyinen sanomalehdistö on ollut tärkeä vaikuttaja kansan yleiseen mielipiteeseen ja on sitä yhä edelleen. Se on jatkuvasti edustanut niitä kysymyksiä, jotka kulloinkin ovat olleet köyhälistölle ja talonpoikaistolle tärkeitä.

Venäjän sanomalehdistö onkin jo tänä päivänä lukumäärältääkin eikä ainoastaan tinkimättömältä menettelyltään voimakas. Niinpä painetaan niitä muutamissa miljoonissa kappaleissa.

Mutta meille ei ole tärkeätä yksinomaan se mitä Venäjän sanomalehdistö tekee. Se on jo nykyään asemassa, jossa se tietää tehtävänsä. Ja vaikkapa meidän pitääkin muistaa, että näissäkin maissa voidaan jotakin tehdä Venäjän vallankumouksen saavutuksien turvaamiseksi, niin meidän ei ole silti unhotettava näitä kotoisia asioitamme. Meillä on oma sanomalehdistömme ja on muistettava, että tämä lehdistö ei voi olla kykenevä täyttämään niitä tehtäviä, joita varten se on perustettu, jos me emme ole yhtenä miehenä ja yhtenä naisena sen takana.

Meillä täällä Canadassa ei suomenkielisenä ilmesty muita lehtiämme paitsi tämä Vapaus. Englannin kielisiä lehtiä sensijaan ilmestyy useampia ja muutamia lehtiä joillakin muilla kielillä. Koko tätä lehdistöämme on meidän yksimielisesti tuettava. Täällä Canadassa esimerkiksi eivät minkään eri kansallisuuden sanomalehdet yksinään suurtakaan meinaa, jos ei niillä ole kiinteää yhdys-sidettä keskenään ja sama, ei ainoastaan periaate mutta myöskin käytännöllisen työskentelyn ohjelma.

Meitä suomalaisia lähinnä tietystikin on ainakin tällä kertaa, tämä oma lehtemme, Vapaus. Sen tilaajamäärän kohottamisella on kauaskantoiset seuraukset. Me olemme kyllä usein valmiita ilman pitemmälle ajattelematta, omaksumaan sen käsityksen, että Canadan suomalainen työväestö on kaikkien kansallisuuksien joukossa kaikista vallankumouksellisinta Canadassa. Tämä luulo kutenkin on huomattavalta osaltaan väärää ja kuviteltu. Meillä kyllä kin omia seurojamme ja omia yhdistyksiämme ja me joskus kapinoimmekin työnantajaamme vastaan. Mutta toiseltapuolen on otettava huomioon, että mikään muu kansallisuus Canadassa ei ole yhtä paljon polkenut täkäläisen työväestön asemaa kuin sitä ovat tehneet suomalaiset työläiset. Suomalaiset ne ovat kulettaneet "pokasahat" metsäkämpille, he ovat rekortiajassa avanneet syviä kaivosaukkoja. He ovat hurjalla hosumisellaan tehneet piloille yksinpä rautateitten "seksuuna-kängitkin", puhumattakaan monista muista raskaista töistä. Ja mitä ovat suomalaiset tästä kaikesta saaneet? Toisten työläisten vihat ja työnantajain ivan ja halveksumisen. Heitä tuskin pidetään enää ihmisinä ollenkaan, vaan juhtina, joille saa huutaa ja kiroilla miten haluaa. Eivät suomalaiset pääse Canadaan sitävarten, että he ovat sivistyneitä ihmisiä, vaan sentähden, että heitä, tyhmyytensä tähden, voidaan käyttää ruoskana koko maan työtätekevää väestöä vastaan.

Kuka tahansa suomalainen työläinen tietää, että se mitä edellä sanotaan on liiankin totta. Mutta eikö sitten tällaisessa tilanteessa valistus ole kipeästi tarpeen? Onpa tietenkin! Ja millä tavalla voidaan joukoissamme valistusta tehdä? Puhutun ja kirjotetun sanan avulla. Sanomalehti on tällaisessa tehtävässä erittäin tärkeä väline. Ja, kuten jo on ennen sanottu, Canadassa ei ole muuta suomenkielistä työläisten sanomalehteä kuin Vapaus, luulisi olevan itsestään selvää, että Vapaudelle on annettava enemmän kannatusta kuin mitä Canadan suomalaiset työläiset ovat sille tähänmennessä antaneet. On tietystikin vaikea odottaa, että ne suuret massat, joita meidänkin kansallisuudessamme vielä on, noin vaan vapaaehtoisesti alkaisivat lehteämme, edes sitä tilaamalla tukemaan. Sitä ne tuskin tulevat tekemään. Mutta sen etujoukon, joka liikettämme kannattaa ja jonka itsetietoisuustaso on jo selvinnyt, on alettava enemmnä kuin tähän asti tekemään työtä niiden joukkojen valistamiseksi, jotka joukot nyt vielä ovat meidän vaikutuspiirimme ulkopuolella. Tässä työssä on sanomalehdellämme, Vapaudella, suuri tehtävä edessään ja sitä on saatava entistä enemmän suurten joukkojen keskuuteen leviämään. Vain sillä tavalla, että me suomalaiset, sekä kaiken kieliset kansallisuudet, etupäässä maan varsinainen väestö, englantilaiset ja ranskalaiset, saadaan liittymään aatteittemme kannattajaksi, meillä on mahdollisuuta täällä läntisen pallopuoliskon pohjoisilla mailla tukea Venäjän vallankumouksen tähänasti saavutettuja tuloksia. Meidän suurin ja tärkein tehtävämme on ja pitää olla siinä maassa, jossa elämme. Mikään ei kiellä meitä ihailemasta niitä saavutuksia mitä työväestö milloin missäkin saavuttaa. Mutta ennen kaikkea on meidän muistettava, että meidän on myöskin itse jotakin saavutettava. Pelkällä ihailemisella emme pääse pitkälle, vaan vajoamme ainoastaan haaveilujen tasanteille, joille työväestö ei saa nykyään vajota.

Siispä antautukaamme koko tarmollamme levittämään omaa sanomalehdistöämme. Jos työmme joskus tuntuu vaikealtakin, niin sen ei saa antaa lannistaa. Yksi epäonnistuminen kannustakoon vain voimakkaampiin ponnisteluihin. Siten tehden me parhaiten autamme maailman köyhälistön vapauden asiaa. Sillä tavalla me tarmokkaimmin tuemme Venäjän vallankumouksen tähänastisia saavutuksia.

— K.

Nykyaikaisia lohikäärmeitä

(Kirjotettu etelä-Ontarion numeroa varten.)

Vanhaan aikaan, milloin tulva, maanjäristys, tai joku muu suuri onnettomuus kohtasi ihmiselämää tai omaisuutta, uskottiin se suuren lohikäärmeen työksi. Monenmoisia kaskuja on olemassa sankareista, jotka riensivät nutistamaan tuota kauhistuttavaa oliota hengiltä, esim. Pyhä Yrjänä. Suuri kirjoja on kirjoitettu sellaisista sankareista, jotka siten ovat säästäneet kanssaihmistensä hengen y.m.

Tässä maailmassa on nykyään sellaisia lohikäärmeitä, jotka hävittävät tuhansien ihmisten elämää, miljoonia rahassa sekä suunnatonta tuskaa tuottaen, tuhoten omaisuutta joka vuosi.

Yksi sellainen on alkoholi. Se tarttuu kiinni vilkkaisiin sieviin nuorukaisiin, poikiin ja vieläpä naisiinkin sekä muuttaa heidät surullisen keltaiseksi, kurttuisiksi vetelehtijöiksi, jotka maleksivat kujain kulmissa koiratorpissa, kapakoissa, suut täynnä tupakan mehua, roskapuheita ja kirosanoja. Se muuttaa menestyksestä kukoistavan nuorukaisen rääsyiseksi, törkeäksi, siivottomaksi olioksi. Sävyisän aviomiehen ja lasten isän tekee se ilkeäksi, raa'aksi, joka pieksää vaimoaan ja lapsiaan. Se vie miehiltä heidän raskaasti saamansa ansiot ja jättää vaimot ja lapset nääntymään nälkään. Se tuhoaa nekin, jotka eivät siihen koske. Se kietoo perheen perikatoon. Se kiihoittaa isän teurastamaan lapsensa, auttaa aviomiehen tappamaan vaimonsa. Se synnyttää heikkoutta, sairautta ja kuolemaa, tuhoaa elämää ja murjoo kaikkien rikosten kautta koko elämän toivon. Se peittää maan hyödyttömällä toimettomuudella, täyttää vankilat, varustaa parempiosaisten ihmisten omaatuntoa tuudittavia almupaikkoja, valmistaa uhreja hirttonuoraan ja mestauslavalle. — Kaikkialla ihmiset rukoilevat päästäksensä tästäkin paheen kiusauksesta.

Jospa voisimme hävittää juovutusjuomat, tekisi se kansat eheämmiksi, uutterammiksi, parempivoipaisiksi ja onnellisemmiksi. Ajatellen että se raha mikä vuosittain tuhlataan väkijuomiin, Backukselle, tulisi tuhansien perheiden leivän ostoon käytettyä, mikä onni se olisi. Otaksukaamme että ne viinaan käytetyt miljoonat käytettäisiin kansan opetukseen, kuinka paljon parempia ja tietoisempia olisivat ihmiset. Asetettaisipa vaikka lukusalit niihin, joissa nykyään on hallituksen väkijuomakaupat, olisi se silloin siunaukseksi kansalle, eikä kiroukseksi. Sillä tietoisuus on kuin virvoitusjuoma, joka virvoittaa mieltä kaikkialla.

"Tieto on valtaa", sanotaan. Tämän vallan avulla tulee meidän taistella myöskin viinavaltaa vastaan — joka on yksi tämän kapitalistisen riistojärjestelmän kukkasia — otteluissa parempien elinehtojemme puolesta, jos-

Muinaislöytöjä Venäjällä

(Suomal. muinaistutkijan mukaan.)

"SUOMALAINEN KAUPUNKI".

Joulukuussa 1926 kierteli sanomalehdissä uutinen, että muinaistieteellisissä kaivauksissa Moskovan luona oli paljastunut 2,000 vuotta vanha suomalainen kaupunki runsaine löytöineen. Oli syytä arvella, että kyseessä oli linnoitettu kyläasutus, jonkalaisia tunnetaan useita Keski-Venäjältä, ja joiden muistojen arvellaan kuuluvan suomensukuisille kansoille. Olen nyttemmin saanut löydöstä tarkempia tietoja, osaksi ulkoministeriön sanomalehtiosaston ystävällisellä välityksellä, osaksi suoraan Moskovasta. On osoittautunut, että aiempi otaksuma on ollut oikea ja että "suomalainen kaupunki" kuuluu uutena renkaana huvittavien muinaisjäännösten ryhmään.

Keski-Venäjän asutushistoriassa on Oka-joen vesistön merkitys ollut kaikkein ratkaisevin. Eränkävijäasutus loppui Okan varsilla aikaisemmin ja kiinteä maataviljelevä talonpoikaisväestö on sinne ensinnä perustanut kylänsä, joiden vieressä ovat samanaikuiset kalmistot. Muutos on tapahtunut ensimäisinä vuosisatoina j. Kr., n.s. roomalaisena rautakautena. Mustanmeren pohjoisrannan kreikkalais-roomalaiset kaupungit kävivät silloin vilkasta kauppaa ennenkaikkea viljarikkaat aroseudut. Kauempaa saatiin välikäsien kautta, turkiksia ja metalleja. Nimenomaan oli idemmillä alueilla, Kaman varsilla, Uralilla ja Siperiallä osuutensa tässä kaupassa, kuten oli ollut laita jo 4—5 vuosisataa e. Kr. Mutta v. 200 vaiheilla j. Kr. tai jo hiukan ennen, oli Mustanmeren aroille saapunut luoteesta käsin uusia tulokkaita, gootteja, joiden pesämaata oli Weikselin suun seutu, ja joiden valtio- ja kauppaorganisatio ulottui Itämereltä Mustallemerelle, nyk. Liettuan, Puolan ja Ukrainan alueille. Oli luonnollista, että tämä taloudellis-sotilaallinen muodostus ei jättänyt käyttämättä läheisen Okajoen vyöhykkeen mahdollisuuksia hyväkseen, ja se sai aikaan perinpohjaisen muutoksen alueen oloissa. Vanhimmat kalmistot, jotka todistavat kiinteää kyläasutusta, alkavat siellä n. v. 300 vaiheilla, ja ne jatkuvat yhdenjaksoisesti venäläiseen valtaukseen asti historiallisen ajan alkuun. Nämä kalmistot edustavat n.s. Oka-suomalaisia kulttuureja ja ne ulottuvat nyk. Rjasanin seuduilta Nishni-Nowgorodiin asti. On selvästi huomattavissa — korujen, työkapineiden ja aseitten kautta — että sen kulttuurivaikutukset tulivat Kievin ja nyt Liettuan goottilaisseuduista. Goottilaisvallan tuhoutuessa hunnien hyökkäykseen sai Oka-joen kulttuuri —samoin kuin Liettuankin — omintakeisemman leiman, joskin historiallinen kehitys näillä alueilla on selvästi todistettavissa.

Paitsi kalmistoja, tunnetaan roomalais-goottilaiselta ajanjaksolta Okajoen vesistöstä runsaasti kylälinnoja, joista käytetään venäläistä "gorodistshe"-sanaa. Ne ovat jäännöksiä varustetuista asuinpaikoista, jotka sijaitsivat suojatuilla mäillä, jokien jakokohdissa, mitkä maavallien ja vallihautojen kautta ovat turvatut ja eroitetut ympäristöstään. Niissä on asuttu pitkien aikojen kuluessa ja niihin on muodostunut usein vahvat kulttuurikerrokset asutusjätteistä: asumuksien pohjista, saviastiain palaista, särkyneistä tarvekapineista ja aterianjäännöksistä, varsinkin luista. Kulttuurikerroksen paksuus voi olla pari metriä. Jätteistä näkyy, että asutus on tuntenut karjanhoidon ja maanviljelyksen, mutta että pääelinkeinona edelleen on ollut metsänkäynti: metsäeläinten luut ja pyyntivehkeet, etenkin nuolet, ovat tavallisia näissä löydöissä. Metalliesineitä alkaa ilmaantua 200 luvulta, neitä aikaa osa veitsiä, kirveitä y.m., joukossa korujakin, valmistetut koottilaisissa keskuksissa. Ne on varmaankin ostettu metsäntuotteilla, nahoilla. Siinä suhteessa voi siis näitä asuinpaikkoja sanoa "kaupungeiksi". Tähänastiset suurimmat ja rikkaimmat löydöt ovat Moskovan läänien muinaislinnoista. Mainioimmat ovat Moshtshino, Toporok, Aguba ja Fedjashevo. Läntisimmissä niistä on väestö ehkä ollut liettualaista — kalmistot eroavat Oka-joen kalmistoista — mutta suurin osa on "suomalaista", s.o. suomensukujuurta. Niissä näkee miten kivi- ja luukulttuurista eläneet "kerääjät" Kr. synt. aikaan muuttuvat ja alkavat käyttää rautaa: rautakausi alkaa välittömästi vanhasta alkeellisesta kulttuuritilasta.

Tämäntapainen löytöpaikka on uusi vastakeksitty "suomalainen kaupunki", rikaslöytöinen mutta ei muuten aiemmin tunnettuja erikoisempi. Paikka on yksi kukkuloista Borodinon taistelukentän vieressä Moskovasta länteen, jossa Kutusov armeijoineen v. 1812 koetti estää Napoleonilta pääsyä Moskovaan. Kesällä v. 1926 suoritettiin paikalla kaivauksia. Tällöin kaivettiin kyseessä olevan kukkulan poikki n. 60 m. pitkä, leveä kaivanto läpi koko kulttuurimaan aina pohjaan asti. Kerros, joka sisälsi asutusjätteitä, ei ollut varsin vahva, vain n. kyynärän paksuinen. Asuinkuoppien pohjat olivat 3 kyynärän syvyydessä. Asumukset olivat siis puoleksi maanalaisia, kapeita, pitkiä, nelikulmaisia. Entuudesta tunnetut muinaislinnojen asuinkuopat ovat olleet pohja-alaltaan pyöreitä, 4—8 m. läpimitaten. — Kylä oli suojattu kaksinkertaisin vallihaudoin ja kaksinmaavallein.

Löydöistä muodostuvat, kuten tavallista, eläinten luut pääosan. Yleisiä ovat suuren riistan — karhujen ja majavien — luut, mutta enimmät kotieläimetkin ovat runsaasti edustetut: hevoset, lehmät, siat, lampaat ja koirat. Myös maanviljelystä on harjoitettu, kai kaskeamalla. Löydöissä on pari rautakuokkirveltä, myös pari rautasirppiä, ensimäiset tunnetut laatuaan tältä alueelta. Pienen riistan ampumiseksi on käytetty luunuolia, mutta rautanuoliakin on löydetty, ja niitten joukossa on eräs jonka sanotaan olevan roomalaista mallia. Toitaan olevan kulttuurin yhteydestä, tapauksessa nimenomaan länteen päin, on vuorella löydetty n.s. solkea tuluskivi baltilaista muotoa. Tämä löytö on tärkeä ajanmäärääjä ja muutenkin arvokas kulttuurihistoriallinen tekijä. Sellaiset tuluskivet olivat yleisiä esim. Virossa, Latviassa ja Vilnan luona. Idempää tunnetaan niitä vain kolme Inkerinmaalta, pari kolme Vitebskin luota ja 1 idästä aina Kasanista asti. Roomalaisen rautakauden päättyessä on Keski-Venäjän metsäalue ollut yhteydessä läntisen Itä-Europan kanssa.

Kuten tavallista on tälläkin muinaislinnalla löydetty saviastian luja määriä; on korjattu talteen yli 17,000 kappaletta. Koristelu, kuten yleistä näillä "suomalaisilla muinaislinnoilla", on tehty etupäässä kangaspainanteella. Astia on valmistettu muovaamalla se jotakin karkeaa kangasta vastaan ja jäljet näkyvät selvästi ulkopinnassa. Kankaan käyttäminen on siis ollut tuttua. Kankaan valmistusta todistavat kangastuolien painot ja lukuisat värttinän pyörät. Mainittakoon myös, että metalliesineitäkään ei ole saatu vain ostamalla, metallinvalanta oli tunnettu, kuten löydetyt valinmuodit näyttävät.

Borodinon muinaislinna valaisee siis Keski-Venäjän suomalaisten kansojen — merjalaisten tai mardvalaisten — kulttuuritilaa n. 1,500—1,700 vuotta sitten. Olisi erinomaisen tärkeää saada niitä käsittelevä aineisto julkaistuksi kokonaisuudessaan suurena kuvateoksena, monografioittain, jonka jälkeen varsinainen tieteellinen käsittely suuresti helpottuisi. Jos kohta kyseellisiä muinaislinnoja toistaiseksi ei tunneta Suomesta — lähimmät ovat Inkerin Laukaan joelta ja Olhovan joen suupuolelta — olisi niitten tutkimus erikoisen tarpeellinen.

SIPERIAN PRONSSIKAUSI.

Alkaen siitä ajasta, jolloin tieteessä vallitsi käsitys Suomen suvun aasialaisesta alkukodista, on Suomessa tunnettu elävää ja jatkuvaa mielenkiintoa Siperian entisyyteen. Suomesta on lähetetty useita tieteellisiä retkikuntia sen muinaisjäännöksiä tutkimaan, ja Suomen Kansallismuseossa on rikas ja edustava kokoelma Pohjois-Aasian varhaisemman historian valaisemiseksi. Viimeiset suomalaiset muinaistutkijat matkustelivat Aasiassa maailmansodan alkuvuosina ja Aasian arkeologiaa käsittelevissä julkaisuissamme on otettu huomioon silloin tunnetut seikat. Viime vuosina on tieteelle tarjoutunut Aasiasta paljon aivan uutta aineistoa, jotka hyvin suuressa määrin luovat uutta valaistusta maanosan entisyyteen. Olen selostanut m.m. suuria venäläisiä kaivauksia Mongoliassa, josta on tavattu merkillisen kreikkalais-hunnilaisen kulttuurin ruhtinashautoja. Mutta venäläiset ovat suorittaneet paljon menestyksellisiä kaivauksia myös Siperiassa, jonka pronssikausi nyt on saanut oman "historiansa", kun se tähän asti on ollut tunnettu etupäässä vain loistavana valmiina ilmiönä.

Siperian pronssikauden löydöt ovat tavatut pääasiassa arovyöhykkeellä Jenisein yläjuoksun kahden puolen, läheltä vanhaa Kiinan ja Venäjän valtakuntien rajaa. Löytöjen lukumäärä siellä nousee kymmeniin tuhansiin ja aroilla on varmaankin myös kymmeniä tuhansia komeita pronssiajan hautoja, joista vain parisataa on tutkittu. Muinaiskalusto on monipuolinen, rikas ja ornamentiikka perustuu viehättäviin, vahvasti tyyliteltyihin hirvi-, kotka- y.m. eläinkuvioihin. Niin omintakeinen kuin se kulttuuri onkin, on sillä vastineita Mustanmeren pohjoisrannan kreikkalais-skyytalaisessa maailmassa, ja niitten avulla on aika, jolloin puheenaoleva pronssikausi kukoisti, määritelty ensimmäiseksi vuosituhanneksi e. Kr. Jenisein arojen pääasiallisin yhteys pronssikaudella kulki Eurasian aroille päin. Pohjoisen metsäseudun on otaksuttu olleen takamaana, jonne arojen pronssikausi vain pienessä määrässä pääsi leviämään, pääasiassa tuontitavaroina. Miten Jenisein arojen pronssikausi oli syntynyt ja mikä sen alkuhistoria oli, se on ollut tuntematonta. Uudet — Sosnovskin, Auerbachin, Tugarinovin, Teplonkovin, Grjaznovin y.m. — kaivaukset ja G. v. Merhartin tutkimukset v. 1921—1926 ovat selvittäneet kysymystä uudella tavalla.

Kaivauksissa on keksitty arojen pronssikauden aikaisemmat, tähän asti tuntemattomat kulttuurikerrokset, ja on myös päästy selville, että Siperian metsäalueella arojen pohjoispuolella on vallinnut omintakeinen, arojen pronssikaudesta riippumaton, köyhä pronssikautinen kulttuuri, jonka vastineet esiintyvät lännessä, Itä-Venäjän metsävyöhykkeen pronssikaudessa. Koko Siperian aikaisempi kulttuurikehitys on niin tullut plastillisemmaksi, sekä ajan että paikan suhteen.

Anronovan (5 hautaa) ja Urakin (30 hautaa) kylien luona Minusinskin alueella ja myös Turkestanissa (17 hautaa) on tutkittu osia suurista maanalaisista kalmistoista, joissa vainajat ovat haudatut polttamatta maanalaisiin kuoppiin, ilman mitään ulkonaista merkkiä. Hautaarkku on usein syrjälleen asetetuista laakakivistä tehty. Haudattu lepää kyljellään polvet koukussa ikäänkuin nukkuen. Väliin on haudassa punamultaa, jolla ruumis on värjätty elämänvärin antamiseksi — ikivanha tapa, jonka tunnemme vanhasta Europasta, ja jonka jälkielänne ritualisena elää vielä paavien hautajaismenoissa. Hautojen kalustona on pieniä vaskilevyjä ja vaskinaskaleita, vaski- tai kivitikari ja rikkaasti koristeltuja saviastioita, ornamentteina m.m. hakaristejä ja meandereita. Kaikkien näitten ilmiöitten vastineita tunnemme Mustanmeren arokulttuureista toisena vuosituhantena e. Kr. Onpa keksitty Teplonkovin kaivauksien kautta vieläkin vanhempi hauta-aste löytöineen Minusinskin aroilta. Nyt voi selvästi päättää ja havaita, että tähän asti tunnetulla ylisen Jenisein pronssikaudella on ollut omat paikalliset esiasteensa, yhteiset koko eurasialaisella arolla. Kukoistuskausi kehittyi Aasian puolella erikoisesti Jeniseillä; syynä oli Sajanin vuorten vaski- ja kultarikkaus. Vanhoja metallinsaantipaikkoja on sieltä runsaasti todettu.

Aikoinaan oli otaksuttu, että Minusinskin eli ylisen Jenisein pronssikausi edusti kaikkien arojen pronssikauden vanhinta pääastetta (n.s. altailainen pronssikausi), joka myöhemmin levisi täältä länteenpäin. Nyt tuntunee melko varmalta, että kulttuurikehitys tapahtui päinvastaisessa suunnassa, leviten lännestä itään. Ainakin Mustanmeren ja Turkestanin aroilla tämän kulttuurin edustajat olivat indoiraanilaisia paimentolaisia, persialaisten sukulaisia. Ensialkuun jää ratkaisematta, pitääkö sama paikkansa ylisen Jenisein arojen pronssikauden asukkaisiinkin.

Mutta kuten jo mainittiin, arojen pohjoispuolelta on vielä opittu tuntemaan toinen, toistaiseksi puutteellisesti määrättävissä oleva metsäseutujen erämiesten pronssikausi. Sen selvittäjä on itävaltalainen toht. Merhart, joka oleskeli Jeniseillä ensinnä sotavankina, sitten hyvin vaikeissa oloissa vallankumousten jälkeen tutkijana. Hän on todennut joukon esineitä, joiden muodot ja koristeet ovat vieraat arokulttuureissa ja joiden levenemisalue on aivan eri: Siperian aarniometsien läpivirtaavien suurten jokien rannat. Myös kalmistot — Tomskin luona — ovat eri. Kulttuuria analysoidessaan tutkija totesi, että se ei perustu mihinkään itäiseen vaikutukseen, esim. ajateltavissa olevaan ikivanhaan kiinalaiseen virtaukseen. Sen sijaan tutkitun kulttuurin vastineet ja alkuasteet esiintyivät Uralilla ja Volgan—Kaman alueilla. Tämä tärkeä havainto panee ajattelemaan puheenaolevan kulttuurin selvittämiseksi uralilaisten kansojen levenemistä Uralilta Siperian sydämeen ja Baikalille asti. Arojen rajoilla kohtasivat ne toisen ja korkeamman kulttuuriasteen: arojen pronssikauden.

On ilmeistä, että nämä uudet vasta osittain julkaistut löydöt ja havainnot Siperian varhaisesta kulttuurihistoriasta ovat erinomaisen tärkeitä myös suomalais-ugrilaisille tutkijoille. Löydöt säilytetään osaksi Pietarin suuressa Venäläisessä museossa osaksi Moskovassa, osaksi Aasiassa. Ne tarjoavat mahdollisuuksia useihin yksityistutkielmiin, joihin tässä ei kuitenkaan ole syytä kajota.

Aasia houkuttelee kulttuurin tutkijaa.

En voi olla tässä yhteydessä viittaamatta Turkestanin ratkaisevaan merkitykseen. Sen kautta on varmasti kulkenut tie Keski-Aasian ja Mustanmeren arojen välillä, mutta on aivan mahdotonta, että se alue olisi ollut vain kauttakulkumaana. Me tunnemme sitä siinä suhteessa kylliksi jo tilapäislöytöjen kautta. Sen sijaan tieteelliset kaivaukset, mikäli ne kohdistuvat Kr. s. vanhempaan aikaan, ovat siellä melkein suorittamatta. Amerikalaiset kaivoivat parikymmentä vuotta sitten pari suurta rauniokumpua Anaun luona, ja nyt ovat venäläiset tutkineet vanhan vaskikautisen kalmiston. Mutta ennenkuin tutkimustyö on siellä systematisoitu, on urali-altaisen arkeologian tutkimus heikko ja epävarma. —A.M.T.

---

sa taistelussa menestys riippuu paljon siitä, että olemme moraalisesti lujia.

Alkohol-lohikäärme orjuuttaa tosin kaikkia luokkia, mutta suuremman murskavaisuuden se aikaan saa köyhälistön keskuudessa. Ja kun hyvin tiedämme, että se myös monessa tapauksessa luokkataistelijankin mielen hämmentää, sekä sarruttaa yhteistyö järjestämispyrkimyksiä, ei sovi siis meidän sivuuttaa huomiotamme tätäkään puolta taisteluissa köyhälistön kalliin vapausasian puolesta.

Lukuunottamatta Torontoa tai muita suuria keskuksia, joissa kansalaisemmekin ovat tuon käärmeen vallan alaisena, on myös eri paikkakuntain uutisissa kuulunut valituksia tämän suhteen.

Karttakaamme siis tuota lohikäärmettä ja murskatkaamme se myös! — Walter Heikkinen.

Moukarisinfonia

Kirj. Eero Etelä

Raatajanuoriso, äärestä alasimen,
moukarin jyskeen, sulavan
metallin kuumasta hehkusta,
mustien tehdashirviöiden synkistä uumista,
esikaupunkilöyhkän kalpeat kasvatit,
maanmuokkaajat känsäiset, lannalta haisevin
kourin
koko riistetty suku, sen iskevin osa,
teko sankarihohtoisin Sua odottaa.

Vaik' ahdisti sorto — ja raadanta kukat
terveiltä poskilta — punan karkoitti pois,
ja osaveljien piina ja vankilakärsimys
monen rinnasta kuihdutti elämänvoimaa,
mitä "vapaus" enää ei takaisin tuo
— — —
vaik' uhraus useinkin turhalta näyttää,
epätoivo lyö kyntensä joukkoihin kiinni,
— — —
niin silloin, silloin on Sun hetkesi tullut

Nuoriso!
Sun on nostettava taas taistelukuntoon
rivit joukkojen, falangi voittamaton,
kuin vyöryvä laava mi eespäin käy, —
kuin rautamuuri, mi miljoonin tonnein
kaik' allensa murskaa, kaik' hävittää,
mik' on tiellä tuon alkuvoimaisen massan,
joka puhdistamaan käy maankamaraa
hylkyjätteistä entisten yhteiskunnan.

Lukijoillemme

ILMOITUKSET OVAT SIIS TARPEELLISIA

Ilmoitukset myös täyttävät tarpeellista inhimillistä palvelusta. Lukemalla Vapaus-lehdessä olevia ilmoituksia voivat lukijamme seurata nykyajan liikemaailman edistystä ja mahdollisuuksia.

Voidaksemme antaa teille hyvän lehden mahdollisimman halvalla, täytyy meidän julkaista ilmoituksia lehdessämme. Tilaushinta yksistään ei korvaa postirahaa, eikä paperia jolle Vapaus painetaan. Palkat ja muut kustannukset täytyy maksaa ilmoitustuloista.

ILMOITTAMINEN ON SIIS HYÖDYLLISTÄ

Meidän ilmoitustyöllä on kaksi tarkoitusta:

1. Me jatkuvasti pyrimme parantamaan ilmoitussivujamme. Armotta me hylkäämme kaikki petkutus- ja epärehelliset ilmoitukset, näin turvaten lukijaimme etuja. Jos koskaan lukijoitamme on kohdeltu huonosti lehdessämme olevien ilmoittajien taholta, haluamme me tietää siitä.

2. Meidän tarkoituksemme on keskittää kaikki suomalaisten liike niihin liikelaitoksiin, jotka ilmoittavat lehdessämme. Näin menetellen on liikemiehelle mahdollista ilmoittaa jatkuvasti — se kannattaa. Me kehotamme lukijoitamme kannattamaan niitä liikkeitä jotka ilmoittavat Vapaus-lehdessä.

VAPAUS,
Box 69, Sudbury, Ont.

Erinäisten työväenjärjestöjen osotteita

CANADAN KOMMUNISTIPUOLUEEN SIHTEERIN OSOTE

Kommunistipuolueelle lähetettävä kirjevaihto on osotettava allaolevalla osotteella: Mr. J. McDonald, Room 15, 163½ Church St., Toronto 2, Ont.

L. W. I. U. of CANADAN, Pohjois-Ontarion alue-komitea, Porcupine, Ont.

BEAVER LAKEN s. osaston kokoukset joka kuun ensi sunnuntai kello 1 päivällä osaston talolla. Osaston osote: Box 87, Worthington, Ont. — Voimisteluseura Jehun osote on sama.

CANADAN SUOMALAISEN JÄRJESTÖN, laillistetun, sihteerin osote on: A. T. Hill, 957 Broadview Ave., Toronto, Ont.

CANADAN KOMMUNISTIPUOLUEEN PIIRI No. 5:nnen (K.-O:n) toimeenpanevan piirikomitean ja kp:n Sudburyn kaupunkijärjestön osotteet ovat: Box 754, Sudbury, Ont. — Kommunistipuolueen Sudburyn järjestön sihteerirahastonhoitaja, S. G. Neil, on tavattavissa Vapauden toimituksessa, Liberty-rakennuksessa, Lorne-kadulla.

CANADAN SUOMALAISTEN TYÖLÄISTEN URHEILULIITTO. Liittotoimikunnan kotipaikka on Sudbury, Ont. Liiton sihteeri on P. Ruohonen, os. Box 261, Creighton Mine, Ont.

S. J. CONNAUGHT STA. JÄRJESTÖN kuukausikokous pidetään joka kuukauden ensimäinen sunnuntai klo 10 ap. Box 35, Connaught Sta., Ont.

COBALTIN s. s. osaston osote on: Box 810 Cobalt, Ont.

CONMEEN S. J. osaston työkokoukset jokaisen kuun toinen sunnuntai; kirjeenvaihto-osote: A. Janatuinen, Mokomon P.O., Ont.

S. J. COTEAU HILLIN osaston työkokoukset pidetään jokaisen kuukauden ensimäinen ja kolmas sunnuntai kello 2 päivällä. Kirjevaihto-osote on: J. E. Koski, Dinsmore, P. O., Sask.

S. J. CREIGHTON osaston kokous on joka kuukauden 4:s sunnuntai kello 2 j.pp. P. O. Box 92.

S. J. COLEMANIN osaston kokoukset pidetään joka toinen ja viimeinen sunnuntai klo 1 i.p. Kirjeenvaihto-osote: S. J. Osasto, Box 31, Coleman, Alta.

S. J. FINLANDIN osaston kokoukset pidetään joka ensimäinen sunnuntai kuussa, kello 11 päivällä. Osote: Finland, via Barwick, Ont.

S. J. FORT WILLIAMIN osaston työkokoukset ovat jokaisen kuun ensimäinen ja kolmas sunnuntai kello 8 illalla. Johtokunnan kokoukset edellisenä tiistaina, omalla huoneustolla 211 Robertson St., Fort William, Ont.

S. J. NORTH BRANCHIN osaston osote on: Sanna Kannasto, Box 430, Port Arthur, Ont.

CANADAN KOMMUNISTIPUOLUEEN NUMMOLAN osaston työkokoukset pidetään kerran kuussa, Box 29, Shaunavon, Sask., Canada. viimeinen sunnuntai, kello 1 j.p.p. Osoite:

S. J. NIPIGON osaston työkokoukset pidetään joka kuun 2:n ja 4:n sunnuntai. Kirjevaihto-osote on: S. J. Osasto, J. Nevala, Box 51, Nipigon, Ont.

S. J. LAKE COTEAU osaston No. 41 kokoukset pidetään osaston haalilla joka kuun toinen sunnuntai kello 1 päivällä. Postiosote: Box 87, Dunblane, Sask.

S. J. LADYSMITHIN osaston kokoukset pidetään joka kuun neljäs sunnuntai, alkaen klo 7 illalla. Kirjeenvaihto-osote: Box 153, Ladysmith, B. C.

S. J. LONG LAKEN osaston kirjeenvaihto-osote: Victor Hänninen, Rheault, via Sudbury, Ont. Kokoukset on jokainen 1:nen sunnuntai kuussa kello 2 i.p.

LUMBER WORKERS INDUSTRIAL UNION OF CANADAN itäinen piiri. Kirjevaihto-osote on: Alf. Hautamäki, 223 Secord St., Port Arthur, Ont. Rahalähetykset on tehtävä ylläolevalle osotteelle.

S. J. LARDER LAKEN osaston osote on: Urho Aalto, Box 16, Larder Lake, Ont.

S. J. LEVACKIN osaston No. 33 kokoukset pidetään joka kuukauden toinen sunnuntai. Sihteerin osote: Box 41, Levack, Ont.

S. J. NOLALUN osaston kokoukset on jokaisen kuukauden 2:nen sunnuntai kello 2 i.p. Kirjevaihto-osote: Frank Nurmi, Nolalu, P.A.D., Ont.

S. J. MONTREALIN OSASTON TYÖKOKOUKSET pidetään osaston huoneustolla, 239 St. Antoine St., jokaisen kuukauden ensimäisenä sunnuntaina, kello 3 iltapäivällä. Johtokunnan kokoukset samana päivänä, kello 2 iltapäivällä. Osaston kirjevaihto osoite: S. J. Montrealin osasto, 239 St. Antoine St., Montreal, Quebec.

S. J. KIRKLAND LAKEN osaston osote on Box 240, Kirkland Lake, Ont.

S. J. KENOGAMIN OSASTON kokoukset pidetään joka kuukauden toinen sunnuntai kello kaksi ip. Kirjeenvaihto-osote: V. Kangas, Box 180, Kenogami, Que.

L. W. I. U. of Canada Kenogamin osaston kokoukset pidetään joka kuukauden ensimäinen sunnuntai, kello 2 ip. osaston haalilla. Postiosote: Box 233, Kenogami, Quebec.

S. J. PORT ARTHURIN osaston kokoukset joka kuukauden 1:nen sunnuntai; johtokunnan kokoukset kuukauden viimeinen tiistai; näytelmäseuran kokoukset joka toinen keskiviikko; naisjaosto kokoontuu joka toinen tiistai. Kaikkien kokousten aika on klo 8 illalla. Kirjeenvaihto osote: 316 Bay St., Port Arthur, Ont.

S. J. POTTSVILLEN osasto No. 14, Porcupine, Ontario.

TYÖLÄISNAISTEN LIITON POTTSVILLEN OSASTON kokoukset pidetään kaksi kertaa kuussa, ensimäinen ja kolmas keskiviikko. Työkokoukset ollen ensimäinen keskiviikko kello 1 päivällä ja ohjelmakokoukset joka kolmas keskiviikko klo ½8 illalla. Osoite C. Tn. Liiton Suomalainen Osasto, Porcupine, Ont., Can.

S. J. ROSE GROVEN osaston kokoukset pidetään joka kuukauden toinen sunnuntai klo 2 j.pp.— Kirjeenvaihto-osote: T. Kokkonen, Rose Grove, P.O. Ontario.

S. J. SAULT STE. MARIEN No. 5 työkokoukset pidetään joka toinen sunnuntai ja ohjelmakokoukset toisina, alkaen klo 8 i.p. Osote: 126 Thompson St., Sault Ste. Marie, Ont.

S. J. SOUTH PORCUPINEN osaston työkokoukset pidetään joka kuukauden kolmantena sunnuntaina, kello 2 i.p. Osote: Box 528.

SOINTULAN OSASTO (Canadan Suomalaisen Järjestön Osasto 56) kokoontuu omalla Haalillaan joka kuukauden ensimäisenä sunnuntaina kello 1 päivällä. Osote: Sointula, B. C.

S. J. TIMMINSIN osaston kokoukset pidetään joka toinen sunnuntai. Osaston kirjevaihto-osote: S. Osasto, Box 1090, Timmins, Ont. Paikkakunnalla on edistymässä järjestäytyminen kaivanto- ja metsätyöläisten järjestöön.

S. J. TORONTON osaston työkokoukset pidetään Toronton Suomalaisen Seuran huoneustolla, 957 Broadview Ave., jokaisen kuukauden ensimäinen ja kolmas sunnuntai-ilta, alkaen kello 8.00. Ohjelma- ja keskustelukokoukset pidetään jokaisen kuukauden toinen ja neljäs sunnuntai-ilta alkaen kello 8.00. Osote: K. S. Osasto, 957 Broadview Ave.

S. J. WEBSTER'S CORNERIN osaston kokoukset pidetään ensimäinen sunnuntai kuussa. Kirjeenvaihto-osote: O. Salmi, Webster's Corner, B. C.

S. J. WANUPIN osaston kuukausikokoukset pidetään joka kuukauden 3:s sunnuntai klo 2 j.p.p. Postiosote: Quartz, Ont.

S. J. VANCOUVERIN OSASTON No. 55 kokous on jokaisen kuukauden toisena keskiviikkona kello 7.30 illalla Clinton Haalilla, 2605 Pender Street East.

AMERIKAN WORKERSPUOLUEEN Suomalaisen Toimiston, Suomalaisten Työväenyhdistysten Keskuksen ja Näyttämöliiton osotteet ovat: Finnish Federation, 1000 Belmont Ave., Chicago. Kaikki kirjeenvaihto ja rahalähetykset on tehtävä yllämainitulla osotteella.

Suomalainen Matkailijakoti ja Asioimisto

Siistiä huoneita sekä ruokaa saatavana päivittäin ja viikottain. — Tulkki ja asioimisto samassa paikassa.

ED. HELSBERG, 1316 St. Antoine St., Montreal, Que.

RUOKAA JA HUONEITA

TUKKA LYHENEE JA LEUKA SILENEE SAMASSA PAIKASSA

Emil Salonen

1309 ST. ANTOINE ST. (P) MONTREAL, QUE.

STAR BOTTLING WORKS

K. V. NURMI, omistaja

Box 1028 — Sudbury, Ont. — Phone 946

VALMISTAA PARHAAT JUOMAT SUDBURYN PIIRISSÄ

Suomen Pääkonsulivirasto

koko Canadan varten suorittaa kaikkia maan viralliselle edustukselle kuuluvia tehtäviä, antaa passeja matkustusta varten kotimaahan tai muualle, vahvistaa asiakirjoja, käännöksiä y.m., selvittää perintö- ja muita Suomen kansalaisiin kohdistuvia asioita.

Osoite:

Consulate General of Finland, Room 918
1410 Stanley Street, Montreal.
(Corner St. Catharine and Stanley)

AKSELI RAUANHEIMO, pääkonsuli

Lisäksi on Suomella edustajina Canadassa: Konsuli Erick J. Korte, Port Arthur, Ont. — Adiel Saarimäki, 319 Bay St., Toronto, Ont. — H. P. Albert Hermanstn, 479 Main St., Winnipeg, Man. — Thomas Franssi, Box L, Sopper Cliff, Ont.

Willamette Blvd. Sanitarium

on suurin ja monipuolisin terveyden hoitola lännellä. Physio-Therapy osastossa ovat nykyajan parhaat sähköhoitovälineet aina X-ray koneisiin asti. Täysihoidossa nopein apu akute ja kroonillisissa taudeissakin. 18 vuoden kokemus hieronnan, ruokajärjestyksen ja terveyskylpyjen alalla.

Drs. Kokko & Kokko,
467 Willamette Blvd., Portland, Ore. Puhelin: Walnut 6747.

HYVIÄ KALUSTETTUJA HUONEITA

miehille, naisille ja perheille saatavana
Hilda Nurmella
279 Simcoe St., Toronto, Ont.
Kenkäin korjausta otetaan vastaan samassa paikassa.

F. A. RICARD

Tukku- ja Vähittäiskauppa.
RAUTATAVARAKAUPPA
Elm St., Sudbury, Ont.

Huomatkaa!

Olen tavattavissa joka keskiviikko sekä lauantai Sudburyn marketissa. Lihaa, monen eri laista, on aina hyvää ja tuoretta. (TP

Emil Ojala
Sudbury, Ont.

Dr. F. C. Fraser

HAMMASLÄÄKÄRI
Johnson Block
Vastapäätä Cochranen rautakauppaa
Phone 157
SUDBURY, ONTARIO
HUOM.! Suomalainen konttoritytto.

100 JALKAA LAPAMATOJA

enemmänkin tulee usein Alve-Satsin nautittua

Arvoisa Apteekkari: Nöyrimmät kiitokset siitä lapamatolääkkeestä jonka minä tilasin. Siitä ei lähtenyt varsin 200 jalkaa, mutta yli 100 jalkaa varmasti ja nyt olen niinkuin toinen mies. Ne lääkkeet teki tehtävänsä, olen sydämellisesti kiitollinen. Piirsi Kalle Mäki, Augusta, Mont.

ALVE-SATSI: Apteekkari Lignellin erityinen keksintö, KAKSINKERTAINEN VOIMA. Tämä lääke tappaa varmasti lapamadot ja kaikki vatsassa olevat madot. — Matojen yleiset tuntomerkit ovat seuraavat: Vääntelitä rinnan alla, muuttuvaista kipua vatsassa, kova ruokahalu, kuin myöskin ruokahalun puute, vatsan täytteläisyys, oksentaminen tai taipumus oksentamaan, siniset renkaat silmien alla, painon vähentyminen ja epämieluyttäviä tunteita vatsassa. Monet kärsivät tätä yleisesti tuloksena sopimattomasta ruokajärjestelmästä ja moni joka on sairas eikä löydä mitään huojennusta tavallisista lääkkeistä tuskilleen, varmasti kärsii madoista, vaikkei niitä ole näkynytkään tarvetta tehdessä. — Tämä LAPAMATOLÄÄKE on tullut tunnetuimmaksi ja suosituimmaksi kuin mikään muu suomalaisten myymä ja valmistama lapamatolääke Amerikassa.

LIGNELLIN ALVE-SATSI

(Kaksinkertainen voima) — Lääke voidaan nauttia ilman lääkkeen makua tuntematta. — Lähetetään postimaksuineen $1.50 hinnalla, täydelliset ohjeet mukana.

—Lignellin Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekki Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.

Hj. Westmanin

PARTURILIIKE, PALLOHAALI JA TUPAKKAKAUPPA

sijaitsee

78 LANG ST., COBALT, ONT.

Samassa paikassa ruokaa saatavana aterioittain ja viikottain. — Huoneita vuokrataan.

Toverillinen kohtelu.

Mrs. Ester Kujala.

Toht. Jos. Teich

HAMMASLÄÄKÄRI
Strand teatteri rakennuksessa.
Kirkland Lake, Ont.
Puhelin 44
Kaasun avulla poistetaan hampaita.
SILTA Y.M. HAMMASTYÖTÄ

Heikkilän sisarusten Matkailijakoti ja Sauna

243 St. Antoine St.
MONTREAL, QUEBEC

MATKAILIJAKOTI

Siistejä huoneita saatavana.
EMIL JOHNSON
62 Edmond Lane
SUDBURY, ONTARIO
Lähellä C. N. R. asemaa
Telefooni 557

Aaron Linder

Hyväksi tunnetun chicagolaisen maalaus-isonnusliikkeen edustajan, Canadan postiosoite on: Box 393, Port Arthur, Ont. (TP

DR. IVAN G. POLACK
Hammaslääkäri
Puhelimet
Konttori 222. Kotiin 2360
79 ELM STREET EAST
Regent Teatteri rakennuksessa.
Sudbury, Ont. (TP)

Dr. L. A. Johnson

Suomalainen Hammaslääkäri
1925 Queen St., E., Toronto, Ont.
Kippendavia Avenuen kulmassa.
Sisäänkäytävä 110 Kippendavie.
Puhelin Howard 4788.

YKSINÄISET

Jos kaipaatte ystävää tilatkaa Lemmen Sanomat, paras suomalainen naimailmoituslehti. Maksaa 50 centtia v.k., yksityisnumerot 10 c.

Lemmen Sanomat, Toim.,
R. I., Box 130,
Ironwood, Mich.

Rahaa Lainataan

kiiteimistöä vastaan.
Kysykää
J. N. DESMARAIS,
McKey Building (P)

Suljettuja ja avonaisia autoja saatavana
Puhelin 121

YELLOW TAXI

Yöllä ja päivällä.

Walter Luoma, Sudbury.

Northern Baking Co.

Ruoka-, kahvi- ja teeleipää, korppuja y.m. alaan kuuluvia valmisteitamme suosittelemme. Palvelus nopea ja huolellinen.
Phone 1031
Box 1613, Sudbury, Ont.

A. NIEMI.

Tähti kaupan yläkerrassa.
Valokuvaustyötä kaikesta lajista, suurennuksia ja raameja.
Tel. 499. — Box 2084. — Sudbury.

Ilmotuksia eripaikoilta

Ilmotushinnat tässä osastossa ovat: Ympäri-ilmottajilta 3 senttiä sana, vähintäin, joiden ilmotus on kerran tai kahdesti viikossa samanlaisena, 2 senttiä sana ja niiltä, joiden ilmotus on jatkuvasti samanlaisena jokaisessa lehtemme ilmestyvässä numerossa, 1½ senttiä sana. Vähin ilmotusmaksu kerta ilmottaessa 50c ja selsovista 25c kerralta.

SUDBURY, ONT.

VAPAUDEN KONTTORI PIDETÄÄN arkipäivinä avoinna kello kahdeksasta aamulla kello viiteen illalla. Sunnuntaisin ja juhlapäivinä on konttori suljettuna koko päivän.

HUONEITA JA RUOKAA SAATAVANA New Ontario Cafessa. Musiikkia keskiviikko, perjantai ja sunnuntai-iltoina. Auto junia vastassa. Urno Pihlaja, Box 154, Sudbury, Ont. Puhelin 1358.

HIEROJA JA LUONTAINEN HOITAJA Mrs. I. Ylönen ottaa vastaan Sudburyssa 130 Elm St. East, phone 276.

PORT ARTHUR, ONT.

HIEROJA, SAIRASVOIMISTELIJA Mrs. Laina Kolhi, 222 Wolseley St., Port Arthur, puhelin 2826.

AARNION LIHAKAUPPA 817 BAY Street. Saatavana lihaa ja muuta ruokatavaraa päivän halvimmilla hinnoilla. — Puhelin 1724 N. — J. Aarnio.

KELLOSEPPÄ. KAIKKEA KELLOja kultasepän alaan kuuluvaa työtä otan tehdäkseni. Myöskin uusia kelloja myytävänä. I. S. Salo, 192 South Algoma St., Port Arthur, Ont.

FORT WILLIAM, ONT

FORT WILLIAM STEAM BBATH 208 Robertson St., avoinna joka arkipäivä kello 1—12 yöllä.

C. A. STENBACK, VALITTAA OStajille ensiluokan lihaa. Palvelus kaupungissa sekä linjoille nopea. Puhelin 742 S. 607 Simpson St. Fort William, Ont.

TILATKAA PUKUNNE MATTI Maineelta 627 Simpson Street.—Puhelin 1185 S.

TIMMINS, ONT.

SIMMS HOOKER & DREW, VAkuutuksia ja kiinteimistöjä. Dominion Bank Building, Timmins, Ont. — Morketteja, lainoja, bondeja ja vakuutuksia. (P)

ROUYN, QUE.

MATTI KENNIN PARTURINLIIke Mars hotellin yhteydessä. Rouyn, Quebec. (TE

Osuusruokala

Kirkland Laken suomalainen ruokala tarjoo ruokaa ateriottain. Jäsenyyteen voivat myös järjestyneet työläiset liittyä.

KIRKLAND LAKE FINNISH ASSOCIATION, Box 297, Kirkland Lake, Ont.

Halutaan tietää

Haluaisin saada tietää missä nykyään oleilee veljeni Eero Muotio, kotoisin Teuvalta, Kauppilan kylästä, V. l. Jos hän itse tai joku tuttavansa tämän huomaa, niin olisi hyvä ja kirjoittaisi osoitteella: (242

Kosti Muotio, Box 349, Cobalt, Ont.

KIITOS

Täten lausumme sydämelliset kiitokset kaikille, jotka lahjottivat keräykseen, josta karttui summa $213.80. Erittäinkin kiitos keräyksen toimeenpanijoille ja niille naisosaston jäsenille, jotka panivat toimeen iltamat haalilla hyväkseni, josta saimme $42.60, joka oli hyvä apu pitkäaikaisen sairauden aiheuttamassa sairaalassa kolme eri kertaa. Siis vieläkin kiitos kaikille.

Loviisa ja Isaac Niemi.

HALUTAAN VUOKRATA

hyvältä liikepaikalta SAUNA eli RUOKATALO.

Vastaukset vuokrahintoineen osotteella:

E. Mäki,
Box 72,
Creighton Mine, Ont.

Keski-Ontarion uutisia

Sudbury

VALLANKUMOUSJUHLAT ENSI SUNNUNTAINA

Muistakaamme ensi sunnuntaina pidettävät bolshevikivallankumouksen muistojuhlat. Tilaisuus tulee olemaan arvokas ohjelmansa puolesta, kuten eilisessä lehdessä olleesta ilmotuksesta voidaan nähdä. Siis suurena joukkona tähän huomattavaan tilaisuuteen.

KISAN JOHTOKUNTA

kokoontuu ensi maanantai-iltana kello 7 Liberty-haalilla. Jokaisen saavuttava täsmälleen.

MAIDON HINTA NOUSEE

Eilen korottivat kaupungin meijeriliikkeet, Co-optasia lukuunottamatta, maidon hinnan 15 senttiin kvartilta. Oma osuusmaitoliikkeemme kuitenkaan ei tule ryhtymään näihin toimenpiteisiin kuluttajain nylkemiseksi, jos sitä mitenkään on mahdollista välttää.

MIES VAPAUTETTIIN JA VAIMO ASETETTIIN SYYTTEESEEN

Ben Scagnetti joka oli syytteessä väkijuomien hankkimisesta liian monen lupakirjan kautta, vapautettiin tänä aamuna poliisioikeudessa sillä perusteella, että henkilö voi hakea väkijuomia kuinka monelle henkilölle hyvänsä. Hän oli nimittäin käyttänyt omaansa, vaimonsa ja tyttärensä lupakirjaa. Kuitenkin hänen vaimonsa asetettiin syytteeseen siitä, että oli pitänyt väkijuomia yleisessä paikassa. Jutun käsittely lykättiin huomiseen.

Angelo Tanasoffin vekselinväärennysjuttu, jonka käsittelyä on jo kahdesti aikaisemmin lykätty, siirrettiin edelleenkin yhdellä viikolla. Hänen 2,000 dollarin takaussummansa on edelleenkin voimassa.

Taasen oli kaksi etelä-ontariolaista elonkorjaajaa oikeuden edessä syytettynä kyydin varastamisesta C. N. rautatiellä. Miehet olivat palaamassa länneltä rahattomina, kuten tuhannet muut. Heille tuomittiin yhden dollarin sakko ja kulut, tai kymmenen päivää vankeutta, rangaistukseksi rahattomuudestaan.

KUSTI FILPPULA LÄHTENYT SUOMEEN

Eilen illalla lähti täältä toveri Kusti Filppula Suomeen. Toveri Filppula on ollut täkäläisessä työväen liikkeessä kiinteästi mukana.

Beaver Lake

TILITYS

Olen tilittänyt Hilda Savolaiselle kerätyt rahat, joita olen saanut vastaanottaa seuraavista paikoista:

Lempi Mäkinen, Garson Mine	$53.00
H. Aho, Sudbury	33.43
O. Perkiö, Sault Ste. Marie	13.80
O. Pihlaja, Kirkland Lake	31.77
J. Kivistö, Co. Porcupine	19.25
A. Hohter, Timmins	15.25
L. Luukko, Creighton Mine	12.55
E. Kärkkäinen, Levack Mine	19.30
K. Kuukkanen, Worthington	12.65
A. Purola, Rhenault	4.65
V. Lindala, Victoria Mine	3.00
M. Hill, Quartz Mine	2.00
Beaver Lake	14.60
Yhteensä	$235.25

Jos tästä tilityksestä on jotain muistuttamista, niin kirjoittakaa osotteella: Alma Latvala, Box 70, Beaver Lake, Ont.

YLEISIÄ UUTISIA

Neuvostolapsilla ihmekaupunki lähellä Odessaa

2,200 TYTÖN JA POJAN ITSE YLLÄPITÄMÄ PIKKUYHTEISKUNTA KOMMUNISTISEN LASTENKASVATUKSEN LOISTAVA SAAVUTUS

LASTEN KAUPUNKI, Odessa, marrask. 1. — Kaksituhattakaksisataa poikaa ja tyttöä, joista suurin osa olivat ennen kodittomia, ylläpitävät nyt oman itsehallintoon perustuvaa taloudellisesti melkein itsenäistä kommunistista kaupunkia.

Jättiläismäisissä yrityksissä omistaa yhteiskunnalle takaisin ne kodittomat lapset, jotka vielä muutamia vuosia takaperin olivat melkein maan vaivana, on neuvostohallitus perustanut erilaisia lastenkoteja kautta koko Neuvostoliiton. Tämä on suurin ja joka suhteessa merkillisin niistä. Noin kaksikolmatta osaa sen kaupungin asukkaista ovat 4—13 vuotiaita lapsia; loput vaihtelevat iältään 18-vuotiaihin saakka, joita ei kuitenkaan ole paljon ryhmissä.

Porvarillisen sanomalehtimiehen havaintoja

"United Pressin" uutistoimiston edustaja kertoo, että vilkkaat, reippaat nuorukaiset, jotka ohjasivat hänet kaupungin läpi, eivät ollenkaan muistuta niitä liian tahraamia kesyttämättömiä variksenpelättimen kaltaisia olentoja, jotka olivat kaikkialla hyvin tavallisia nähtävyyksiä takavuosina. Kaikkein eniten on häntä hämmästyttänyt se, että elämä Lasten kaupungissa näyttää kulkevan ilman mitään aikuisten taholta ylempää tulevaa pakkoa, ollen Lasten kaupunki siinä suhteessa täydellinen poikkeus muualla maailmassa olevista lasten kodeista.

Vaikka se sijaitsee lyhyen kävelymatkan päässä Odessan kiusauksista, ei sen ympärillä ole seiniä eikä suljettuja portteja. Karkaaminen olisi yhtä helppoa, kuin makeisten nieleminen.

Lapset itse hallitsevat omaa yhteiskuntaansa

Vastatessaan tehtyihin kysymyksiin, selitti eräs 12-vuotias poika, että mitään aitoja ei tarvita; kukaan ei ajattele lähteä Odessaan, paitsi erikoisen päivystävän virkailijan luvalla, eikä ole vaikeata saada lupia.

Lasten kaupungin pinta-ala on 1,280 eekkeriä aivan Odessan ulkopuolella. Siinä on 92 rakennusta, joihin kuuluu asuinsuojat, koulut, tehtaat, tallit j.n.e. Koko yhteiskunta on jaettu 20:een kollektiiviin, jotka vuorostaan ovat jaetut kommuuneihin. Näissä ukrainalaiset, venäläiset, juutalaiset, ja georgialaiset lapset tekevät työtä ja leikkivät.

Jokaisella kommuunalla on kyläneuvostonsa, jotka vuorostaan valitsevat edustajia kollektiivin neuvostoon. Kaksikymmentä kollektiivia valitsevat edustajat korkeimpaan neuvostoon, joka hallitsee kaupunkia erikoisten komisaarien kautta. Jokainen aste tässä hallitusjärjestelmässä huolehtii ennen kaikkea koko yhteiskunnan hyvinvoinnista.

Lapset tulevat suuriksi osaksi toimeen omien peltojen ja työpajojen tuotteilla

Neuvostot eivät ainoastaan ohjaa Lasten kaupungin poliittista elämää, vaan myöskin huolehtivat sen taloudellista toimeentulosta. Odessa myöntää laitokselle vain vaatimattoman summan, 20 ruplaa vuotta ja lasta kohti. Muun osan kustannuksista korvaa Lasten kaupunki itse viljelemällä hallussaan olevat maat ja tuottamalla tavaroita kouluissaan ja työpajoissaan.

Suurin osa ruokatarpeista kasvatetaan itse lasten toimesta, jotka oppivat tieteellisen maanviljelyksen menettelytavat. Jokseenkin kaikki vaatetavarat niinikään saadaan omista "tehtaista". Vieläpä lasten koulukirjatkin valmistetaan ja sidotaan omassa työpajassa, joka vastaanottaa lisäksi työtä Odessastakin.

4,000 nahkatyöläistä lakossa Bostonissa

Vaativat parannuksia työoloihin

BOSTON, Mass., lokak. 31. — Neljätuhatta työläistä Cambridgen nahkatehtaasta lopettivat työnsä maanantaina sen takia, että työnantaja kieltäytyi hyväksymästä heidän vaatimuksiaan työolojen parantamisesta.

Suuressa lakkokokouksessa hyväksyivät lakkolaiset vasemmistolaisen taisteluohjelman, kieltäytyen asettumasta vanhoillisen union organiseeraajan johdettavaksi.

RAHTIMAKSUA ALENNETTU

The Pas, Man., marrask. 2. — Flin Flon rautatien väliaikaisen rautatielinkenteen rahtimaksu, mikä oli aluksi 16.80 dollaria tonnilta on nyt alennettu kuuteen dollariin tonnilta, mikä tyydyttää liikennöitsijöitä.

Träppejä

pidämme varastossa kaikkeja kokoja. Victor, New House, H. & N. ja Jump rautoja. Tilaukset yli $5.00 lähetämme Ontariossa vapaasti. Valitkaa näistä:

Victor No. 0, hinta tusina	$1.95	kappale	.20
Victor No. 1, hinta tusina	2.50	„	.25
Victor No. 1½, hinta tusina	4.40	„	.50
Victor No. 2, hinta tusina	6.00	„	.50
Victor No. 3, hinta tusina	9.75	„	.85
Victor No. 4, hinta tusina	12.00	„	1.05
New House No. 1, hinta tusina	7.90	„	.70
New House No. 1½, hinta tusina	11.80	„	1.00
New House No. 2, hinta tusina	17.75	„	1.50
New House No. 3, hinta tusina	23.60	„	2.00
New House No. 4, hinta tusina	27.50	„	2.20
Hawley &Norton No. 1, hinta tusina	5.20	„	.45
Hawley & Norton No. 1½, hinta tusina	8.00	„	.70
Hawley & Norton No. 2, hinta tusina	10.85	„	1.00
Hawley & Norton No. 3, hinta tusina	14.60	„	1.25
Hawley & Norton No. 4, hinta tusina	17.25	„	1.50

Träppäyslaiseja $5.00 kappale

COCHRANE-DUNLOP
HARDWARE, LIMITED
SUDBURYN SUURIN RAUTAKAUPPA
DURHAM STREET SUDBURY, ONT.
Postiosoite: SUDBURY, Ont. — W. KALLIO, suom. kauppa-apul.

SUURI JOULUHUVIRETKEILY
HALIFAXISTA
"Bergensfjördillä" Marraskuun 22 pnä
TURISTI KOLMAS LUOKKA
Edestakainen piletti, vuoriston kautta Bergen rautatiellä, $208.50
Helsinkiin, Turkuun, Hankoon tai Mariehaminaan — Edestakainen piletti on voimassa yhden vuoden.
Tehkää pilettitilauksenne nyt osoitteella:
Norwegian American Line Agency, Inc,
22 Whitehall St., New York
TAI PAIKALLISILTA ASIAMIEHILTÄ

KELLOSEPPÄ

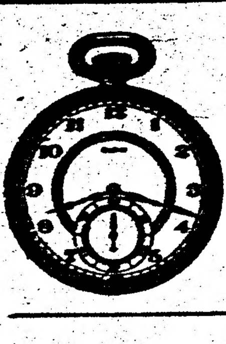

A.Heiskanen
SUDBURY, ONT.
—Box 1873—
9 Durham St.

ETTEKÖ OSAA ENGLANTIA

tai osaatteko sitä liian vähän? Niin "kovapäistä" suomalaista ei olekaan Kanadassa, jota emme saisi oppimaan laajaa englanninkielen kurssiamme vähemmässä kuin vuoden ajassa. Lähettäkää heti omanne sekä ummikkotuttavanne osoitteet meille (ja 10c postim.), niin me pidämme huolen lopusta. (L

Suomen Kieliopisto,
Terijoki, Suomi.

Seuraavia näyttämötarpeita saatavana

Steinin pohjamaalia, valkosta ja mustalaisväriä sekä auringon paahtuma punaa, puikko	.50
Steinin kasvomaaleja, 9 lajia laatikossa, hinta	1.50
Steinin Cold Cream	1.25
Partaliimaa	.75
Wheat Croft, juoksevaa puuteria kaulaan, käsiin, rintoihin ym.	.75
Liquid Rouge, juoksevaa poskipunaa, erittäin hyvää	.50
Poskimaalia, kuivaa, eri värejä	.40
Nenäkittiä	.40
Vaaleaa ja vaaleanpunaista kasvopuuteria	.75
Partakarvaa, tummanruskeaa, ruskeaa, vaaleanruskeaa, tummanharmaata, mustaa, vaalean harmaata ja punasta, jaardi	.75

VAPAUDEN KIRJAKAUPPA
Box 69, SUDBURY, ONT.

Työläistoveri! Oletko jo tilannut Vapauden?

Kirjallisuutta

Ascistettu Rakkaus,, kirj. Rafael Sabatini, "viitan ja miekan romaani" keskiajoilta, nid. .85
Amerikan Unionistisen Edustajiston Venäjän Matka, neuvostovallan nykyisistä oloista ja saavutuksista, suomennos .40
Ange Pitou, kirj. ... vallankumouksen aikoja) .75
Ajan Unohtama ... kirj. ... Burroughs, nid. .85
Aapinen, lasten opettelukirja, sid. .55
Aavoilla Ulapoilla, ... kirj. Jack London, nid. 1.00
Alanteen Sanakirja, suomalais-englantilainen, sid. 5.50
Anaski, kirjoitti: Kauppis-Heikki, nid. .50
Amerikalaisen Työväenliikkeen Vararikko, kirj. Wm. Z. Foster, nid. .55
Algebran Alkeet, koulujen tarpeeksi, kirj. E. Bonsdorff, sid. 1.25
Apinain Kuningas, kirj. E. R. Burroughs, nid. .75
Aviovaimo, kirj. Anna Baadsgaard, nid. .40
Aasmannin Pojat, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .50
Autekirja, kirj. Yrjö Weilin, sid. 2.00
Avuttomia, romaani, kirj. J. I. Vatanen, nid. .50

Bakteerit, Tietoaarre, kirj. Osc. Streng, sid. .50
Bastiljen Valloitus, kirj. Alexandre Dumas, nid. (Ranskan vallankumouksen aikana tapahtunut .75
Babbitt, kirj. Sinclair Lewis, nid. 1.50

Cynthia, kirj. Courts-Mahler, nid. .40

Englanninkielen Oppikirja, kirj. K. Brekke, sid. 1.50
Elsinoren Kapina, kirj. Jack London, sid. 1.25
Erämaa kutsuu, kirj. Jack London, sid. .75
Elollisten Olentojen Lisääntyminen, kirj. F. Kolpin Ravn, sid. .50
Englantilais-Suomalainen Sanakirja, hyvä opettelukirja, kirj. Y. Halonen 2.65
Elsa, kirj. Teuwo Pakkala, nid. .65
Ei Onnea Ilman Sinua, kirj. H. Courths-Mahler, sid. 1.00
Englantia Aloitteleville, kirj. Enckell-Saarinen, sid. 1.75
Egerin Tähdet, kirj. Geza Gárdonyi, romaani Unkarin menneisyydestä, 2 osaa, nid. 1.50
Englantilais-Suomalainen Sanakirja, toimit. T. Wallenius, sid. 2.50
Englantilais-Suomalainen Sanakirja, kirj. S. Nuorteva, sid. 2.00
Eksyneitä, kirj. A. N. Koskela, nid. .60

Gorillamies, kirj. Heikki Nummi, nid. .40
Griseldis, kirj. H. Courths-Mahler, nid. .65

Halikon Hakoniskat, murrekertomuksia, kirj. Kallio, sid. 1.40
Hiiri, romaani, kirj. Ninna Clasen, nid. .40
Huoltoyhdistyksen Vuosikirja III, 1927 .25
Huilunsoittajan Katu, rakkausromaani, kirj. H. de Vere Stacpoole, sid. .75
Hornasuon Vaarin Testamentti, kirj. Aatu Takalisto, nid. .15
Hirmu-Hallitus, kirj. Alexandre Dumas, nid. (jatk. kirjaan Maison-Rougen Ritari) .75
Hopeakuilu, Jännittävä intiaanikirja, kirj. George Manville Fenn, nid. .75
Hänen Englantilainen Rouvansa, kirj. Rudolph Stratz, sid. 1.25
Humoristinen Laulukirja, se viimeinen painos .45
Humuhannun Perintö, novelli, kirj. V. Laja, nid. .50
Hypatia, kirj. Charles Kingsley, nid. .75

Ihmissydän, kirj. Guy de Maupassan, sid. 1.25
Iknisen Päivän Maa, kirj. E. R. Burroughs, nid. .65
Ihmisiä, kirj. Kalle Tähtelä (seitsemän novellia), sid. .75
Ikuinen Rakastaja, kirj. Edgar Rice Burroughs, nid. .90
Ihmisen Herra, tarina synnistä, kirj. Hall Caine, 2 osaa, nid. 1.75
Ikuinen Salaisuus, kirj. Jack London, nid. .40
Ihmissydän, kirj. Guy de Maupassant, nid. .75
Ikuinen Linna, kirj. Rudolph Stratz, sid. 1.25
Isänmaattomat, kirj. Herman Bang, sid. 1.50
Isoäidin Kuvakirja, kirj. Arvid Lydecken, sid. .50
Ilmojen Halki, kertomus lennosta pohjoisnavalle, kirj. Amundsen, nid. 1.50
Juustoparooni, kirj. Kalle Rissanen, nid. .40
Josef Balsamo, kirj. Alexandre Dumas, historiallinen romaani No. 2 .90
Jumalan Maa Ja Nainen, kirj. James Oliver Curwood, seikkailuja Canadan pohjoisseuduissa, nid. .75
Jill, miellyttävä romaani, kirj. E. M. Delafield, sid. .90
Jack London Elämäkerta, kirj. Helmi Krohn, nid. .90
Jerin Veli, erään koiran seikkailuja Etelämerellä, kirj. Jack London, sid. 1.00
Juvenilia, kirj. Larin Kyösti (Nuoruuden Muistelmia), sid. 1.25
Jenkkejä Maailmalla, kirj. Mark Twain, sid. 1.75
Järjestelmäni Miehille, hyvä voimistelukirja, kirj. J. Mueller 1.25

Kansakoulun Laskuoppi, N:o 2, kirj. Nestor Ojala, sid. 1.00
Kamaran Sankarit, kirj. Lauri Luoto, nid. 1.00
Kamaran Sankarit, kirj. Lauri Luoto, sid. 1.50
Kauhea Tarzan, kirj. E. R. Burroughs, nid. .75
Kaleerivanki No. 117, 3 suurta osaa, kirj. P. Du Terrail, sid. 3.75
Kananhoitokirja, kirj. Mikko Ilkka, sid. 1.25
Kahdeksan Serkusta, kirj. Louisa M. Alcott, sid. 1.00
Kairosta Niilin Latvoille, matkailijakertomus, kirj. Pekkala, nid. .90
Kadotuksen Kansa, kuvaus London itäpäästä, krij. Jack London, sid. 1.00
Kemia, kirj. Hanna Seikku, sid. .75
Kansakoulun Karttakirja, toim. Jotuni, sid. 1.00
Kielletty Hedelmä, kirj. Nataly von Eschstruth, nid. .30
Kirja Naisille, kirj. Mrs. E. B. Duffy, nid. .60
Kaulanauha, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .60
Kaksi Rakastavaista, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .50
Kansakoulun Kartasto, uusi, toim. A. R. Blomqvist ja E. E. Kaila 1.00
Kommunistinen Manifesti, kirj. Karl Marx, sid. 1.00
Kuudes Maanosa, kirj. Arvid Lydecken, nid. .65
Kesäinen Leikki, romaani, kirj. Fredrik Böök, sid. 1.25
Keltainen Domino, kirj. Marcel Prevost, sid., hieno rakkausromaani .75
Klondyken Kuningas, seikkailuromaani Alaskasta, kirj. Jack London 1.25
Kuningattaren Kaulanauha, kirj. A. Dumas, historiall. romaani No. 5, nid. .75
Ketunpyyntiopas, kirj. Edvard Koponen, nid. 1.00
Kirjanpidon Oppikirja, kansakoulun jatkokouluja varten, kirj. I. V. Kaitila, sid. 1.00
Kuninkaan Hansikas, kirj. Z. Topelius, historiallinen kertomus Kustaa III:n ajalta, nid. .60
Kun Ruusu Puhkeaa, kirj. Louisa M. Alcott, nid. .75
Kreivitär de Charny, kirj. A. Dumas, historialliset romaanit No. 8, nid. .75
Kansan Mies, kirj. A. Dumas, romaani Ranskan vallankumouksesta, nid. .75
Kipinälennättimen Toiminta, kuvitettu opas, kirj. Krigar ja Subkis, sid. .50
Kilpakosijat, seikkailuromaani, kirj. D. Grimeton, nid. .40
Kirjanpito-opas, tehnyt Juhana Toiviainen, nid. .75
Kirjanpito, kauppaopistoja varten, kirj. I. Kovero 1.50
Keittokirja, kirj. Mina Walli, sid. 2.00
Kolme Muskettisoturia, jännitysromaani, kirj. A. Dumas, 3 osaa, nid. 1.00
Kruunun Perämies, kirj. Larin Kyösti, nid. 1.25
Kurkien Keralla Afrikkaan, matkailija- ja lintukert., kirj. B. Berg, nid. 1.75
Kultainen Paula, kirj. James O. Curwood, nid. .65
Kuvia Metsän Elämästä, kirj. R. H. France, Tietoaarre, Uusi Sarja I, nid. .40
Kun Ruusu Puhkeaa, romaani, kirj. L. M. Alcott, sid. 1.00
Kultamaan Rakkautta, kirj. Jack London, nid. .40
Kaunis Ambrosine, miellyttävä rakkausromaani, kirj. Elinor Glyn, nid. .40
Kuunlaakso, romaani, 2 osaa, kirj. Jack London, sid. 2.00
Kuningas Ludvig ja Hänen Lemmittynsä, kirj. Courths-Mahler, nid. .40

Leonora, hieno romaani, kirj. Arnold Bennett, nid. .40
Lenin ja Leninismi, kuuluu sarjakirjastoon, kirj. I. Stalin, sid. .75
Lenin — Taistelija, Opettaja, Johtaja, nid. .40
Lumikenttien Tytär, seikkailuromaani Alaskasta, kirj. Jack London, sid. 1.25
Lappalaisten Kuningatar, Sten Sture Vanhempi ja Hänen Aikalaisensa, I osa, kirj. Carl Blink, nid. .55
Lasten Laulukirja, kirj. Hilja Liinamaa-Pärssinen, sid. nuottipainos .35
Luonnontieteiden Voittokulku, Tietoaarre, kirj. Launhardt, sid. .50
Luolatyttö, kirj. Edgar Rice Burroughs, nid. .65
Lasten Oma Kirja, toimittanut Veli Giovanni, nid. .25
Lääkärin Muistelmia, kirj. A. Dumas, historialliset romaanit No. 1 .80
Luolamiesten Sota, kirj. Jack London, nid. .85
Lyhyt Terveysoppi Naisille, kirj. tri Fr. Hovitz .35
Liselotten Naiminen, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .25
Lynne Courtin Salaisuus, kirj. J. S. Fletcher, nid. .50
Lajien Synty, luonnonhistoriaa, kirj. Charles Darwin, sid. 3.00
Lämmintä Verta ja Kylmää Hikeä, kirj. Eemeli Parras, sid. .75

Maison-Rougen Ritari, kirj. Alexandre Dumas, nid. .75
Marseljeesi, romaani Ranskan vallankumouksesta, kirj. A. Dumas, nid. .85
Maan Uumenissa, kirj. Edgar Rice Burroughs (Ikuisen Päivän Maa on tähän jatkoa), nid. .75
Maanviljelys, Kemia ja Fysiikka, kirj. Arthur Rindell, sid. 1.75
Maanviljelysoppi, kirj. Suninen, sid. 1.25
Mabelin Häämatka, D. D. Wells, nid. .40
Marsin Prinsessa, krij. E. R. Burroughs, nid. .65
Maailman Taloudellinen Työväenliike, kirj. H. Losovsky .75
Maailmanrakenne, käsittelee maailmankaikkeutta, kirj. E. Becher, nid. 1.75
Mansaaren Tyttö, romaani, kirj. Hall Caine, sid. 1.00
Maapallon Kehityshistoria, Tietoaarre, kirj. Victor Madsen, nid. .50
Maailmanliike, Tietoaarre, kirj. Albrecht Wirth, sid. .50
Martin Eden, kirj. Jack London, sid. 1.50
Morsiusmarssi, kirj. Björnstjerne Björnson, nid. .25
Mitä Olen Sinulle Tehnyt, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .60
Minkä Jumala on Yhdistänyt, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .50
Maija-Rouvan Onni, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .50
Metsän Tyttö, kertomaromaani, kirj. Maurice Barres, nid. .75
Minun Marttani, kirj. Arvid Järnefelt, sid., kertomus 1.25
Minä Tahdon, kirj. H. Courths-Mahler, nid. .50
Merikotka, kertomus Saksan kaapparilaivastosta sota-aikana, kirj. Felix von Luckner, sid. 1.25
7,000 Mailia Halki Afrikan Aarnikoiden, kirj. Otto Zeltine-Goldfels, sid. 1.25

Meren Erakot, kirj. Arvid Lydecken, nid. .40
Murrosajan Lauluja, runokirja, kirj. Aku Päiviö, sid. 1.25
Miekkamiehen Onni, seikkailuromaani, kirj. R. Bringer, nid. .40
Minua Sanotaan Puusepäksi, yhteisk. romaani, kirj. Upton Sinclair, sid. 1.25

Nuoren Opettajattaren Varaventtiili, kirj. H. Valtonen, sid. 1.25
Naamioimiskoulu, hyvä näyttämölile, kirj. Juurioja, nid. .75
Napoleon III Vallankaappaus, kirj. Karl Marx, nid. .70
Nelitahtinen Räjähdysmoottori, käsikirja moottorin rakentajille, toim. insinööri Väinö Laurinen, sid. .75
Naisvoimistelu II, kirj. Elli Björksten, nid. 1.85
Naisten ja Tyttöjen Urheiluopas, toim. Anni Collan (kuvitettu) .50
Nainen ja Avioliitto, hyvä terveysopillinen kirja, kirj. Margaret Stephens 1.50
Neljä Vuotta Ihmissyöjien Parissa, kirj. Herman Detzner, Saksan lipun suojassa Uuden-Guinean tutkimattomissa sisäosissa 1914—1928, nid. .85
Neiti de Taverney, kirj. A. Dumas, historiallinen romaani No. 3, nid. .75
Naisvoimistelu I, kirj. Elli Björksten, nid. 1.00
Nuoren Naisen Terveys, lääketieteellinen kirja, kirj. Kristine Skjerve, nid. 1.00
Nyrkkeilyn Alkeet, Arthur Koch (kuvitettu), sid. .75

Osakeyhtiö Europa vai Europan Yhdysvallat, kirj. Edo Fimmen, nid. .75
Oliver Twistin Seikkailut, kirj. Charles Dickens, sid. 1.25

Peloponnesolais Sota, kirj. Tykydides. Suom. Emil Härdh, nid. 1.85
Puolineitsyet, kirj. Marcel Prevost, sid. .75
Pimeys, Erik XIV ja Juhana III, II osa, kirj. Carl Blink .55
Pehetaidon Opas, kirj. Arthur M. Lewis, sid. .50
Pakolainen, kirj. Lauri Luoto, sid. 1.50
Perintö Reinin Rannalla, romaani nykyvuosilta, kirj. Rene Schickele, nid. 1.00

Pieni Tietosanakirja, 3 osaa, kpl., sid. 6.00
Perustuslain Olemus, kirj. O. Saari .30
Pieni Mehiläiskirja, kirj. Mikko Ilkka .25
Pieni Komentokirja, kouluja ja lyhyitä kursseja varten, kirj. E. Kallio .25
Primitiivinen eli Perusvoimistelu (naisille), kirj. Kaarina Kari, sid. 1.00
Pariisin Salaisuudet, 2 suurta osaa, kirj. Eugene Sue, sid. 3.25
Papukaija ja Kumpp., kirj. Harold MacGrath, sid. .75
Pelastusrengas, rakkausromaani, kirj. Leo Leipziger, nid. .40
Pakkopaita, kuolemattomuutta tutkiva vankilaromaani, kirj. Jack London 1.75
Perheen, Yksityisomaisuuden ja Valtion Alkuperä, kirj. F. Engels, sid. 1.00
Penikkatauti, kirj. Nikolia Lenin, nid. .50
Poikien Oma Kirja, toimittanut Veli Giovanni, nid. .50
Pohjolan Kukka, kirj. James Oliver Curwood, seikkailuja Canadan salomailla, nid. .90
Pakolais Kuningas, kirj. A. Dumas, historiallinen romaani No. 10, .75

Rata- ja Kenttäurheilun Käsikirja, kirj. Jaakko J. Mikkola (172 kuvaa) 1.00
Rannerengas, kirj. David Potter, nid. .40
Rakkaudesta Osaton, kirj. H. Courts-Mahler, nid. .50
Russia After Ten Years, "Venäjän Matka" englanninkielellä .65
Rämekorven Laiskottelijat, kirj. Veikko Korhonen, nid. .50
Rämekorven Viinakuninkaat, kirj. Veikko Korhonen, nid. .50

Sairas Lapsi, lasten terveyshoitokirja, kirj. Ruotsalainen, sid. 1.25
Salaperäinen Ruumisarkku, kirj. Stein Riverton, nid. .25
Saksan Suuri Talonpoikaissota, kirj. Daniel Greiner, suom., nid. .50
Sata Kuusikymmentä Objetta Lasten Taudeissa, kirj. tri Jules Comby, nid. 1.00
Satukontti (pikkulapsille), toim. Helmi Krohn, nid. .25
Salomaiden Samoilijat, kirj. James Oliver Curwood, luonnonromaani, nid. .90
Salaliittolaiset, kirj. Alexandre Dumas, historiallinen romaani No. 9, nid. .75
Saksan Kumoustaistelu 1848, kirj. Karl Marx, sid. .75
Seikkailijatar, kirj. E. Phillips Oppenheim, nid. .25
Seurustelun Taito, kirj. Bagheera, nid. .75
Seurustelun Taito, kirj. Bagheera, sid. 1.00
Setä Tuomon Tupa, Lapsille, Lyhennetty, Kuvitettu, Suom., kirj. Harriet Beecher-Stowe, nid. .25
Silmukorven Nuori Epra, kirj. Kaarle Halme, sid. 1.25
Sireenien Alla, romaani, kirj. L. M. Alcott, sid. 1.25
Sielullisesti Sairas Ihminen ja Hänen Hoitonsa, kirj. Karin Neuman-Rahn 1.75
Signe Björseth, kertomus, kirj. Juho Koskimaa, nid. 1.00
Sireenien Alla, kirj. L. M. Alcott, nid. .75
Silkkilaiva, romaani, kirj. Elenius, nid. .75
Sosialistisen Filosofian Juuret, kirj. Frietrich Engels, nid. .40
Suloisen Järjettömyyden Kaupunki, erittäin hieno rakkausromaani, kirj. E. Temple Thurston, sid. 1.50
Spartakus, kirj. Giovanniuoli, romaani, nid. .60
Synöve Päivänkumpu, kirj. Björnstjerne Björnson, nid. .50
Syömisen Taito, kirj. S. Henning Belfrage, lääket. tri., sid. 1.50
1000 Sanaa Englantia, kirj. tri Ernst Wallengergin mukaan suomeksi toim. Alli Wiherheimo, sid. 2.25
1000 Sanaa Englantia, nid., 13 vihkoa, mainio englanninkielen oppikirja 1.75

Tarzanin Pedot, kirj. E. R. Burroughs, nid. .75
Tarzanin Poika, kirj. E. R. Burroughs, nid. .75
Tarzan ja Oparin Aarteet, kirj. E. R. Burroughs, nid. .75
Tarzan ja Valkoinen Nainen, kirj. E. R. Burroughs, nid. .75
Tarzan Ja Pikkuvaki, kirj. Edgar Rice Burroughs, nid. .75
Tarzan ja Kultaleijona, kirj. Edgar Rice Burroughs, nid. .75
Talttumaton Tarzan, kirj. E. R. Burroughs, nid. .75
Terveysoppi, oppikouluja varten kirj. Rovert Tigerstedt, sid. 1.00
Tie Terveyteen ja Kauneuteen, naisten kotivoimisteluopas, kirj. Hilma Jalkanen—Helvi Salminen (88 valokuvaa), nid. .75
Tietosanakirja, täydellinen 11 osaa, vaatekansissa 80.00
Tuhatvuotinen Valtakunta, kirj. Upton Sinclair, nid. .65
Tulenliekki, seikkailu- ja rakkausromaani, kirj. L. J. Vance, nid. .40
Tuhlaajapoika, romaani, kirj. Hall Caine, sid. 1.30
Tuliliemen Tuttavana, kirj. Jack London, sid. 1.00
Tropiikin Hehkussa, seikkailuromaani, kirj. Maud Diver, nid. 1.00
Tyttöjen Oma Kirja, toimittanut Helmi Krohn, nid. .50
Templen Vangit, kirj. A. Dumas .85
Tom Sawyerin Seikkailut, kirj. Mark Twain, nid. .75
Tom Sawyerin Seikkailut, kirj. Mark Twain, sid. 1.00
Taistelu Naisesta, kirj. Edgar Rice Burroughs, seikkailuja Alaskasta, nid. .85
Työväen Olympialaiset, toim. V. Koivula, y.m., sid. 1.25
Terveyteen Itsesuggestionin Avulla, kirj. Harry Brooks, nid. .50
Työväen Laulukirja, 9 painos, sid. .40
Telinevoimistelu I, kuvitettu, kirj. Väinö Laherma 1.00
Telinevoimistelu II, kuvitettu, kirj. Väinö Laherma 1.00
Tiede ja Vallankumous, mainio teos, kirj. Ernest Untermann, nid. .60
Työväen Laulukirja, nuottipainos, sid. 1.10
Tyhjät Myllyt, satiireja ja novelleja, kirj. Kalle Rissanen, sid. .60
Työmiehen Talousoppia, kirj. O. W. Kuusinen, nid. .50
Työn Historia, kirj. Tjumenew, sid. .85
Toiselle Luvattu, kirj. Emilie Flygare-Carlen, romaani, nid. .75

Urheilupoikain opas, kirj. Väinö Laherma, kuvitettu, sid. .60
Uusi Paita ja Muita Kertomuksia, kirj. Dm. Semenovksi, nid. .25
Urheiluväen Käsikirja 1925, toim. Yrjö Halme, nid. .35
Uttarouva ja Metsämies, romaani, kirj. Rudolph H. Bartsch, sid. .75

Valtio ja Vallankumous, kirj. N. Lenin, suom., nid. .35
Vanhan Arvoituksen ratkaisu, kirj. T. J. Lahtimies .50
Vanhaan Hyvään Aikaan, kirj. Alma Aarni. Kuvaus kansanelämästä Vanajassa 1800-luvun edellisellä puoliskolla, nid. .75
Valkeat Sisaret, kirj. Florence L. Barclay, sid. 1.50
Villiruusu, kirj. Kate Douglas Wiggin, kehitys romaani, nid. .75
Voimistelun Teoria, kirj. Viktor Heikel, nid. 1.00
Valaveljet, romaani Islannin asuttamisen ajoilta, kirj. G. Gunnarson, sid. 1.50
Vaimo, Jonkas Minulle Annoit, romaani elämästä, kirj. Hall Caine, nid. 1.75
Värmlannin Matka, kertomus Scandinavian salosuomalaisista, kirj. Erns Lampen, nid. 1.00
Voimistelusali sekä Voimistelupuvut ja Telineet (13 kuvaa), ylipainos E. Kallion Voimistelu Käsikirja I:sen osan 7:nestä luvusta .10
Voimistelu Ohjelmia, Sauva-liikkeitä, kirj. Arvo Vartia, nid. .75
Voimistelu Ohjelmia, Vapaa-, Seura- ja Permantoliikkeitä, kirj. Arvo Vartia, nid. .75
Voimistelun Rytmiharjoituksia Musiikin Mukaan, kirj. Hilma Jalkanen (naisille), nid. .75
Voimistelun Käsikirja, kirj. Eino O. Kallio, sid. (etupäässä naisv. varten) .75
Viimeisen Tuomion Mestari, kirj. Leo Perutz, nid. .75
Vierasta ja Omaa Kieltä Viertysten, engl.-kielen oppikirja .75
Valkoisen Leijonan Metsästäjät, kirj. Lauri Luoto, sid. 1.50
Vanhat Postivaunut, kertomuksia kirjailijaelämästä, kirj. Y. Hirn, sid. 1.75
Venäjänkielen Sanasto, kirj. A. Rantalainen, sid. 1.50

Ylös Helvetistä, kirj. Konrad Lehtimäki, nid. 1.25
Ylös Helvetistä, romaani, kirj. Konrad Lehtimäki, sid. 1.75
Yleisen Terveysopin Alkeet, kirj. Taav Laitinen, sid. 2.00
Yleinen Johdatus Luonnontieteisiin, Tietoaarre, kirj. Th. H. Huxley, sid. .50
Yön Kuningatar, kirj. Headon Hill, nid. .25
Yhdistysopas Naisvoimistelijoille, kirj. Kaarina Kari, nid. .75

Valkoset Intiaanit, romaani, kirj. E. G. Seliger, nid. .40
Vedonlyönti, romaani, kirj. Heinz Tovote, sid. .90
Vaarallinen Kosinta, ja muita kertomuksia, kirj. Björnstjerne Björnson, nid. .25
Valkeat Kädet, jutelmia ja satiireja miehelle tämän päivän naisesta, kirj. Kalle Rissanen, sid. .75
Villit Vuoret, nelinäytöksinen näytelmä, kirj. Eemeli Parras, nid. .75
Why Co-operation, Consumers' Co-operative Movement in U. S. A., kirj. George Halonen, nid. .10

Ylläolevan lisäksi voi Vapauden konttorista tilata WATERMANS FOUNTAIN KYNIÄ, joiden hinnat ovat $2.75, $4.00, $6.00 ja 7.00.

Uusia kirjoja tulee jatkuvasti Suomesta samoin kuin omiakin kustannuksia. Seuratkaa ilmotuksia Vapaudesta. Tehkää tilaukset osotteella

VAPAUDEN KIRJAKAUPPA Box 69, Sudbury, Ont.